

Crises

van de eindtijd

Goddelijke gerichten
vanaf de tijd van de grote afval,
volgens de beschrijving van
het boek Joël

H. Siliakus

21.10.1948 – 10.11.1995

1ste uitgave: Januari 1989 (getypt boek)

2de uitgave: Digitaal, in 11 sub-delen (op weblog van december 2015 t/m september 2016) – bewerkt door A. Klein

3de uitgave: Complete digitale uitgave (op website en blog per september 2016)

Algemene noot:

1. De vermelde Bijbelteksten zijn oorspronkelijk uit de Statenvertaling. Wij hebben ze nu, zo veel als mogelijk, omgezet naar de Herziene Statenvertaling (HSV). Meestal staat er bij de Bijbeltekst een vermelding welke vertaling gebruikt is. Natuurlijk kunt u voor uzelf, naar wens, een andere Bijbelvertaling bij deze studie gebruiken. Ook zijn er **af en toe** in de tekst woorden vervangen door meer hedendaags gebruikte woorden.
2. Af en toe is er tekst tussen haakjes toegevoegd om de diep geestelijke betekenis van de Bijbeltekst te verduidelijken. **Deze toegevoegde tekst is – bewust – van een andere kleur gemaakt**, zodat u **in één oogopslag** kunt zien wat er aan uitleg in de Bijbeltekst is toegevoegd.
3. In de meeste gevallen kan daar waar **hij, hem** of **zijn** staat, om (iets van) de man of mens aan te duiden, natuurlijk ook **zij** of **haar** gelezen worden, daar het net zo goed voor de vrouw geldt. Verder spreekt het voor zich, dat waar gesproken wordt over 'broeders' ook de 'zusters' hierbij zijn ingesloten.
4. Overname van gedeelten, op welke wijze ook, is toegestaan, **mits met bronvermelding**.
5. Het is onze wens dat onze studies, als ze u tot zegen zijn, zullen worden doorgegeven aan anderen. Natuurlijk kunt u anderen, in de 1ste plaats, op onze website en/of nieuwsbrief attenderen. Maar u mag de studies wat ons betreft ook kopiëren en uitdelen. Een winstmarge is hierbij niet toegestaan. Ten overvloede: zie punt 4 hierboven.

Uitgave: februari 2024

Deze en andere studies kunt u GRATIS downloaden van onze website

<https://www.eindtijdbode.nl>

Voorwoord

Te midden van vele andere gebeurtenissen staan de mensheid in de tijd van het einde drie grote crises te wachten. **De Gemeente van de Here Jezus Christus komt in een zeer kritieke toestand terecht.** Deze tijd zijn wij inmiddels reeds ingegaan. De grote afval ¹ is in volle gang. Niet lang zal het duren of ook “de benauwdheid van Jakob” begint, waarin het er voor de volkeren Israëls ² somber zal uitzien! De derde grote crisis is die waarin de massa's der goddelozen belanden, na te zijn opgezweept tot een totale opstand tegen God door de komende antichrist. Dit zal de crisis voor de wereld zijn, ook wel Armageddon genoemd.

Aan deze drie crises is het boek Joël gewijd. Zij markeren de drie stadia van de voltrekking van het oordeel Gods aan het eind van de bedeling der genade.³ Dit oordeel begint bij het Huis Gods: *“Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?”* (1 Petrus 4:17)

De volgorde is derhalve: Gemeente, Israël, de wereld. Wonderlijk genoeg staat echter centraal in dit boek de zegen van de grote uitstorting van Gods Geest in de laatste dagen, de “Spade Regen”.⁴ Te onderzoeken hoe het één met het ander samenhangt, is één van de opgaven waarvoor het onderhavige ⁵ Bijbelboek ons stelt.

Hetgeen u hierbij wordt aangeboden, is de neerslag van een aantal Bijbellezingen, door ondergetekende, over het boek Joël gehouden te Nijmegen, in de jaren 1985 t/m 1987.

Nijmegen, 23 januari 1989

H. Siliakus

3

I. Joël – Het boek en de schrijver

Joel, het tweede boek van de 12 zogenaamde “kleine profeten”, is één van de geschriften uit de Bijbel die uitsluitend handelen over de laatste dagen van de Gemeentelijke tijdsbedeling, de eindtijd in engere zin ⁶. Wat wij al op zoveel andere plaatsen in het profetisch Woord ontdekt hebben, dat komt ook in dit kleine, maar belangrijke boek naar voren, namelijk, dat de gebeurtenissen van de eindtijd zich zullen centreren rond Israël enerzijds en de Gemeente anderzijds. En dan niet, zoals in een foutieve bedelingenleer vaak wordt voorgesteld, in volkomen gescheidenheid van elkaar – met voor ieder een eigen weg van heil of voor ieder een eigen heilstijd (er is namelijk maar één Weg tot zaligheid, namelijk Jezus, en er is maar één “Dag van zaligheid”, namelijk de tijd van heden) – maar als één samenhangend gebeuren waarin beurtelings Gods bemoeienis met Israël (in de aardse sfeer) en met de Gemeente (in de geestelijke sfeer) tot uiting komt. Deze bemoeienis leidt tot één en hetzelfde doel: de uiteindelijke vestiging van het Koninkrijk Gods op aarde. God heeft met de Israëliet en de heiden hetzelfde voor. Eén en dezelfde zegen heeft God voor beiden weggelegd, voor nu en voor de toekomst. Paulus zegt in Galaten 6:16 dat vrede en barmhartigheid zullen komen over allen die naar de regel van het Nieuwe Testament wandelen en voegt daar dan aan toe dat dit dus ook voor het Israël van God geldt, de wedergeboren Israëlieten. De weg tot deze zegen leidt, zowel voor de Israëliet als voor de heiden, door Jezus Christus en derhalve door invoeging in de Gemeente van Christus. Gods plan met Israël, als groep van volkeren te midden van andere volkeren, is onderdeel van Zijn plan en voornemen met de Gemeente. Het begin dat God maakte met Abraham, de stamvader van Israël, had ten doel om zegen aan alle volkeren en geslachten van het aardrijk te brengen: *“Ik zal zegenen wie u zegenen...; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.”* (Genesis 12:3)

¹ Afval = Hier: De afvalligheid van God en het christelijk geloof. Zie o.a. 2Thess.2:3, 1Tim.4:1, Hebr.3:12 en 2Petr.3:17. (noot AK)

² **Er is een verschil tussen Israël en het Jodendom. Wij willen dit in het kort proberen uit te leggen.** In eerste instantie bestaat het volk van Israël uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het “huis van Israël” en het “huis van Juda” (de zgn. Joden). **Het “huis van Israël”** (ook wel Efraïm-Israël genoemd) **is het 10-stammenrijk** dat in de loop van de geschiedenis, door de Assyrische ballingschap, weggevoerd werd uit het beloofde land Kanaän/Palestina. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij, tot op heden, in het “verborgen” wonen. Het zijn vooral de zgn. “christelijke” landen in Noordwest-Europa en de landen, waar velen uit Noordwest-Europa later naar toe zijn geëmigreerd, zoals Amerika, Canada, Zuid-Afrika en Australië. **Het “huis van Juda” is het 2-stammenrijk**, namelijk het volk van Juda, Benjamin en Levi, dat in de dagen van Jezus rondwandeling op aarde in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. (Het huis van) Juda, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (Rom. 11:25). (noot AK)

³ De bedeling der genade = De periode die de verhouding tussen God en mens **NA Christus'** (1ste) komst aangeeft. Tevens de periode van het begin (of het ontstaan) van de Gemeente, die plaatsvond/doorbrak na de uitstorting van Gods Geest op het eerste, Nieuwtestamentische Pinksterfeest (zie Hand. 2:1-4). Het eind van deze ‘bedeling der genade’ is dus aan het einde van een periode van in totaal 2000 jaar. En dat is: de tijd waarin wij NU leven. (noot AK)

⁴ De “Spade Regen”, ook wel “Late Regen” genaamd = Het beeld van de **uitstorting** van de Heilige Geest **in de eindtijd** – zie Joël 2:23b en 28-29. Terwijl de zgn. Vroege Regen het beeld is van de uitstorting van de Heilige Geest op de (1ste, Nieuwtestamentische) Pinksterdag. Zie Handelingen, hoofdstuk 2, vooral de verzen 1-4.

• Zie eventueel onze GRATIS studie “Dingen die [met] haast geschieden moeten (Een systematische verklaring van het boek Openbaring)”, **hoofdstuk 6**, met de titel: **“De Spade Regen-opwekking”**.

• Zie eventueel ook nog onze GRATIS studie “De uiteindelijke, Goddelijke HEERLIJKHEID van de ware Gemeente / Kerk van de Here Jezus Christus in de eindtijd, die is GROTER dan die van de eerste Gemeente / Kerk”. (noot AK)

⁵ Het onderhavige = Het hier behandelde Bijbelboek. (noot AK)

⁶ In engere zin = Zo dicht mogelijk bij wat het letterlijk betekent. Dus hier: De eindtijd in zijn laatste fase. (noot AK)

De Israëlitische volkeren zijn in de Nieuwe Bedeling ⁷ door God ingezet voor de verbreiding van het Evangelie en daarmee voor de groei van de Gemeente. En als eenmaal een deel van deze Gemeente hier op aarde de volmaaktheid ⁸ zal hebben bereikt – dat deel dat de lichamelijke dood niet zal zien (namelijk: de Bruidsgemeente ⁹) – zal uit de schare van Israëlitische gelovigen die daartoe behoren het “keurkorps” voortkomen (‘de 144.000’ of het volk van ‘de mannelijke zonen’¹⁰) dat voor de laatste strijd zal worden ingezet.

Waarom nu direct deze opmerkingen gemaakt over de verhouding tussen Israël en de Gemeente? Het is alsof we met de deur in huis vallen. Maar dit was nodig, omdat bij het lezen van het boek Joël zal blijken, dat men zich voortdurend voor de vraag ziet gesteld: “Gaaf het nu over Israël of over de Gemeente?” Hoofdstuk 1 lijkt geheel op Israël betrekking te hebben. Hoofdstuk 2 aanvankelijk ook, maar gaandeweg komt bij het lezen de Gemeente meer in het vizier, met name als wij toekomen aan de bekende “Pinksterprofetie”:

- “Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten.” (Joël 2:28-29)

Ook hoofdstuk 3 lijkt geheel te handelen over Israël (meer in het bijzonder, over het Juda-deel van Israël – zie noot 2), maar als wij enige symbolieken gaan verstaan, komen toch ook weer gedachten naar voren die meer verband houden met de Gemeente. Allicht ontstaat er dus enige verwarring als er niet voldoende inzicht is in de problematiek rond Israël en de Gemeente. Vandaar deze inleiding, die vooral bedoelde te benadrukken, dat Israël en de Gemeente niet louter als tegenstelling moet worden beschouwd. Het is daarbij wel nodig het onderscheid tussen het “Huis van Israël” en het “Huis van Juda” in het oog te houden en niet aan de eenzijdige visie vast te houden dat de Joden, en de Joodse staat “Israël”, het Israël zijn waar de Bijbel over spreekt.¹¹ Zij vormen maar een klein deel daarvan en vrijwel alleen in de profetieën over Juda komen wij voorzeggingen tegen die op het Joodse volk betrekking hebben. De Israëliet-profetieën hebben voor het merendeel betrekking op de lotgevallen van de christelijke naties van het Westen, de nazaten van de 10 “verloren” (gewaande) stammen.¹²

Het boek Joël vertelt ons over de dag van oordeel die er komt voor Israël en de Gemeente (hoofdstuk 1 en 2), over het geestelijk herstel wat daarna zal volgen (hoofdstuk 2) en over de oordelen die een einde zullen maken aan het huidige wereldbestel, waarbij ons ook een glimp van de toekomstige wereld, die van het (1000-jarig) Vrederijk van Christus, te zien gegeven wordt (hoofdstuk 3). Het onderwerp van het boek is “de Dag des Heren”¹³ (“Ach, die dag! Ja, de dag van de HEERE is nabij, en hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige.” – Joël 1:15), de oordeelstijd die begint bij Israël en de Gemeente en die eindigt met het oordeel over de goddeloze wereld.

Over de profeet Joël valt weinig te vertellen. Nadere bijzonderheden over hem of zijn vader Pethuël vinden wij niet in de Bijbel. Hij is waarschijnlijk de eerste profeet wiens profetieën op schrift zijn gesteld. Algemeen neemt men aan, dat zijn werkterrein het zuidelijk rijk was, het koninkrijk van Juda, en dat hij in de tijd van koning Joas van Juda heeft geleefd. Joëls profetie dateert uit de tijd toen de priester Jojada regent was (zie 2 Koningen 12 en 2 Kronieken 23+24), dat is omstreeks het jaar 875 (of 830) voor Christus. Joël leefde dus ruim 100 jaar eerder dan de profeet Hosea (ook 1 van de 12 zgn. “kleine profeten”). Het één en ander leidt men af uit het feit, dat in de aanhef van zijn boek niet over een koning gesproken wordt, maar het woord gericht wordt tot de “oudsten”, de leidslieden van het volk (zie Joël 1:2)¹⁴. Een andere aanwijzing in deze richting vinden wij in Joël 3:19¹⁵, waar sprake is van Egypte en Edom. Sinds de vlucht van Hadad, de Edomiet, naar Egypte, ten tijde van koning Salomo (zie 1 Koningen 11:14-22)¹⁶ heeft er wellicht

⁷ De Nieuwe Bedeling = De periode die de verhouding tussen God en mens NA Christus’ (1ste) komst aangeeft. (noot AK)

⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De volmaaktheid in Christus op aarde, in de eindtijd](#)”. (noot AK)

⁹ Het deel dat de lichamelijke dood niet zal zien = de Bruidsgemeente, de “Gemeente zonder vlek en rimpel” (zie Efeze 5:27), de “wijze maagden” uit Mattheüs 25:1-13. Het zijn degenen die, volgens Openbaring 3:10, door God BEWAART WORDEN uit/ tijdens de Grote Verdrukking. (noot AK)

¹⁰ Meer hierover, zie eventueel onze GRATIS studie “[Dingen die \[met\] haast geschieden moeten \(Een systematische verklaring van het boek Openbaring\)](#)”, hoofdstuk 9, met de titel: “[De geboorte van de mannelijke zoon](#)”. (noot AK)

¹¹ Nogmaals, zie uitleg bij noot 2.

¹² Zie het vermelde bij noot 2 en eventueel ons GRATIS artikel “[ANDER nieuws over Israël – De zoektocht naar de Israëlitische identiteit van ALLE 12 stammen](#)”. (noot AK)

¹³ Zie eventueel onze GRATIS studies “[De Dag van JaHWeH \(de Dag des Heren\)](#)” en/of “[God gaat in de eindtijd de Gemeente / Kerk en de wereld schudden](#)”. (noot AK)

¹⁴ Joël 1:2, “Hoor dit, oudsten, neem dit ter ore, alle inwoners van het land! Is dit gebeurd in uw dagen of in de dagen van uw vaders?”

¹⁵ Joël 3:19, “Egypte zal worden tot een woestijn, Edom zal worden tot een woeste wildernis vanwege het geweld tegen de Judeeërs: in hun land hebben zij onschuldig bloed vergoten.”

¹⁶ “Zo liet de HEERE een tegenstander van Salomo opstaan: Hadad, de Edomiet. Hij was uit het nageslacht van de koning van Edom. Het gebeurde namelijk eens, toen David in Edom was, toen Joab, de legeroverste, eropuit trok om de gesneuvelden te begraven, dat hij al wie mannelijk was in Edom doodde, want Joab bleef daar zes maanden, met heel Israël, totdat hij al wie mannelijk was in Edom had uitgeroeid. Maar Hadad vluchtte, hij en enige Edomitische mannen uit de dienaren van zijn vader met hem, om in Egypte te komen. Hadad was toen nog een kleine jongen. Zij vertrokken uit Midian en kwamen in Paran. Uit Paran namen zij mannen met zich mee en kwamen in Egypte, bij de farao, de koning van Egypte. Die gaf hem een huis, zegde hem voedsel toe en gaf hem land. Verder vond Hadad zoveel genade in de ogen van de farao, dat deze hem de zuster van zijn vrouw, de zuster van koningin Tachpenes, tot vrouw gaf. En de zuster van Tachpenes baarde hem zijn zoon, Genubath, en Tachpenes

een min of meer geheime samenwerking tussen deze 2 volkeren bestaan tegen Juda. Onder Joas' grootvader, Joram, vielen de Edomieten van Juda af (zie 2 Kronieken 21) en Joas' zoon en opvolger, Amazia, moest strijd leveren tegen de Edomieten (zie 2 Kronieken 25). Het is heel goed mogelijk, dat in Joëls tijd beide volkeren, Edom en Egypte, Juda hebben lastiggevallen en dat dit de reden is waarom hij ze hier (in Joël 3:19 – zie noot 15) gebruikt als beeld van de antichristelijke machten van de eindtijd.

Joëls naam betekent “de Here is God” en dit zou best als thema kunnen staan boven hetgeen in het boek Joël beschreven wordt. **God laat niet met Zich spotten.** Het mag dan naar menselijke begrippen lang op zich laten wachten, maar **de Dag des Heren zàl komen:** “Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als 1000 jaar en 1000 jaar als één dag. De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden”. (2 Petrus 3:8-10)

De naam Joël is overigens het omgekeerde van de naam Elia of Elja. Deze laatste naam betekent dus “God is de Here”. Hoe opmerkelijk dat juist dit als thema past bij het Karmel-gericht (zie 1 Koningen 18), waar werd uitgemaakt dat niet Baäl maar de Here de enige ware God is! Wondervolle harmonie der Schriften! Waarschijnlijk heeft Joël de profeten Elia en Elisa, die arbeidden in het noordelijk rijk, nog gekend.

5

Er is over de persoon van Joël dus niet veel bekend, maar wel iets. Bij dit weinige behoort ook wat wij over zijn karakter weten. Hoewel hij zijn woorden uiteraard neerschreef onder de inspiratie van de Heilige Geest, mogen wij uit zijn boek ook afleiden dat hij een zeer gedreven iemand moet zijn geweest. Bovendien was hij zo'n dienstknecht van God die zichzelf geheel en al wegcijferde. Niet één die dacht aan eer voor zichzelf of die zijn eigen voordeel zocht, zoals die vele valse profeten over welke wij in het Oude Testament ook lezen. Dit kunnen wij afleiden uit Joël 1:1a ¹⁷, waar de nadruk gelegd wordt op het Woord des Heren, niet op de verkondiger ervan. Hetzelfde komen wij ook bij andere profeten tegen (zie Hosea 1:1a, Micha 1:1a, Zefanja 1:1a en Maleachi 1:1a) ¹⁸. **Ongetwijfeld zal dit zichzelf geheel wegcijferen de meest op de voorgrond tredende eigenschap zijn van de gelovigen die eens tot de Bruidsgemeente zullen behoren.** Het wonder van de totstandkoming van deze Gemeente, onder zware druk en benauwdheid der tijden, is als het blijde zonneglorien achter de donkere wolken van de in het boek Joël aangekondigde schokkende gebeurtenissen.

II. De (geloofs)afval van de laatste dagen

Eens, toen de Heer Zijn discipelen met een gelijkenis onderrichtte, dat zij altijd bidden moesten en niet vertragen (zie Luk. 18:1, SV), omdat God hoort naar het smeekgebed van Zijn uitverkorenen, eindigde Hij met de opmerking: “Maar zal de Zoon des mensen, als Hij (weder)komt, wel het (ware, Bijbelse) geloof op de aarde vinden?” (Luk. 18:8b, HSV). Zal er bij de wederkomst van Jezus nog geloof gevonden worden op aarde? Op grond van deze uitspraak en ook andere, hierna te noemen Schriftgedeelten, verwachten wij, dat er in de eindtijd een grote afval ¹⁹ van het geloof zal komen. Weliswaar mogen wij de vraag van Jezus bevestigend beantwoorden – God Zelf zal ervoor zorgen dat er een Bruid zal zijn voor Zijn Zoon, als Hij wederkomt – maar met Zijn vraag geeft Jezus onmiskenbaar aan, dat dit als een **wonder** mag worden beschouwd en ook, dat dit “Bruidsvolk” maar betrekkelijk gering in aantal zal zijn. Het aantal van hen die met geloof volharden in de gebeden ²⁰, zal in de eindtijd steeds kleiner worden. Er zullen op het laatst bijna geen waarachtige gelovigen meer zijn. Paulus schrijft, in 2 Thessalonicenzen 2, dat de wederkomst van Christus voorafgegaan moet worden door een grote (geloofs)afval en vermeldt daarbij, dat deze afval één van de ontwikkelingen zal zijn, die de komst van de antichrist voorbereiden: “Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag (de dag van Christus – zie vers 2) komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is.” (2 Thess. 2:3, HSV)

Niet alleen in de wereld, zoals men zou denken, maar ook in de Gemeente / Kerk wordt de weg gebaand voor de grote tegenspeler van Christus! Het lugubere feit doet zich daarbij voor, dat een groot deel van de afvalligen de Gemeente / Kerk niet zullen verlaten, maar erin blijven en binnen de Gemeente / Kerk zelfs actief zullen zijn. Zo ontstaat de afvallige Gemeente / Kerk en deze valse Gemeente / Kerk is de grote hoer ²¹, die de volkeren der aarde voor zal gaan in de aanbidding van de antichrist (zie Openbaring 17 ²²). Wij mogen de macht en invloed van de afval

---

bracht hem groot in het huis van de farao. Genubath was in het huis van de farao te midden van de zonen van de farao. Maar toen Hadad in Egypte hoorde dat David bij zijn vaderen te ruste gegaan was en dat Joab, de legerbevelhebber, dood was, zei Hadad tegen de farao: Laat mij gaan, dan trek ik naar mijn land. De farao zei echter tegen hem: Waaraan ontbreekt het u bij mij dat, zie, u naar uw land wilt trekken? En hij zei: Aan niets, maar laat mij evenwel gaan.” (1 Koningen 11:14-22)

¹⁷ Joël 1:1a, “Het woord van de HEERE dat gekomen is tot Joël.”

¹⁸ “Het woord van de HEERE dat gekomen is tot Hosea.” (1:1a)

“Het woord van de HEERE dat kwam tot Micha.” (1:1a)

“Het woord van de HEERE dat gekomen is tot Zefanja.” (1:1a)

“Een last, het woord van de HEERE tot Israël, door de dienst van Maleachi.” (1:1a)

¹⁹ Afval = De afvalligheid van God en het christelijk geloof. Zie o.a. 2 Thess. 2:3, 1 Tim.4:1, Hebr. 3:12 en 2 Petr. 3:17. (noot AK)

²⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie “Leer bidden”. (noot AK)

²¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “De valse staatskerk van de laatste dagen – De grote hoer van Openbaring 17”. (noot AK)

²² Zie eventueel onze GRATIS ‘vers voor vers’ studie van het Bijbelboek Openbaring “Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL”, hoofdstuk 17, met de titel: “Gods oordeel over het grote Babylon als geestelijke macht”. (noot AK)

binnen de Gemeente niet onderschatten. In zekere zin is de komst van de antichrist ervan afhankelijk. Er staat geschreven: “...wanneer de afvalligen de maat hebben volgemaakt, zal er een meedogenloze koning opstaan, bedreven in slinkse streken.” (Dan. 8:23, HSV)

Wat inmiddels al zal zijn duidelijk geworden, is, dat de (geloofs)afval zich op verschillende wijzen zal openbaren. Niet in alle gevallen zal het kenmerk ervan zijn, dat men volkomen ongodsdienstig wordt. Hele christelijke gemeenschappen zijn er in onze tijd, die in staat van openlijke afval leven. Veel ernstiger is echter de zogenaamde “verkapte geloofsafval”, waarbij men zelfs rechtzinnig in de leer kan blijven! Oorzaken zijn: wereldsgezindheid en vleselijkheid. In de brieven aan de zeven gemeenten van Openbaring 2 en 3 ²³ vinden wij duidelijk uitgetekend hoe deze “binnenkerkelijke” afval tot openbaring komt. Wij zullen verderop in dit hoofdstuk (II) op deze brieven wat uitvoeriger ingaan, maar vermelden hier dat het afvallig worden begint met het verlaten van de “eerste liefde” (Efeze – zie Openb. 2:4) en leidt tot geestelijke lauwheid (Laodicea – zie Openb. 3:15-17), het voorportaal van de volkomen (geloofs)afval. Laat ons nimmer vergeten, dat alle afval begint in het hart en dat zij er reeds lang kan zijn, voordat de tekenen ervan gezien worden. Ook kunnen die tekenen lang verdoezeld worden! Hoe lang duurde het voordat Judas Iskarioth ontmaskerd werd! Voor de mens kan men veel verborgen houden (en dit lang volhouden), voor God echter zijn alle dingen te allen tijde “naakt en geopenbaard” (zie Hebr. 4:13). Het ontbreken van waarachtig geloof is het punt waar de volkomen afval inzet. Als de liefde voor Jezus taant (= verzwakt, afneemt) en de heiligmaking ²⁴ verzaakt wordt, zal dit punt snel bereikt worden. Daarom, onderzoek uzelf of u nog in het (ware, Bijbelse) geloof bent. Stel uzelf niet tevreden met valse voorspiegelingen. Hij “die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle!” (1 Kor. 10:12, SV)

6

Voorts is er nog de afval door dwaling en misleiding, ook een vorm van (geloofs)afval die vaak over het hoofd wordt gezien of niet als zodanig wordt onderkend. Hiervan lezen wij onder meer in 1 Timotheüs 4:1, waar sprake is van afvallen van het geloof door het zich begeven tot misleidende geesten en duivels geïnspireerde leringen: “*Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen*” (1 Tim. 4:1 – HSV). Het woordje “sommigen” dat hier gebruikt wordt, wil niet zeggen, dat het met de afval als geheel wel zal meevallen, maar dat een gedeelte van de afval zich zal openbaren door het zich begeven tot dwaalleraren. Elke leer die niet leidt tot de verheerlijking van Jezus Christus of die een ander juk oplegt dan dat van Christus, is een valse leer en is onverenigbaar met het ware geloof.

Het zichzelf afscheiden van de ware gelovigen, op welke manier dan ook, zal altijd het gevolg zijn als men afvallig wordt. Zie Judas 1:18-19, waar staat, “*dat er in de laatste tijd spotters zullen zijn, die naar hun eigen goddeloze begeerten wandelen. Zij zijn het die scheuringen veroorzaken, natuurlijke mensen, die de Geest niet hebben.*”

In verband hiermee geloven wij, dat God straks alle oprechte gelovigen tezamen zal brengen en maken tot één kudde (letterlijk, een eenheid die ook zichtbaar zal zijn) en dat in deze te formeren Bruidsgemeente geen geveinsden meer gevonden zullen worden. Hiermee is tegelijk al gezegd dat er, ondanks de afval, bij Jezus' wederkomst dus toch een Bruidsgemeente zal zijn. De Bijbel leert ons dan ook, dat de afval zal beginnen vóórdat de Spade Regen ²⁵ komt. De Spade Regen-opwekking is de tijd waarin de Bruidsgemeente gevormd wordt en tot de volmaakt-²⁶heid komt. De (geloofs)afval baant niet alleen de weg voor de antichrist, maar bewerkt ook, dat er een scheiding ²⁷ komt tussen enerzijds de oprechte en anderzijds de huichelachtige gelovigen (de afscheiding van de oppervlakkige gelovigen; terwijl de afscheiding van degenen die niet “gereed” zijn [zie o.a. Matth. 25:8-13 en Openb. 19:7-9] volgt in de Spade Regentijd). “Wie rein is, worde reiner en wie vuil is, worde vuiler” (zie Openb. 22:11). De scheidingslijn tussen reinen en onreinen zal dwars door, de Gemeente / Kerk van Christus blijken te lopen.

Als Paulus in 2 Timotheüs 3 over de zware tijden van de laatste dagen schrijft en een opsomming geeft van de zonden die dan bedreven zullen worden (een karakterschets van het dan levend mensengeslacht), komt hij ook te spreken over de huichelachtige christenen (in vers 5 (SV): “*hebbende een gedaante van godzaligheid*” of “*zij hebben een schijn van godsvrucht*” – HSV), de afval dus die zich binnen de Gemeente / Kerk manifesteert. Maar hij zegt dan aan het slot van deze passage: “*Maar zij zullen niet meerder toenemen; want hun uitzinnigheid zal allen openbaar worden*” (2 Tim. 3:9a, SV). Dit wijst op een daarna komend geestelijk ontwaken, de Spade Regen. Voorafgaand daaraan zullen de geveinsden ontmaskerd worden en uit de ware Gemeente / Kerk worden verwijderd. Er zal als het ware een geestelijk “tegenoffensief” komen.

Dezelfde gang van zaken wordt ons door Jezus geschetst in Mattheüs 25. Voordat de opwekking komt, komt eerst de tijd van sluimerig worden en in slaap vallen (zie Matth. 25:5-7): “*Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap. En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet! Toen stonden al die maagden (SV) op en maakten hun lampen in orde.*” Alle tien maagden vallen in slaap, dwazen en wijzen. De Gemeente / Kerk als geheel komt in een slaaptoestand terecht. Dit wil dan weliswaar niet zeggen dat allen tot afval komen, maar wel dat het geestelijk leven in de Gemeente / Kerk, nagenoeg, tot stilstand komt en dat de waakzaamheid minimaal zal zijn. In de grote geestelijke duisternis, die in die dagen de aarde zal bedekken, zal ook het licht van de getrouwe gelovigen zo goed als doven. Alleen Gods Geest blijft in hen waken. Maar hoeveel te dieper zullen diegenen zinken, die er altijd maar “de kantjes vanaf liepen”! De “**dwaze maagden**” mogen wij echter niet beschouwen als geveinsden, als zogenaamde gelovigen of als “naamchristenen”; zij **zijn**

²³ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Tot welke Gemeente behoren wij? \(Naar aanleiding van Openbaring 2 en 3\)](#)” en/of onze GRATIS ‘vers voor vers’ studie van het Bijbelboek Openbaring “[Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL](#)”, [hoofdstuk 2 en 3](#), met de titel: “[De brieven aan de 7 Gemeenten](#)”. (noot AK)

²⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Heiligmaking](#)”. (noot AK)

²⁵ Zie noot 4.

²⁶ Zie noot 8.

²⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Drie grote toekomstige scheidingen](#)”. (noot AK)

gelovigen die niet vol zijn van de Heilige Geest.²⁸ Dientengevolge zullen zij alsdan verkeren in een toestand van "bijna-afvallen" en voor een deel zullen zij reeds geestelijk stervende zijn: *"Wees waakzaam en versterk het overige dat dreigt te sterven, want Ik heb uw werken niet vol bevonden voor God"* (Openb. 3:2). Uit deze groep gelovigen zullen er – nadat zij buitengesloten zullen zijn van de Bruiloft van het Lam²⁹ (zie Matth. 25:8-13) – inderdaad nog velen door de satan worden meegesleept in de (geloofs)afval. Dit lezen wij in Daniël 8:10 en Openbaring 12:4a:

- *"Hij (de kleine hoorn – zie Dan. 8:9) werd groot, tot aan het leger van de hemel.³⁰ Van dat leger, namelijk van de sterren³¹, liet hij er sommige ter aarde vallen³² en vertrapte ze."* (Dan. 8:10)
- *"En zijn staart (van de draak – zie Openb. 12:3) veegde het derde deel van de sterren van de hemel³³ en wierp die op de aarde³⁴."* (Openb. 12:4a)

Hoe nodig is het ervoor te zorgen, dat men tot de "wijzen" behoort! Nù reeds! Mattheüs 25 leert ons, dat de scheiding tussen "wijzen" en "dwaas" al vóór de opwekking zijn beslag krijgt.³⁵

Ook in het boek Joël wordt de tijd van (geloofs)afval beschreven. Op zeer indringende wijze zelfs, zo zullen wij zien. Nodig is dan wel, dat wij de profetische en allegorische taal (= beeldspraak³⁶) verstaan. Wij slaan het eerste hoofdstuk (van het boek Joël) op, dat wij vrijwel in tekstvolgorde zullen kunnen behandelen. Hetzelfde geldt trouwens voor de rest van het boek, met uitzondering van een passage in hoofdstuk 3.

Joël 1 gaat over een sprinkhanenplaag en een droogteplaag. De traditionele uitleg is, dat het hier natuurrampen betreft, waarmee het land Juda getroffen werd in Joëls dagen. De verzen 2 en 3 leren ons echter, dat hier een gebeuren in een verre toekomst beschreven wordt:

- *"Hoor dit, oudsten, neem dit ter ore, alle inwoners van het land! Is dit gebeurd in uw dagen of in de dagen van uw vaders? Vertel erover aan uw kinderen en laten uw kinderen erover aan hun kinderen vertellen en hun kinderen weer aan de volgende generatie."* (Joël 1:2-3)

Het is mogelijk dat natuurrampen uit de tijd waarin de profeet leefde de aanleiding geweest zijn voor het neerschrijven van deze profetie. Aan deze rampen, waarover overigens verder niets bekend is, zouden de beelden voor deze allegorische³⁷ profetie kunnen zijn ontleend. Maar de profetie is beslist niet louter een beschrijving van dit eigentijdse gebeuren, zelfs niet als zij dit gebeuren heeft aangekondigd en dus vooraf beschreven heeft. Hoogstens is er dan sprake van een "voervulling". Want uit Joël 1:2 moeten wij afleiden, dat wat volgt kennelijk bij het neerschrijven van de profetie nog niet geschied is, en blijkens Joël 1:3 zou deze profetie ook niet direct daarna vervuld worden. Het gaat om iets, dat van geslacht op geslacht doorverteld zal moeten worden en waarvan de vervulling dus in een verre toekomst moest liggen. Een nadere aanwijzing betreffende het "wanneer" vinden wij verderop in het hoofdstuk, in Joël 1:15, waar staat:

- *"Ach, die dag! Ja, de dag van de HEERE is nabij, en hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige".*

Joël spreekt over een geestelijke sprinkhanen- of ongediertepaag en over een geestelijke droogte en hij vermeldt in zijn boek ook wanneer wij die te verwachten hebben, namelijk in de profetische tijd die de "Dag des Heren"³⁸ genoemd wordt. Behalve in Joël 1:15 wordt over deze "Dag" ook gesproken in Joël 2:1+11+31 en in 3:14. Voordat wij verder gaan, moeten wij eerst onderzoeken welke tijd hiermee bedoeld wordt.

Daartoe geven wij nu eerst een opsomming van de Bijbelplaatsen waar over deze toekomstige "Dag des Heren" gesproken wordt, met erachter in het kort vermeld wat erover wordt gezegd.

Jesaja 2:12	Alle hoogmoedigen worden vernederd.
Jesaja 13:6	Een dag van verwoesting.
Jesaja 13:9	Een dag van toorn en verwoesting; de zondaars worden verdelgd.
Joël 1:15	Een dag van verwoesting.
Joël 2:1-2	Een dag van duisternis, maar voorafgegaan door een geestelijke ontwaken.
Joël 2:11	Een dag van strijd en oordeel.
Joël 2:31	Verduistering van zon en maan voordat deze Dag zijn hoogtepunt bereikt.
Joël 3:14	Menigten in het "dal der beslissing" (NBG), het dal van de beslissende strijd.

²⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)". (noot AK)

²⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde](#)". (noot AK)

³⁰ Het leger van de hemel = Gods leger, bestaande uit engelen-machten en menselijke geestelijke strijders. (noot AK)

³¹ Zie uitleg bij noot 33.

³² Zie uitleg bij noot 34.

³³ De sterren van de hemel = Beeld van de gelovigen (die door de draak, de valse profeet, misleid zijn. Maar, denk bij die misleiding ook aan de hieraan voorafgaande invloed van leraars, herders, profeten enz. die hun een valse/misleidende boodschap brachten/brengen). (noot AK)

³⁴ Op de aarde werpen = Dit is: Uit het Koninkrijk der hemelen, ofwel: uit de ware Gemeente / Kerk werpen/weghalen. (noot AK)

³⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Een ANDER geluid – Het verschil tussen 'het Lichaam van Christus' en 'de Bruid van Christus' \(over de 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd\)](#)". (noot AK)

³⁶ Een allegorie in de literatuur is een metafoor (een vorm van beeldspraak) die door het gehele gedicht, verhaal of boek wordt volgehouden. Naast diverse Bijbelboeken, zoals Het Hooglied en Openbaring, is een bekende allegorie: De Christenreis (A Pilgrim's progress) van John Bunyan, vol met beelden van de bekering en het verdere leven van een christen. Maar denk verder ook aan uitbeeldingen en/of beeldspraak, zoals "Een schaap in wolfskleren" etc. (noot AK)

³⁷ Zie uitleg bij noot 36.

³⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie "[De Dag van JaHWeH \(de Dag des Heren\)](#)". (noot AK)

Obadja 1:15	Een dag van vergelding.
Zefanja 1:14-15	Een dag van benauwdheid, verwoesting en duisternis.
Maleachi 4:5	Alle hoogmoedigen en goddelozen worden uitgeroeid (zie ook vers 1).
Handelingen 2:20	Zie Joël 2:31.
1 Korinthe 1:8	De gelovigen zullen “onberispelijk” (dat is: <u>volmaakt</u>) zijn bij de openbaring van Jezus Christus op die Dag (zie ook vers 7).
1 Korinthe 5:5	Dan vindt de opstanding der rechtvaardigen plaats.
2 Korinthe 1:14	De gelovigen worden verheerlijkt.
Filippenzen 1:6	Zal de voleindiging brengen van het goede werk in de gelovigen.
1 Thess. 5:2	De beslissende fase van deze Dag komt voor velen als een dief in de nacht.
Openbaring 16:14	De “geesten der duivelen” (ofwel: demonen) vergaderen alsdan de goddelozen voor de krijg (= de strijd / oorlog) van Armageddon.

Uit deze teksten – alsook uit vele andere teksten en passages waar het begrip “Dag des Heren” niet genoemd wordt, maar wel over dezelfde oordeelstijd gesproken wordt – kunnen wij nu het volgende opmaken:

De hier bedoelde “Dag des Heren” is de oordeelstijd waarmee de huidige tijdsbedeling van genade ³⁹ zal eindigen en die zal resulteren in de zichtbare wederkomst van Christus ⁴⁰, welke een verwoestend einde zal maken aan alle ongerechtigheid en goddeloosheid. Zowel de werken als de bedrivers ervan zullen geheel worden weggevaagd (zie onder andere nog Romeinen 1:18, 2 Thessalonicenzen 1:6-9 en het boek Openbaring) ⁴¹. Wat wel duidelijk zal zijn, maar wat wij toch nog even aanstippen, is, dat de Dag des Heren niet slechts een dag van 24 uren is waarop Jezus zal wederkomen, maar de gehele oordeelstijd van het laatste der dagen, die uit zal lopen op deze wederkomst. Deze oordeelstijd begint met de tijd van het “Beginsel der Smarten” (volgens Mattheus 24:8 – “Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën (SV: beginsel der smarten)”) en is dus eigenlijk een andere benaming voor de tijd die wij de “eindtijd” noemen.

In de beschrijving van Joël begint deze Dag des Heren met een oordeelstijd voor de Gemeente / Kerk, die overigens ook een oordeel voor de Christelijke volkeren (de “Israëlvolkere”⁴²) en voor grote delen van de rest van de wereld inhoudt.⁴³ De afbraak van de Christelijke Gemeente / Kerk is een slag voor de gehele wereld, eigenlijk de grootste straf waarmee God de mensheid kan tuchtigen. **Waarmee zal het verderf in de wereld nog kunnen worden tegengegaan, als het “zout der aarde” smakeloos wordt?** Zoals in Mattheüs 5:13 staat: “*U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggegooid en door de mensen vertrapt te worden.*” (HSV)

De gevolgen van de afbraak van de Gemeente / Kerk voor de wereld zijn vandaag de dag al duidelijk waarneembaar. Hoe ziek is de huidige maatschappij, ondanks al haar verworvenheden! En hoe groot is de innerlijke leegheid van de moderne mens! Bezien wij de bedroevende zedelijke toestand van met name de westerse wereld vandaag de dag, dan valt op dat dit voornamelijk veroorzaakt is door het wegvallen van de rem van Bijbelse normen en Christelijke waarden. Het huwelijks is in diskrediet gebracht. Overspel en “vrije seks” worden zonder schaamte bedreven. Scheidingen zijn er aan de lopende band. Homofilie wordt steeds openlijker en brutaler gepresenteerd. Het is een tijd van egoïsme en liefdeloosheid. Ongeboren kinderen worden massaal geaborteerd. Mensen worden beroofd en geroofd en “zomaar” vermoord. Het is een boze tijd! **Kwade geestelijke machten hebben vrij spel. Maar alle misère is uiteindelijk te herleiden tot het breken met de Goddelijke leefregels en het verlaten van God.**

Na deze tijd van (geloofs)afval komt echter nog de Spade Regentijd ⁴⁴, die daartegenover het hoogtepunt van de genadetijdsbedeling zal vormen. Dan zal de Gemeente / Kerk zijn zoals in Mattheus 5:14 beschreven wordt: “*U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn.*”⁴⁵ (HSV)

Voor de ware gelovigen zal de tijd van afbraak en van afval als een sterven zijn; de “doodservaring”, die voor de Bruidsgemeente vooraf zal gaan aan haar “opstandingservaring”, de Spade Regen-opwekking. In het eerste hoofdstuk van Joël wordt nu niet direct de afval zelf beschreven, als wel de gevolgen die deze afval van God zal hebben voor de Gemeente des Heren. Die gevolgen zijn desastreus: dood, verderf, tekort en armoede (alles, wel te verstaan, in geestelijk opzicht). Dit mee te maken, gevoegd bij de smartelijke aanblik van een verwoeste Gemeente, zal voor de weinige getrouwen die zullen overblijven – en wier spreekbuis hier de profeet Joël is – inderdaad als een sterven

³⁹ De tijdsbedeling van genade = De periode die de verhouding tussen God en mens **NA** Christus’ (1ste) komst aangeeft tot aan Zijn wederkomst. (noot AK)

⁴⁰ Zie eventueel ons GRATIS artikel “[De Wederkomst van Christus nader bekeken](#)”. (noot AK)

⁴¹ “Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken.” (Rom. 1:18)

“Het is immers rechtvaardig van God (SV: het recht is bij God) verdrukking te vergelden aan hen die u verdrukken, en aan u die verdrukt wordt, samen met ons verlichting te geven bij de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht, wanneer Hij met vlamvend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. Zij zullen als straf het eeuwig verderf ondergaan, weg van het aangezicht van de Heere en van de heerlijkheid van Zijn macht.” (2 Thess. 1:6-9, HSV)

• Voor meer uitleg over het boek Openbaring, zie onze GRATIS ‘vers voor vers’ studies “[Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL](#)” en/of “[Dingen die \[met\] haast geschieden moeten](#) (Een systematische verklaring van het boek Openbaring)”. (noot AK)

⁴² Zie noot 2.

⁴³ Zie noot 13.

⁴⁴ Zie noot 4.

⁴⁵ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De uiteindelijke, Goddelijke HEERLIJKHEID van de ware Gemeente / Kerk van de Here Jezus Christus in de eindtijd, die is GROTER dan die van de eerste Gemeente / Kerk](#)”. (noot AK)

zijn. Waar wij voorts evenmin aan voorbij mogen gaan, is dat die gevolgen komen als een straf van God over de Gemeente. Daaruit zullen wij dan moeten afleiden, dat de gehele Gemeente van het zuurdesem van de afval (= van de zonde) doortrokken zal zijn, geen enkel deel uitgezonderd. **Ook de “wijzen” vallen in slaap**, lezen wij in Mattheüs 25:5: *“Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen (dus zowel de 5 dwaze alsook de 5 wijze maagden) slaperig en vielen in slaap!”*

Niet oplettend genoeg kunnen wij zijn voor wat het binnensluipen van de zonde betreft. Wat in Joël 1 beschreven wordt, moeten wij dan ook beschouwen als het begin van het oordeel Gods over het Huis Gods. In 1 Petrus 4:17 ⁴⁶ lezen wij, dat **het oordeel Gods begint bij het Huis Gods, de Gemeente**, hetgeen dus geheel in overeenstemming is met het boek Joël, dat leert dat de Dag des Heren begint met het oordeel over de Gemeente.

Wij hebben in de eindtijd een grote tempelreiniging te verwachten, vanwege de grote afvalligheid van de Gemeente / Kerk als geheel en omdat deze Gemeente / Kerk – ook al zal het in haar bruisen van activiteit (zoals destijds ook het geval was met de tempel in Jeruzalem) – een absoluut geestelijk dieptepunt zal hebben bereikt. Ook in andere profetenboeken lezen wij over dit oordeel over de Gemeente (het Huis Gods) en de reiniging die hierdoor teweeggebracht wordt (welke reiniging wij tevens kunnen beschouwen als het begin van de vorming van de Bruidsgemeente, de vlekkeloze Gemeente / Kerk – zie Ef. 5:26-27 en Openb. 19:7-8). Er is sprake van, onder andere, in Hosea 8:1, Zefanja 3:7, Maleachi 3:1-3 en Daniël 8:14. ⁴⁷ Aan deze laatste tekst willen wij eerst een beschouwing wijden, alvorens verder te gaan met Joël 1, omdat zij ons een nog preciezere bepaling geeft van de tijd wanneer wij deze dingen te verwachten hebben.

In Daniël 8 wordt beschreven hoe het Medo-Perzische wereldrijk (uitgebeeld door een ram met 2 hoornen) door het erna komende Grieks-Macedonische wereldrijk (uitgebeeld door een geitenbok) zal worden opgeslokt en afgelost. ⁴⁸ Dit zou geschieden tijdens het bewind van de legendarische koning Alexander de Grote van Griekenland (de *“grote hoorn”* uit Daniël 8:8+21 ⁴⁹). In dit visioen strekt de tijd van het Griekse rijk zich uit tot de eindtijd en wordt dus onder andere over het, na het Griekse rijk komende, Romeinse rijk niet gesproken. De tijd van het Griekse rijk loopt hier uit in de tijd van de antichrist (over wie gesproken wordt in Daniël 8:9+23 ⁵⁰), van wie de goddeloze Griekse koning Antiochus Epifanes – die een afgodsbeeld in de tempel van Jeruzalem plaatste (en naar wie de *“kleine hoorn”* uit Daniël 8:9 ⁵¹ in eerste instantie schijnt te verwijzen) – een voorloper was. De reden waarom het in dit visioen (van Daniël 8) wordt voorgesteld alsof het Griekse rijk tot in de eindtijd zou blijven bestaan, is gelegen in het feit, dat de geest van het Griekse rijk niet ten onderging toen de Grieks-Macedonische suprematie (= oppermacht of superioriteit) op staatkundig gebied verdween, maar tot in onze tijd nog levend is. De Westerse beschaving is grotendeels de voortzetting van de Griekse beschaving. En de vestiging van de Griekse beschaving is door God gebruikt om de wereld voor te bereiden op de komst van Christus en om de boodschap van Christus ingang te doen vinden, met name in West-Europa, waar de Israëlvolkere (de 10 stammen van het “huis van Israël”) ⁵² zich zouden vestigen.

Een korte toelichting is hier wel gewenst. Het is beslist nodig om te “zien” hoe God de wereld gereed maakte om een Nieuwe Bedeling ⁵³ in te gaan. De vestiging van de Griekse beschaving betekende het begin van de bevrijding van de mens uit de duisternis van bijgelovigheid en primitief denken. Een eerste vorm van wetenschappelijke arbeid ontstaat. Het geestelijk bewustzijn ontluikt. Men gaat minder star denken. De mensheid komt een trede hoger te staan op de cultuurladder. Belangrijk was ook, dat er voor het eerst sprake was van een wereldtaal, waarmee men zich overal in de beschaafde wereld verstaanbaar kon maken, het Koinè-Grieks. ⁵⁴ Dit is de verbreiding van het Evangelie zeer ten goede gekomen. Mede hierdoor werd ook het enggeestige nationalisme doorbroken, dat volkeren gescheiden hield. Er ontstaat een wereld die ontvankelijk is voor de gedachte van een internationale

⁴⁶ *“Want nu is het de tijd dat **het oordeel begint bij het huis van God**; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?”* (1 Petr. 4:17)

⁴⁷ *“De bazuin aan uw mond! De vijand zweeft als een arend boven het huis van de HEERE, omdat zij Mijn verbond hebben overtreden en tegen Mijn wet in opstand zijn gekomen.”* (Hos. 8:1)

“Ik zei: Nu zult u Mij zeker vrezen, u zult de vermaning aanvaard, opdat haar woning niet uitgeroeid zou worden, hoe Ik haar ook gestraft zou hebben. Toch waren zij er vroeg bij, zij hebben totaal verderfelijik gehandeld.” (Zef. 3:7),

“Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten. Maar wie zal de dag van Zijn komst verdragen? Wie zal bij Zijn verschijning standhouden? Want Hij is als vuur van een edelsmid, en als zeep van de blekers. Hij zal zitten als iemand die zilver smelt en reinigt: Hij zal de Leviëten reinigen en hen zuiveren als goud en zilver. Dan zullen zij de HEERE een graanoffer brengen in gerechtigheid.” (Mal. 3:1-3) en

“Hij zei tegen mij: Tot 2.300 avonden en morgens. Dan zal het heiligdom in rechten hersteld worden.” (Dan. 8:14).

⁴⁸ Zie eventueel onze GRATIS ‘vers voor vers’ Bijbelstudie van het boek Daniël, [hoofdstuk 8](#), met de titel: [“Daniëls visioen van de ram en de geitenbok”](#). (noot AK)

⁴⁹ *“De geitenbok maakte zich uitermate groot. Maar toen hij machtig geworden was, brak de grote hoorn af en in plaats daarvan kwamen er vier opvallende op, overeenkomstig de vier windstreken van de hemel.”* *“En de harige geitenbok is de koning van Griekenland, en de grote hoorn die tussen zijn ogen zat, dat is de eerste koning.”* (Dan. 8:8+21).

⁵⁰ *“Uit één ervan kwam een kleine hoorn tevoorschijn, die uitzonderlijk groot werd, naar het zuiden toe, naar het oosten toe en naar het sieraadland toe.”* *“Aan het einde van hun koningschap, wanneer de afvalligen de maat hebben volgemaakt, zal er een meedogenloze koning opstaan, bedreven in slinkse streken.”* (Dan. 8:9+23).

⁵¹ Zie deze tekst bij noot 50. (noot AK)

⁵² Zie noot 2.

⁵³ Zie noot 7.

⁵⁴ Zie eventueel [Koinè](#). (noot AK)

geloofsgemeenschap, zoals die gestalte zou krijgen in de Gemeente / Kerk van Jezus Christus. Opmerkelijk is verder, op een ander plan, de ontwikkeling van de Griekse wijsbegeerte in de richting van enige Christelijke leerstellingen.

Na de veroveringen van Alexander de Grote ⁵⁵ lag de leidinggevende beschaving niet langer in het Oosten maar in het Westen. Het Oosten “vergriekste”, de wereld werd “gehelleniseerd”⁵⁶ (Hellas = de oorspronkelijke naam voor Griekenland). De rol van Alexander de Grote in het Raadsplan van God (als grondlegger van een wereld die Christus kon ontvangen en waarin de Gemeente van Christus kon gedijen) moeten wij in het oog houden, anders begrijpen wij niet goed waarom hierna – in Daniël 8 – gesproken wordt over de Gemeente van Christus, die hier genoemd wordt “*het heir (= leger) des hemels*” (zie Dan. 8:10), alsook over “*Zijn Heiligdom*” (zie Dan. 8:11, SV), een bekend beeld voor de Gemeente (die de Tempel van de levende God⁵⁷ is). Want wij moeten vaststellen, dat ook al is uiteindelijk heel Europa overgegaan tot het Christendom, er tot de dag van vandaag nooit een zuivere, smetteloze Gemeente / Kerk is verzezen. Reeds aan het eind van de eerste eeuw slopen de eerste dwalingen de Gemeente / Kerk binnen. De eerste apostelen streden er reeds tegen. En vooral toen de vervolgingen ophielden, werd de Gemeente / Kerk van lieverlee wereldsgezinder. Het geloofsleven verzandde en verstikte in tradities en inhoudsloze vormendienst. Een belangrijke oorzaak van verval en (geloofs)afval was ook dat al snel – en met name nadat de Christelijke godsdienst staatsgodsdienst was geworden – de persoonlijke bekering veronachtzaamd werd. Het “geloof” ging als een erfgoed over van vader op zoon. Deze droevige ontwikkeling wordt in korte maar duidelijke bewoordingen geschetst in Daniël 8:12a (SV): “*En het heir (= het hemelse leger, beeld van de Gemeente / Kerk) werd in de afval overgegeven tegen het gedurig offer*”. In Daniël 8:13 wordt vervolgens gevraagd aan de “*Onbenoemde*” (SV) – “Palmoni” in de Hebreeuwse grondtekst (hetgeen zoiets betekent als “wondervolle teller”), in wie wij Jezus Christus Zelf herkennen – hoelang de afval “*tegen het gedurig offer*” (dat is: het vertreden van Christus’ voor-altijd-geldend offer) en dus het verontreinigen van het Heiligdom zal voortduren. Het antwoord in Daniël 8:14 (SV) luidt: “*En Hij zei tot mij: Tot 2300 avonden en morgens; dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden.*” Dit zijn 2300 profetische dagen = 2300 jaren (overeenkomstig het principe 1 dag voor 1 jaar; zie hiervoor bijv. Ezechiël 4:5-6). Zovele jaren zullen verstrijken en “*dan (daarna) zal het Heiligdom (de Gemeente) gerechtvaardigd (gereinigd) worden.*” Een vergelijking met Daniël 8:17 en 23 (waar vermeld staat: “*de tijd van het einde*” en “*op het laatste van hun koninkrijk*”) leert ons, dat deze periode van 2300 jaren moet aflopen **in het laatste der dagen**, als de (geloofs)afval een triest hoogtepunt zal hebben bereikt.

Dit is dus de grote tempelreiniging die wij verwachten in het laatste der dagen. Wij kunnen ook spreken van “tempelverzoening”. Het zal de profetische Grote Verzoendag zijn, die voorafgaat aan het profetische Loofhuttenfeest, de Spade Regen-opwekking ⁵⁸, en die op haar beurt voorafgegaan zal worden door de profetische Dag der Bazuinen, waarvan wij ook in het boek Joël lezen (2:1), een dag die aanbreekt als het oordeel over het Huis Gods ⁵⁹ in volle gang is. Wie zich het één en ander goed wil kunnen voorstellen, bestudere onderstaande schets: “**De profetische vervulling van de feesten der 7de maand**”. Voor meer over de profetische betekenis van de Oudtestamentische feesten verwijzen wij naar “*Hoogtijden en feesten van Israël in profetisch licht*” van C.J.H. Theys.⁶⁰

⁵⁵ Zie eventueel [Alexander de Grote](#). (noot AK)

⁵⁶ De hellenistische periode (323 v.Chr.–146 v.Chr.), zou een mengcultuur voortbrengen die zich verbreidde vanuit Hellas (Griekenland) in het gebied dat nu het Midden-Oosten heet. Zie eventueel [Hellenisme](#). (noot AK)

⁵⁷ “*Of weet u niet, dat uw lichaam een TEMPEL is van de Heilige Geest (waarin Hij woont en troont – d.i. waarin Hij het voor het zeggen heeft, door Zijn Geest), Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet (meer) van uzelf bent?*” (1 Kor. 6:19, HSV). Want “*wie van Christus zijn, hebben het vlees met zijn hartstochten en begeerten gekruisigd.*” (Gal. 5:24, HSV)

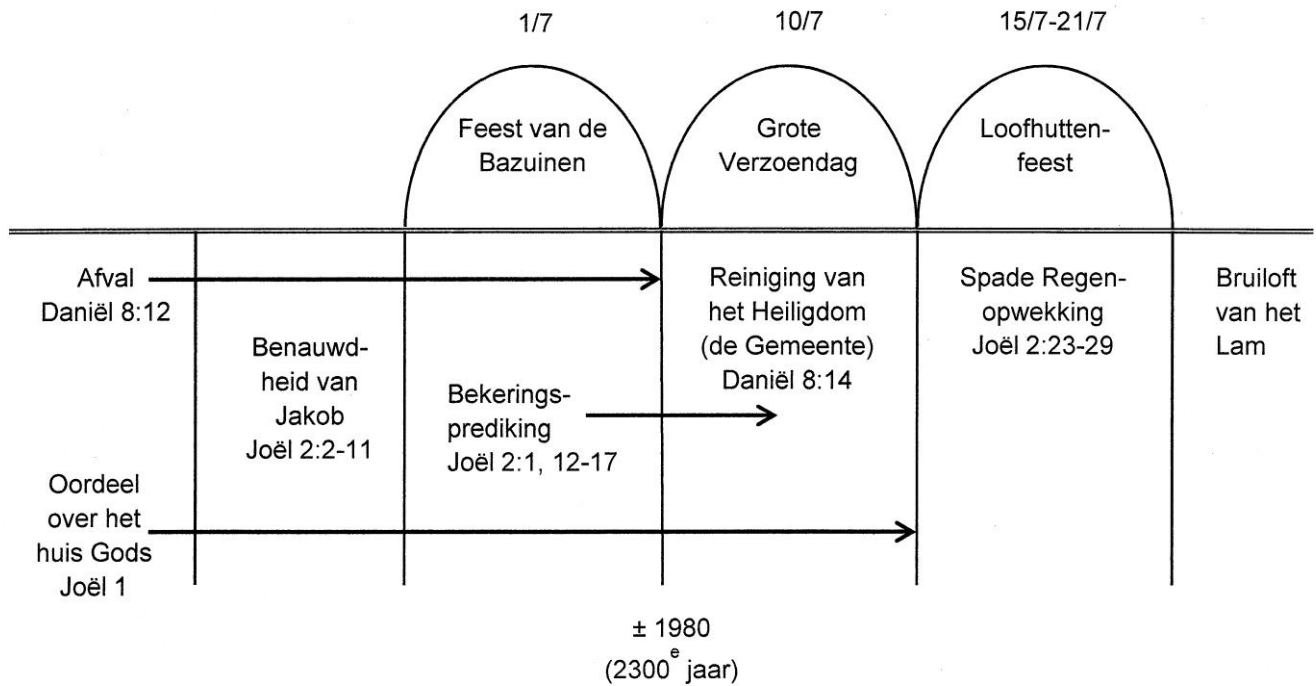
• Zie eventueel onze GRATIS studie “[Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens: een eeuwige, heilige TEMPEL van onze almachtige God en Vader](#)”. (noot AK)

⁵⁸ De Spade Regen-opwekking = **De grote zielenoogst** (opwekking) **in de eindtijd**, door de uitstorting van de Heilige Geest – zie Joël 2:23b en 28-29. Zie ook nog noot 4. (noot AK)

⁵⁹ “*Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?*” (1 Petr. 4:17)

⁶⁰ Deze studie is in mijn bezit (maar niet gedigitaliseerd). Info hierover via info@eindtijdbode.nl (noot AK)

De profetische vervulling van de feesten der 7de maand

Tot wanneer duurt die periode van 2300 jaren? Is de afloop van deze tijd nauwkeuriger vast te stellen? Wij zullen daartoe een poging ondernemen. De vraag is dan natuurlijk allereerst: wanneer begon die tijdsperiode? Het eerste wat wij hierover vinden, staat in Daniël 8:19 (SV): *“En hij zei: Zie, ik zal u te kennen geven, wat er geschiedt aan het einde van deze (periode van) gramschap; want ter bestemder tijd zal het einde zijn.”*

Die tijdsperiode moet zijn ingegaan nadat de 70-jarige Babylonische ballingschap van de Joden (Juda-Israël – ofwel: het ‘huis van Juda’, het 2-stammenrijk van Israël ⁶¹) geëindigd was en de Joden weer zouden wonen in hun land. Het Babylonische wereldrijk (dat er nog was toen Daniël dit visioen kreeg – zie Dan. 8:1) moest eerst het veld ruimen voor het Medo-Perzische rijk (de ram) en dit moest vervolgens worden opgevolgd door het Griekse rijk (de geitenbok), zo kunnen wij uit het visioen van Daniël 8 afleiden. Laat ons nu aandacht schenken aan dat *“heir (= leger) des hemels”* en het *“Heiligdom”*, waarvan in dit visioen ook sprake is (zie Dan. 8:10+11, SV). De Joden, en zeker de gelovige en gehoorzame Joden (van het ‘huis van Juda’), waartoe ook Daniël behoorde, vormden het volk Gods in die dagen. Zij waren *“Zijn Heiligdom”* (door God daartoe eertijds speciaal benoemd – zie Psalm 114:2a), totdat de Gemeente van Christus deze taak overnam. ⁶² Zij hadden ook het typerende “gedurige (dagelijkse) brandoffer” (zie Dan. 8:13), dat uiteindelijk zijn vervulling vond in het offer van Christus in de *“tijd der verbetering”* (zie Hebr. 9:9-10 ⁶³).

Na hun terugkeer uit de ballingschap ging het een tijd goed met dit volk der Joden, maar na ongeveer 200 jaren begonnen zij opnieuw afvallig te worden. Dat was in de dagen van de laatste profeet van het Oude Testament, Maleachi (± 397 voor Christus). Ongeveer 70 jaren later was het toen ook gedaan met de rust, waarvan zij onder de Medo-Perzische heerschappij en ook nog onder Alexander de Grote hadden mogen genieten. Dit is wat Daniël zag in dat visioen, beschreven in Daniël 8. ⁶⁴ Eén van de 4 opvolgers van de grote Alexander (de 4 “aanzienlijke” hoornen, die in de plaats van de “grote” hoorn kwamen – zie Daniël 8:8b+22), Ptolemeüs I, bijgenaamd Soter ⁶⁵ (dat is “de Redder”!), neemt in 320 voor Christus Jeruzalem in en voert duizenden Joden als ballingen mee naar Egypte, waar hij zijn hoofdstad had. Van hieraf moeten wij dus de vertreding en de verontreiniging van het Heiligdom rekenen! Onder Antiochus Epifanes ⁶⁶ (± 170 voor Christus) wordt de onderdrukking van de Joden het zwaarst. **Hij is het die een afgodsbeeld in de tempel van Jeruzalem plaatst. Hij is één van de karakteristieke voorlopers van de antichrist**

⁶¹ Zie eventueel nogmaals noot 2.

⁶² Voordat u aan de zgn. “vervangingsleer” denkt, lees dan s.v.p. vooral Hebr. 11, dat gaat over de vele geloofshelden van, vooral, het oude Testament. En dan staat er in Hebr. 11:39-40, *“En deze allen hebben, hoewel zij door het geloof een goed getuigenis van God gekregen hebben, de vervulling van de belofte niet verkregen, daar God met het oog op ons iets beters voorzien had, opdat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen.”* Hiermee wordt door ons dus niet de zgn. “vervangingsleer” bedoeld. Terwijl ik wel kan zeggen dat wij geloven in een spoedige, grote geestelijke taak voor GEHEEL Israël (in totaal dus 12 stammen x 12.000=144.000), o.a. volgens Openbaring 7:1-8 en 14:1-5. (noot AK)

⁶³ *“Deze (de eerste tabernakel – zie vers 8) was een zinnebeeld (SV: een afbeelding) voor die tegenwoordige tijd. In overeenstemming daarmee werden er gaven en slachtoffers geofferd die niet in staat waren om hem die de dienst verrichtte, wat zijn geweten betreft tot volmaaktheid te brengen (SV: niet konden heiligen naar het geweten). Het betrof hier alleen voedsel en dranken en verscheidene wassingen, vleselijke verordeningen, die opgelegd waren tot op de tijd van de betere orde (SV: de tijd der verbetering).”* (Hebr. 9:9-10, HSV)

⁶⁴ Zie noot 48.

⁶⁵ Zie eventueel [Ptolemaeus I Soter](#) en/of [Soter](#). (noot AK)

⁶⁶ Zie eventueel [Antiochus IV Epifanes](#). (noot AK)

(vergelijk 2 Thess. 2:4 ⁶⁷). De “*kleine hoorn*” van Daniël 8:9 verwijst zowel naar de één als naar de ander. Hier gaat de geschiedenis als het ware geruisloos over in de eindtijdgeschiedenis.

De periode van 2300 jaren van verontreiniging van het Heiligdom is dus naar alle waarschijnlijkheid in het jaar 320 voor Christus ingegaan. Dit jaartal komt hiervoor meer in aanmerking dan het jaar 334 voor Christus, het jaar van Alexanders inval in Klein-Azië, van waaruit W.H. Offiler rekende (zie zijn artikel “Een smetteloze Kerk” in het blad ‘Het Volle Evangelie’ van september 1956 ⁶⁸; zie ook C.J.H. Theys, in zijn studie van “Het Boek Daniël” (blz. 184 = van de oorspronkelijk versie of: hoofdstuk 8, blz. 9 van onze digitale versie). Met deze inval veranderde er nog niet veel voor de Joden; zij werden door hem zelfs heel vriendelijk behandeld. Van de verovering van Palestina (de oude benaming van o.a. het huidige Israël) door Alexander de Grote hebben de Joden niets te lijden gehad, integendeel. Maar onder Ptolemeüs I werd het anders. Gerekend nu vanaf 320 voor Christus brengt het einde van de 2300 jaren ons in het jaar 1980 na Christus, in onze tijd dus ⁶⁹ (W.H. Offiler kwam uit in 1966). Dit leidt tot de onthutsende constatering, dat wij leven in de tijd, dat de reiniging van het Heiligdom, van de Gemeente, al aan de gang is! En wij moeten zeggen, dat we het inderdaad om ons heen, ja, in onze eigen kring, zien gebeuren! Het aantal conflicten in de Gemeente / Kerk (maar ook in de wereld, merkwaaardigerwijs) neemt toe en partijen staan steeds onverzoenlijker tegenover elkaar. Hier hebt u de verklaring! Het is de tijd van de scheiding tussen het gekruisigd vlees en het ongekruisigd vlees in de Gemeente des Heren. De tijd waarover Jezus sprak in Mattheüs 24:10, “*En dan zullen er velen struikelen (SV: geërgerd worden) en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten.*”

Gedurende de eerste 350 jaar van de bedoelde tijdsperiode was Juda (het ‘huis van Juda’, het 2-stammenrijk van Israël) het Heiligdom. Een diepe symboliek schuilt er in de tempelreiniging door Jezus, vlak voor Zijn sterven (zie Matth. 21:12-17 ⁷⁰) en even voordat Juda ophield het Heiligdom te zijn (“*de vijgenboom verdorde*”, zie Matth. 21:18-20 ⁷¹). Dit was het type. Het anti-type is de reiniging van de Gemeente door Jezus aan het eind van de Gemeentelijke tijdsbedeling, dat is aan het eind van die 2300 jaren, dus na 1980. De Heer gaat thans op gelijke wijze te werk. De Gemeente wordt gezuiverd van alle smet en zonde om straks als een vlekkeloze, rimpelloze Bruid ⁷² voor Jezus te kunnen staan: “*...een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos (SV: onberispelijk) zou zijn.*” (Ef. 5:27b, HSV)

Maar de afvalligen zullen de weg banen voor de antichrist – “*...wanneer de afvalligen de maat hebben volgemaakt, zal er een meedogenloze koning opstaan, bedreven in slinkse streken*” (Dan. 8:23, HSV) – de geïncarneerde satan, de grote tegenstander van Christus (zie Dan. 8:11a+25b), die ook vele van de “dwaze maagden”-gelovigen ⁷³ nog ten verderve zal voeren (zie Dan. 8:10+24b-25; zie ook Openb. 12:4a).

Hij (de antichrist, de grote rode draak uit Openbaring 12:3-4) zal zich zelfs tegen **de Bruidsgemeente**, de volmaakte Gemeente / Kerk die er na de reiniging ⁷⁴ zal verrijzen, keren, maar **die wordt weggenomen ter bewaring**:

- “*Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u BEWAREN voor (SV: uit – na een korte tijd meegeemaakt te hebben, zie Openb. 12:13) het uur van de verzoeking (= de grote verdrukking, zie Matth. 24:21), die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.*” (Openb. 3:10, HSV)
- “*En de vrouw ⁷⁵ vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen (= 3,5 jaar).*” (Openb. 12:6, HSV)
- “*En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd (= 3,5 jaar), buiten het gezicht van de slang (= de satan, die dan geïncarneerd en dus werkzaam is in een mens, die dan de antichrist is).*” (Openb. 12:14, HSV)

Alsdan wordt de Heilige Geest eveneens uit de wereld weggenomen (zie 2 Thess. 2:7) of, zoals het in Daniël 8:11b staat, dan neemt Jezus – “*de Vorst van dat heir (= leger des hemels)*” – “*het gedurig offer*” (= het voor-altijd-geldend offer) weg; **NIEMAND kan zich dan meer bekeren en genade ontvangen op grond van het verzoenend offer van Jezus**. Jezus werpt dan ook “*de woning van Zijn Heiligdom*” neder (zie Dan. 8:11c, SV). De woning of plaats van Zijn Heiligdom (de Gemeente) is niet helemaal hetzelfde als het Heiligdom zelf (de Bruidsgemeente van “wijze maagden”, waarin Hij

⁶⁷ “*De tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voor doet.*” (2 Thess. 2:4)

⁶⁸ Deze studie/dit blad is niet in mijn bezit. (noot AK)

⁶⁹ Deze studie over Joël is uit de jaren 1985 t/m 1987 en in 1989 in boekvorm verschenen (zie voorwoord in deel 1). (noot AK)

⁷⁰ **De tempelreiniging:** “*En Jezus ging de tempel van God binnen en dreef allen die in de tempel verkochten en kochten naar buiten, en keerde de tafels van de wisselaars om en de stoelen van hen die de duiven verkochten. En Hij zei tegen hen: Er is geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden; maar u hebt er een rovershol van gemaakt. En er kwamen blinden en kreupelen bij Hem in de tempel en Hij genas hen. Toen de overpriesters en schriftgeleerden de wonderen zagen die Hij deed, en de kinderen die in de tempel riepen: Hosanna, de Zoon van David! namen zij Hem dat zeer kwalijk, en zeiden tegen Hem: Hoort U wel wat deze kinderen zeggen? Jezus zei tegen hen: Ja. Hebt u nooit gelezen: Uit de mond van jonge kinderen en van zuigelingen hebt U voor Uzelf lof tot stand gebracht? En Hij verliet hen en ging vandaar de stad uit naar Bethanië en overnachtte daar.*” (Matth. 21:12-17)

⁷¹ **De verdorde vijgenboom:** “*s Morgens vroeg, toen Hij terugkeerde naar de stad, kreeg Hij honger. En toen Hij een vijgenboom (beeld van de Joden van het ‘huis van Juda’, het 2-stammenrijk van Israël) langs de weg zag, ging Hij ernaartoe en vond er niets aan dan alleen bladeren. Hij zei tegen hem: Laat er aan u geen vrucht meer groeien in eeuwigheid! En de vijgenboom verdorde onmiddellijk. Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord?*”

⁷² Zie noot 29.

⁷³ Zie noot 35.

⁷⁴ Zie noot 24.

⁷⁵ Zie eventueel het artikel “[Een ANDER geluid – Wie is de VROUW uit Openbaring 12 ?](#)”. (noot AK)

werkelijk 'woont en troont'). Het (de Gemeente) is de ruimte waar het Heiligdom (de Bruidsgemeente) tot dan toe kan zijn, de Christelijke wereld. In Openbaring 11:2 wordt zij genoemd "de heilige stad". De christelijke wereld – die echter op het laatst meer onchristelijk dan christelijk zal zijn – wordt aan de antichrist overgegeven om, in de tijd van de Grote Verdrukking, vertreden te worden. In die tijd zal de antichrist dan, door zijn bedriegerijen, de gehele wereld (proberen te) mis-/verleiden:

- "...hij wierp de waarheid ter aarde, hij deed het, en het gelukte wel." (Dan. 8:12b, SV)
- "Door zijn sluwheid zal hij het bedrog onder zijn hand doen slagen. Hij zal zich in zijn hart verheffen. In hun zorgeloze rust zal hij velen te gronde richten (SV: verderven). Ja, tegen de Vorst der vorsten zal hij opstaan..." (Dan. 8:25, HSV)
- "En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt..." (Openb. 12:9a, HSV)
- "En het (andere beest, de valse profeet – zie vers 11) misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest (de antichrist; het beest dat uit de volkerenzee opkomt – zie vers 1)..." (Openb. 13:14a, HSV)

Zie ook nog Openbaring 19:20 en 20:2-3a (voor het oordeel van God, aan het einde van de grote verdrukking, over deze mis-/verleiding van de satan/het beest/de antichrist).

13

Na deze inleidende beschouwingen over de (geloofs)afval van de eindtijd en het oordeel Gods dat daarom over het Huis Gods zal komen en dat zal resulteren in de reiniging van dit Huis, **zetten wij nu de behandeling van Joël, hoofdstuk 1, voort.**

Joël 1:4-20 (HSV):

- "Wat de jonge sprinkhaan overliet, at de veldsprinkhaan op; wat de veldsprinkhaan overliet, at de treksprinkhaan op; en wat de treksprinkhaan overliet, at de zwerm sprinkhaan op. **5** Ontwaak, dronkaards, en ween. Weeklaag, alle wijndrinkers, over de jonge wijn, want die is van uw mond weggenomen. **6** Want een volk is tegen Mijn land opgetrokken, machtig en niet te tellen; zijn tanden zijn leeuwentanden, het heeft de hoektanden van een leeuw. **7** Het heeft van Mijn wijnstok een woestijn gemaakt en Mijn vijgenboom tot een kale tak. Het heeft hem volledig afgeschild en weggegooid, zijn ranken zijn wit geworden. **8** Weeklaag als een jonge vrouw, omgord met een rouwgewaad, die klaagt om de man van haar jeugd. **9** Graanoffer en plengoffer zijn weggenomen van het huis van de HEERE. De priesters treuren, de dienaren van de HEERE. **10** Het veld is verwoest, de grond treurt, want het koren is verwoest, de nieuwe wijn opgedroogd, de olie verkommerd. **11** Akkerbouwers staan beschaamd, wijnbouwers weeklagen over de tarwe en over de gerst, want de oogst op het veld is verloren. **12** De wijnstok is verdord en de vijgenboom is verwelkt, de granaatappelboom, ook de palmboom en de appelboom, alle bomen van het veld zijn verdord. Ja, de vreugde is verdord, geweken van de mensenkinderen. **13** Omgord u en bedrijf rouw, priesters, weeklaag, dienaren van het altaar. Kom, overnacht in rouwgewaden, dienaren van mijn God, want graanoffer en plengoffer zijn aan het huis van uw God onthouden. **14** Kondig een vastentijd af, roep een bijzondere samenkomst bijeen, verzamel de oudsten en alle inwoners van het land in het huis van de HEERE, uw God, en roep tot de HEERE. **15** Ach, die dag! Ja, de dag van de HEERE is nabij, en hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige. **16** Is niet voor onze ogen het voedsel weggenomen, uit het huis van onze God blijdschap en vreugde? **17** De zaadkorrels zijn verschrompeld onder hun aardkluiten, de voorraadschuren verwoest, de graanschuren afgebroken, want het koren is verdord. **18** Hoe kreunt het vee! De kudden rundvee zijn in verwarring, want ze hebben geen weide. Zelfs kudden kleinvee moeten boeten. **19** Tot U, HEERE, roep ik, want een vuur heeft verteerd de weiden van de woestijn, en een vlam heeft verzengd alle bomen van het veld. **20** Zelfs de dieren van het veld schreeuwen naar U, want de waterstromen zijn uitgedroogd. Een vuur heeft de weiden van de woestijn verteerd."

Hierboven, in Joël 1:4-20 vinden wij een beschrijving van de tijd van afbraak en grote geestelijke dorheid, die voortgaat aan de Spade Regen-opwekking.⁷⁶ Deze afbraak en dorheid worden veroorzaakt door de (geloofs)afval en Gods oordeel daarover. Wij moeten deze tijd van afbraak dan ook beschouwen als het begin van het oordeel Gods over de Gemeente en als het begin van de reiniging.⁷⁷ Wij zullen zien welke verwoestingen er door de (geloofs)afval en het erop volgend gericht van God worden aangericht. Over het begin van dit gericht lezen wij in Joël 1:4 (nu bewust vermeld vanuit de Statenvertaling), waar staat:

- "Wat de rups heeft overgelaten, heeft de sprinkhaan afgegeten, en wat de sprinkhaan heeft overgelaten, heeft de kever afgegeten, en wat de kever heeft overgelaten, heeft de kruidworm afgegeten."

Het zijn vermoedelijk niet 4 verschillende insecten (zoals hier in de Statenvertaling vermeld staat) maar 4 soorten "sprinkhanen", die hier worden genoemd (en ook in de Herziene Statenvertaling). Daarom dat in Joël 1:6, waar wij een beschrijving van deze beesten vinden, over hen wordt gesproken als over één volk. **Deze sprinkhanen stellen demonische machten voor.** In Openbaring 9:2-3 lezen wij over "sprinkhanen" die uit "de put van de afgrond" komen, dat is de verblijfplaats van de duivelen of demonen (vergelijk Openbaring 9:8 met Joël 1:6).

Vanwege de ongehoorzaamheid en afvalligheid van Zijn volk zal God in de tijd van het Beginsel der Smarten (= het begin van de weeën – zie Matth. 24:8, HSV) reeds een aantal demonische machten loslaten en ze hun verderfelijke werk laten doen in de Gemeente en in de christelijke wereld. **God zendt deze demonenlegers:**

- "...de veldsprinkhaan, de jonge sprinkhaan, de zwerm sprinkhaan en de treksprinkhaan..., Mijn grote leger, dat Ik op u had afgestuurd" (Joël 2:25, HSV).

Als Zijn volk Hem verlaat, geeft Hij hen over in de macht van hun vijanden. De hier bedoelde demonenlegers verwoesten alle "nieuw leven", alle geestelijk leven, in de Gemeente en dan in het bijzonder in de landen waar (de 10

⁷⁶ Zie noot 58.

⁷⁷ Zie noot 13 en noot 24. (noot AK)

stammen van het huis van) Israël ⁷⁸ naartoe getrokken is, de Christelijke wereld. Wij kunnen deze “sprinkhanen” niet beschouwen als zonden of machten achter de zonde, zoals sommigen doen. Hun komst houdt verband met de door de christenen bedreven zonden, maar ze zijn met deze zonden niet te vereenzelvigen. **God zendt deze kwade machten, of geeft ze althans de vrije hand, als straf op de zonden van de Gemeente / Kerk van de eindtijd** en van het (huis van) Israël van de eindtijd (de christelijke volken van het westen). Merkwaardig is, dat in Openbaring 2 en 3 sprake is van 4 zonden van de Gemeente / Kerk van de eindtijd. Het ligt voor de hand om de 4 plagen die veroorzaakt worden door de 4 soorten “sprinkhanen”, teneinde ze nader te kunnen duiden, te vergelijken met die 4 hoofdzonden van de Gemeente / Kerk van de eindtijd, zoals beschreven in Openbaring 2 en 3. ⁷⁹

Maar eerst moeten wij de vraag beantwoorden welke demonische machten in de Bijbel worden onderscheiden. Efeze 6:12 noemt 4 soorten (en ook Kolossenzen 1:16 – “tronen, heerschappijen, overheden of machten”). Deze machten in Efeze 6:12 (SV) zijn, in rangorde van hoog naar laag:

1. **“Overheden”** (in het Grieks: archas). Dit zijn “vorsten” over volkeren (vergelijk Daniël 10:13a, waar staat: “*De vorst van het koninkrijk van Perzië stond 21 dagen tegenover mij*”). Waarschijnlijk worden met de “goden” van Psalm 82 deze overheden bedoeld.
2. **“Machten”** (in het Grieks: exousias). Dit zijn de machten achter alle niet-christelijke stromingen (vergelijk Mattheüs 21:23 – voor wat betreft de vraag welke “machten” er in het spel zijn).
3. **“Geweldhebbers der wereld”** (HSV: “wereldbeheersers”, in het Grieks: kosmokratoras). Dit zijn “tijdgeesten” en mode-machten, die het doen en laten van de mensen beïnvloeden (vergelijk 2 Korinthe 4:4 – “*de god [of: goden] van deze eeuw*”).
4. **“Geestelijke boosheden in de lucht”** (HSV: “geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten”, in het Grieks: pneumatika tes ponerias), de laagste orde. Dit zijn demonen die zich meester maken van personen (de zgn. “bezetenen”) of van groepen van personen. Zie 2 Thessalonicenzen 2:11, Romeinen 1:24+26+28 ⁸⁰ en andere Bijbelpassages. Op de meest vreselijke manier zullen zij de mensen overweldigen (en pijnigen) tijdens de Grote Verdrukking (lees hiervoor vooral Openbaring 9:1-12). ⁸¹

Het zijn niet deze (de hierboven vermelde) 4 soorten van demonen, welke bedoeld worden in Joël 1:4 – de tekst over de “sprinkhanen” – (en de “sleuteltekst” van Joël 1). De eerste 3 worden niet door God gebruikt om plagen te zenden onder Zijn volk. Zij ontvangen hun instructies te allen tijde van satan, “de overste of vorst van deze wereld” (zie Joh. 12:31, 14:30 en Ef. 2:2; en vergelijk Mattheüs 4:8-9 en Openb. 11:15), en worden door God alleen zo nu en dan in de uitoefening van hun duistere praktijken beknot (zie 1 Kor. 16:9 en Openb. 3:8).

Het ongedierte van Joël behoort tot de laatste soort (van punt 4, hierboven vermeld). De naam “boosheden” wijst daar al op. Ongedierte is “boos gedierte” (vergelijk Ezechiël 5:17 ⁸²). **Zij zullen op een gegeven moment door God niet langer beteugeld worden, maar de vrije hand krijgen om hun verwoestend werk te doen in de Gemeente en onder de christelijke volkeren.** Zoals Romeinen 1 ons leert, zijn het geesten die de mensen helemaal in de duisternis trekken. God laat toe dat deze geesten Zijn volk overweldigen, enerzijds opdat sommigen in hun verlatenheid nog tot Hem zullen gaan roepen (en zich bekeren), maar anderzijds opdat “wie vuil is, nog vuiler worde” (zie Openb. 22:11) en hun zonden openbaar worden. Door vergelijking met Openbaring 2 en 3 ⁸³ kunnen wij, zoals eerder aangegeven, deze geestelijke “ongedierten” of “boosheden” nader bepalen en karakteriseren.

De 1ste zonde van de Gemeente / Kerk van de eindtijd vinden wij omschreven in de brief aan de gemeente van Efeze. Het is de zonde van het verlaten van de eerste liefde (zie Openb. 2:4). Daardoor wordt het dienen van God tot louter vorm-godsdienst (formalisme) en tot een zaak van het verstand en niet van het hart. Het hiermee corresponderende 1ste ongedierte van Joël is de “rups” (SV). De NBG spreekt over de “knager”. In het Hebreeuws staat “gazam”, wat verslinder, opeter of afsnijder betekent. Het is niet moeilijk te verstaan wat voor een straf dit ongedierte voorstelt. In Hooglied 5:2-3 lezen wij, dat als de liefde van de Bruid of Bruidsgemeente verflauwt, dan maakt zich een geest van slaap van haar meester. De “verslinders” zijn geesten van slaap, van geestelijk bewustzijnsverlies. Zij verslinden wat er nog over is van de “godsdienst des harten”. Zij maken, dat men koud en ongevoelig wordt en doof voor de stem des Heren.

De 2de zonde komen wij tegen in de brief aan Pergamus. Het is de zonde van wereldsgezindheid (zie Openb. 2:14).

⁷⁸ Zie noot 2.

⁷⁹ Zie eventueel onze GRATIS ‘vers voor vers’ studie van het Bijbelboek Openbaring “[Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL](#)”, [hoofdstuk 2](#) en [hoofdstuk 3](#), met de titel: “[De brieven aan de 7 Gemeenten](#)”. (noot AK)

⁸⁰ “En daarom zal God hun een krachtige dwaling zenden, zodat zij de leugen geloven.” (2 Thess. 2:11, HSV)
 “Daarom ook heeft God hen in de begeerten van hun hart overgegeven aan de onreinheid om hun lichamen onder elkaar te onteren. **26** Daarom heeft God hen overgegeven aan oneervolle hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke. **28** En omdat het hun niet goeddacht God te erkennen (SV: in erkentenis te houden), heeft God hen overgegeven aan verwerpelijk denken, om dingen te doen die niet passen (SV: die niet betamen).” (Rom. 1:24+26+28, HSV)

⁸¹ De in Openbaring 9:5 genoemde “5 maanden van pijniging” is de 1ste periode van de wereldwijde grote verdrukking die de Bruidsgemeente (de “wijze maagden-gelovigen”) nog – voor een deel (lees Openbaring 12:13-17a – waarbij 17b gaat over o.a. de “dwaze maagden” die niet gereed zijn bevonden) – mee zullen maken voordat ze, door God, BEWAARD worden voor de verdere verschrikkingen van de antichrist en zijn helpers. (noot AK)

⁸² “Ik zal honger en wilde dieren (SV: boos gedierte), die u van kinderen beroven, over u zenden. Pest (SV: pestilentie = besmettelijke ziekte) en bloedvergieten zullen onder u rondwaren. Ik zal het zwaard over u brengen. Ik, de HEERE, heb gesproken.” (Ezechiël 5:17, HSV)

⁸³ Zie noot 79.

Het onderscheid tussen de gelovige en de wereldling is zo goed als verdwenen. De christenen doen even hard mee in de jacht naar aardse schatten en wereldse begeerlijkheden (materialisme) en zijn even naarstig uit op zingenot (wellust, genotzucht) en zinsbevrediging (denk o.a. aan ongeoorloofde seks, buitensporig eten/wonen/leven, etc.). Men is vergeten, of, beter gezegd, men heeft geen boodschap meer aan wat er staat in 1 Johannes 2:16, “Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed (SV: *grootseid*) van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld.”

De straf van God die op deze zonde volgt, wordt verzinnebeeld ⁸⁴ door het 2de ongedierte van Joël, namelijk de “sprinkhaan”. Het Hebreeuwse woord hiervoor is “arbeh”, wat “snel toenemend” betekent. Snel toenemend in intensiteit en in zijn uitwerkingen op het geestelijk leven is inderdaad de macht waaraan God de wereldsgezinde Gemeente / Kerk overgeeft, namelijk die van de geestelijke bedwelming. Het 2de ongedierte stelt geesten van bedwelming voor. In de “kinderen der ongehoorzaamheid” (de wereldlingen) werkt de geest van bedwelming (zie Efeze 2:1-3 ⁸⁵), die het verstand verduistert en die doet vervreemden van het leven Gods (zie Efeze 4:17-19 ⁸⁶). Zij (deze geest van bedwelming) zal zich in het laatste der dagen ook meester maken van vele gelovigen. Als in een roes zullen deze gelovigen leven, ja, ook in een godsdienstige roes. Maar de waarachtige gemeenschap met Christus zullen zij niet kennen. Deze geesten en ook de andere die wij hier noemen, zijn natuurlijk al tevoren werkzaam geweest in de wereld en ook in de Gemeente / Kerk van Christus, vooral in tijden van (geloofs)afval, maar **in de eindtijd zullen de aantallen van deze demonen uitgroeien tot legioenen en zullen zij niet langer beteugeld worden door God.**

Wij komen aan de 3de grote zonde toe, waaruit de afvalligheid van de Gemeente / Kerk van de laatste dagen blijkt, en dat is de zonde van het toelaten van valse leer. Deze zonde wordt vermeld in de brief aan Thyatire (zie Openb. 2:20-24). Zij komt voort uit de drang “om af te wijken van de eenvoudigheid die in Christus is” (zie 2 Kor. 11:3, SV). Men wil iets “exclusiefs”, iets buitengewoons. **Waar de ware kennis van Christus ontbreekt**, waar geen verzadiging in Christus gekend wordt en men in hoogmoed gaat denken iets te zijn, **daar komt men al gauw tot het verlaten van de gezonde leer**, om die in te ruilen voor de ijdele filosofie van mensen (zie Kol. 2:8 ⁸⁷). Men wordt “omgevoerd” ⁸⁸ (zie Ef. 4:14, Hebr. 13:9, SV) en men komt tot ketterij en tot eigenwillige godsdienst (zie Kol. 2:23). De meeste ketterijen zijn overigens te herleiden tot stelingen van het vlees en het eigen ik. Als straf op deze zonde zendt God de “kever” (SV), of, zoals in de NBG staat, de “verslinder”. In het Hebreeuws staat er “yeleq”, dat is “oplikker”. God zendt geesten van dwaling, die verantwoordelijk zijn voor vele “strikken van de duivel” (zie 2 Tim. 2:25-26). Deze geesten van dwaling likken alle nog overgebleven restanten van gezond geestelijk inzicht op en laten de dwalenden steeds vaster verstrikt raken in de kronkelleer van satan. Wij kunnen deze geesten van dwaling vereenzelvigen met de “misleidende geesten” van 1 Timotheüs 4:1 ⁸⁹ en met de “kracht der dwaling” van 2 Thessalonicenzen 2:11 ⁹⁰, een verzamelnaam voor al deze dwaalgeesten.

Tenslotte de 4de zonde, die van de schijngodsdienstigheid, waarover wij lezen in de brief aan de gemeente van Sardis (Openb. 3:1b, “Ik ken uw werken, en weet dat u de naam hebt dat u leeft, maar u bent [in geestelijke zin] dood”). Deze zonde uit zich in schijnheiligheid en in werkheiligheid (activisme). Beide vormen van heiligheid zijn voor God een gruwel, omdat zij een namaaksel en een persiflage zijn van de ware heiligheid, die door de inwoning van Christus tot stand komt. De straf die de Gemeente / Kerk (althans grote delen ervan) wegens deze zonde treft, wordt gesymboliseerd door de verwoestingen die de “kruidworm” (SV) aanricht, in de NBG (waarschijnlijk met gevoel voor klankovereenkomst met het Hebreeuws) vertaald met “de kaalvreter”, van het Hebreeuwse woord “chaçiyil”, dat verwoester betekent. Het zijn geesten van verharding. Als gelovigen menen God te kunnen misleiden, zal Hij hen misleiden. Als zij “het beste deel” verachten (het “zitten aan de voeten van de Meester”, om met Hem gemeenschap te hebben – volgens Luk. 10:38-42) en traag om te horen geworden zijn, zal Hij een verharding over hen laten komen, die het laatste beetje geestelijk leven zal verwoesten (vergelijk Jesaja 6:9-10 ⁹¹). Dan hebben zij hun zin; volkomen vervallen zijn zij dan van de genade. Eerst komt de slaap, dan de bedwelming, vervolgens de dwaling en tenslotte is dan de allerergste graad van verwijderd zijn van God bereikt: de verharding. Alle geestelijk leven is dan dood!

⁸⁴ Zie eventueel [Zinnebeeld](#). (noot AK)

⁸⁵ “Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden, waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid, onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen.” (zie Ef. 2:1-3, HSV)

⁸⁶ **De oude en de nieuwe mens:** “Dit zeg ik dan en getuig ervan in de Heere, dat u niet meer wandelt zoals de andere heidenen wandelen, in de zinloosheid van hun denken, verduisterd in het verstand, vervreemd van het leven dat uit God is, door de onwetendheid die in hen is, door de verharding van hun hart. Zij hebben zich, ongevoelig als ze zijn geworden, overgegeven aan losbandigheid, om alle onreinheid begerig te bedrijven.” (Ef. 4:17-19, HSV)

⁸⁷ “**Pas op dat niemand u als buit meesleept door de filosofie en inhoudsloze verleiding, volgens de overlevering van de mensen, volgens de grondbeginselen van de wereld, maar niet volgens Christus.**” (Kol. 2:8, HSV)

⁸⁸ Omgevoerd = meegesleurd (volgens de HSV).

⁸⁹ “Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in latere tijden sommigen afvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen.” (1 Tim. 4:1, HSV)

⁹⁰ “En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven.” (2 Thess. 2:11, SV)

⁹¹ “Toen zei Hij: Ga henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort (u), maar verstaat niet, en ziende ziet (u), maar merkt niet. Maak het hart dezes volks vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze.” (Jes. 6:9-10, SV)

In het bovenstaande is de Gemeente eenvoudige-halve steeds als één lichaam, één geheel, gedacht. Niet in alle delen van dit lichaam hoeft zich echter de geschetste ontwikkeling te voltrekken. Het is mogelijk dat in het ene deel de ene zonde en in een ander deel een andere zonde meer op de voorgrond treedt. In Openbaring 2 en 3 ⁹² is in feite ook sprake van verschillende delen van het ene lichaam, verschillende gemeenten. In de Gemeente als geheel gezien zal zich echter de hierboven aangegeven ontwikkeling aftekenen.

Hoe is nu het één met het andere te rijmen? Er staat geschreven aangaande de Gemeente, dat “als één lid lijdt, zo lijden al de leden mede” (zie 1 Kor. 12:26a). De verklarende waarheid is, dat geen enkel waarachtig deel van de Gemeente van Christus volkomen afgescheiden kan leven van het geheel der universele (wereldwijde) Gemeente. En daarom is ook het volgende waar: Hoewel een kleine minderheid van de gelovigen zich NIET aan deze zonden schuldig zal maken (het getrouwe overblijfsel), zal nochtans de gehele Gemeente onder de hier besproken straffen moeten lijden.

Dientengevolge zal de Gemeente in dit tijdsgewricht een aller-treurigste aanblik vertonen. En bedenk: wij leven reeds in deze tijd! Wat hierna wordt beschreven, zult u dan ook reeds kunnen WAARNEMEN. Die treurige toestand waarin de Gemeente zich in deze tijd van (geloofs)afval bevindt, wordt in Joël 1 op aangrijpende en overtuigende wijze beschreven. Het ergste van al is echter, dat er lieden zijn die de ellendige toestand waarin de Gemeente zich thans bevindt, blijven ontkennen en die menen en volhouden dat er integendeel vandaag de dag sprake is van een geestelijke opleving! De droevige symptomen van deze geest van vals triomfalisme ontwaren wij thans al in vele kringen. Het is de waan van de Laodicea-gemeente: “...Ik ben (in geestelijke zin) rijk en steeds rijker (SV: rijk en verrijkt) geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u (in geestelijke zin) ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent.” (Openb. 3:17, HSV)

Als u zich afvraagt hoe dit mogelijk is, bedenk dan, dat de gevolgen van een natuurramp voor een ieder waarneembaar zijn, maar de geestelijke ruïnering van de Gemeente van Christus kan alleen waargenomen worden door gelovigen wier ogen met de “ogenzalf van de Geest” bestreken zijn (zie Openb. 3:17-18). Maar juist daaraan is in onze dagen een groot tekort. Want het eerste wat God doet als het zonde-zuurdesem niet uit de Gemeente verwijderd wordt, is: Zijn Heilige Geest ⁹³ terugtrekken. **Zonde en heiligheid kunnen niet samengaan.**

In Joël 1:5 wordt dit wegebben van de werkingen van de Geest aangeduid met de woorden: “...de nieuwe wijn... is afgesneden” (SV). “Wijn” is één van de symbolen in de Schrift voor de Heilige Geest. In Efeze 5:18 wordt VOL ZIJN van de Heilige Geest gesteld tegenover dronken zijn van de aardse wijn. Doch tijdens de grote afval van de laatste dagen zal de Gemeente als geheel geen deel meer hebben aan de volheid van de Heilige Geest. En **de Spade Regen-uitstorting van de Heilige Geest zal niet eerder plaatsvinden dan wanneer de kinderen Gods goed zijn gaan voelen wat het is als de Geest van God Zich terugtrekt.** Bij de bruiloft te Kana (zie Joh. 2:1-12), die een heenwijzing is naar de Bruiloft van het Lam ⁹⁴, greep de Heer niet dadelijk in toen de wijn ontbrak. Zijn ure om nieuwe wijn te geven, kwam pas later. Zo zal het ook in de eindtijd zijn. Eerst moet Gods volk in een ure van grote benauwdheid terecht komen en wederom gehoorzaamheid leren. Daarna pas zal Jezus “de nieuwe wijn” (= de volheid van de Geest) geven en zal Hij ons de Spade Regen zenden. ⁹⁵

Hoe kan er dan toch in Joël 1:5 sprake zijn van “dronkaards en wijnzuipers”, in weerwil van (= ondanks) het ontbreken van “de nieuwe wijn”? De verklaring is, dat de nieuwe wijn “de volheid van de Geest” is, maar de kinderen Gods zijn dronken van de wijn der zonde. **Pas na een radicale bekering zal Jezus Zijn Gemeente weer “de wijn des Geestes” schenken.**

Als de Heilige Geest Zich terugtrekt, komt de Gemeente in een toestand van grote verlatenheid terecht. Jezus Christus Zelf, de Heer van de Gemeente, verlaat haar, want Zijn tegenwoordigheid manifesteert zich in de werkzaamheid van de Heilige Geest. ⁹⁶ “De Geest der profetie”, de Heilige Geest, is “de getuigenis van Jezus”, staat in Openbaring 19:10. Zie ook Johannes 14:16-18.

Van deze geestelijke verlatenheid, die dan in vele gemeenten ervaren zal worden, is sprake in Joël 1:8 (HSV):

• “Weeklaag als een jonge vrouw, omgord met een rouwgewaad, die klaagt om de man van haar jeugd.”

De Gemeente is dan als een bruid die haar Man verloren heeft. De tegenwoordigheid van Christus wordt niet meer ervaren. Gaven ⁹⁷ en andere werkingen van de Geest worden nog nauwelijks gekend in de Gemeente. Bij dit ontbreken of bijna ontbreken van waarachtige Geesteswerkingen zal satan overigens op listige wijze aanhaken. Ook van hem kunnen mensen “geestelijke gaven” ontvangen. Velen zullen in die tijd dan ook uit EEN ANDERE geest profeteren en door een andere, duivelse geest vele krachten doen (zie Matth. 7:22-23 ⁹⁸). En vele wonderen, die onder Christus’ naam zullen plaatshebben, zullen in werkelijkheid “wonderen der leugen” zijn (zie 2 Thess. 2:9). Occultisme zal infiltreren in de Gemeente. Mensen zullen in de Gemeente aan de macht komen en grote aanhang verwerwen, die – naar gelijkenis met Jannes en Jambres (zie 2 Tim. 3:8 ⁹⁹) – de waarheid (= Gods Waarheid) zullen tegenstaan:

⁹² Zie noot 79.

⁹³ Zie noot 28.

⁹⁴ Zie noot 29.

⁹⁵ Zie noot 4.

⁹⁶ De Heilige Geest is de 3de Openbaringsvorm van de Godheid (Vader, Zoon en Geest). Zie ook nog noot 28. (noot AK)

⁹⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)”. (noot AK)

⁹⁸ “Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid (SV: ongerechtigheid) werkt!” (Matth. 7:22-23, HSV)

⁹⁹ “Op de wijze waarop Jannes en Jambres tegen Mozes in gingen, zo gaan ook zij tegen de waarheid in. Het zijn mensen met

het zullen mis-/verleiders zijn, werktuigen van satan! Maar Christus zal buiten de deur staan (net als bij de gemeente te Laodicea – zie Openb. 3:20a), wat heden in vele gemeenten en kerkgenootschappen al lang het geval is! Wij leven dan ook al in de tijd dat dit alles zou geschieden. Hoezeer is daarom vandaag de apostolische waarschuwing op zijn plaats: **“Geloof niet elke geest!”** (1 Joh. 4:1a). Velen doen zich mooier (= geestelijker) voor dan zij in werkelijkheid zijn. En dat is dan nog zacht uitgedrukt. Op velen, predikers en gemeenteleden, rust niet de zalving van de Heilige Geest maar van de satan!

De ravage, die de (geloofs)afval en dat “ongedierte” (de demonische machten) zullen aanrichten in de Gemeente en temidden van de Christelijke volkeren, wordt uitgebreid beschreven in Joël 1. Wie de gebruikte beelden en symbolen begrijpt, komt opnieuw tot de onthutsende ontdekking, dat wij al middenin deze tijd leven! Laten wij eerst naar **Joël 1:7** gaan:

• *“Het heeft van Mijn wijnstok een woestenij gemaakt en Mijn vijgenboom tot een kale tak (SV: tot schuim). Het heeft hem volledig afgeschild (SV: ontbloot) en weggegooid, zijn ranken zijn wit geworden.”* (HSV)

De wijnstok is het beeld van de blijdschap (vergelijk Ps. 104:15a, Jes. 25:6+9 en Amos 9:13), terwijl de vijgenboom spreekt van vrede en vastigheid (vergelijk Nah. 3:12 en Jer. 8:13+15). Wij hebben hier onmiskenbaar te doen met een verwijzing naar de toen in Israël gangbare uitdrukking (of het gezegde): “Zitten onder zijn wijnstok en zijn vijgenboom” (zie 1 Kon. 4:25, Micha 4:4 en Zach. 3:10), wat zoveel betekent als een genoeglijk (= gezellig, prettig, gemoedelijk) en vredig leven leiden. De strekking van de klacht van de profeet is daarom helder. **Door de plaag die God zal zenden, zal alle ware vreugde en vrede worden weggenomen** (onder vrede versta men in dit verband niet ziele-vrede, maar levensrust). Hoe vreemd het misschien ook klinkt, dit treft met name de getrouwen, voor wie de profeet hier spreekt. De profeet spreekt hier in de eerste persoon, voor zichzelf. Niet voor de grote massa. De profeet is de representant van het getrouwe overblijfsel. De positie van de getrouwen in Christus' Gemeente zal in die dagen zijn als die van een Job.¹⁰⁰ De ontrouwe en oppervlakkige gelovigen zullen die vreugde en vrede nauwelijks missen, omdat zij leven met de vreugde en de vrede van de wereld. Aan hen zal trouwens veel voorbijgaan in de eindtijd. De getrouwen echter zullen lijden gelijk Job. Hoor wat deze zegt in Job 10:1-3 (SV): *“Mijn ziel is verdrietig over mijn leven; ik zal mijn klacht op mij laten; ik zal spreken in bitterheid mijner ziel. Ik zal tot God zeggen: Verdoem mij niet; doe mij weten, waarover Gij met mij twist. Is het U goed, dat Gij verdrukt, dat Gij verwerpt de arbeid Uwer handen, en over de raad der goddelozen schijnsel geeft?”*

Na de vernedering komt echter de verhoging, leert ons zijn geschiedenis. Dit lijden zal de weg zijn waarlangs God het getrouwe overblijfsel leidt tot de volmaaktheid,¹⁰¹ om als een vlekkeloze en rimpelloze Bruidsgemeente met Jezus eenmaal verenigd te worden in een huwelijksverbintenis. **Door lijden tot heerlijkheid!** (vergelijk Hebr. 2:10)

In de passage **Joël 1:9-12** wordt vervolgens dieper ingegaan op de hopeloze geestelijke toestand, waarin de Gemeente en de christelijke Israëlvolkeren¹⁰² zich in die dagen zullen bevinden:

• *“Graanoffer en plengoffer (SV: Spijsoffer en drankoffer) zijn weggenomen van het huis van de HEERE. De priesters treuren, de dienaren van de HEERE. 10 Het veld is verwoest, de grond (SV: het land) treurt, want het koren is verwoest, de nieuwe wijn opgedroogd, de olie verkommerd (SV: de olie is flauw¹⁰³). 11 Akkerbouwers staan beschaamd, wijnbouwers weeklagen over de tarwe en over de gerst, want de oogst op het veld is verloren. 12 De wijnstok is verdord en de vijgenboom is verwelkt, de granaatappelboom, ook de palmboom en de appelboom, alle bomen van het veld zijn verdord. Ja, de vreugde is verdord, geweken van de mensenkinderen.”* (HSV)

Vers 9 handelt in het bijzonder over het “Huis des Heren”, de Gemeente. “Spijsoffer en drankoffer” spreken van een Gode welbehagelijke levenswandel (zie Rom. 12:1¹⁰⁴) en van de bereidheid om te sterven voor Jezus (zie 2 Tim. 4:6). Maar omdat de liefde van de Gemeente voor haar Heer zal zijn verflauwd en door het werk van die geestelijke boosheden, zal de Gemeente als geheel deze offers niet meer brengen. Hoogstens zullen er enige enkelingen zijn, tezamen het “heilig overblijfsel” vormend, die in deze offers zullen volharden.

Ook Maleachi 3:3 wijst op het aanvankelijk ontbreken van deze offers in de eindtijd, waarom er een tijd van grote loutering en zuivering voor de Gemeente zal aanbreken: *“En Hij zal zitten, louterende, en het zilver reinigende, en Hij zal de kinderen van Levi reinigen, en Hij zal ze doorlouteren als goud, en als zilver; dan zullen zij den HEERE spijsoffer toebrengen in gerechtigheid.”* (SV)

In **Joël 1:13** wordt de klacht over het ontbreken van spijs- en drankoffers nog eens herhaald:

• *“Omgordt u, en rouwklaagt, gij priesters! huilt, gij dienaars des altaars! gaat in, vernacht in zakken, gij dienaars mijns Gods! want spijsoffer en drankoffer is geweerd van het huis uws Gods.”* (SV)

De priesters en de “dienaars des altaars” zijn dat heilig overblijfsel, de (weinige) waarachtige kinderen Gods, die, zoals ook Joël 1:9 aangeeft, in die dagen zullen “treuren”, vanwege de erbarmelijke geestelijke toestand van Gods volk. De verzen 10-12 geven vervolgens een algemene karakterisering van het geestelijk leven van deze tijd. **De prediking van het Woord Gods zal ernstig zijn gedevalueerd:** er zal geen of nauwelijks “voeding” in zitten. Dit

een verdorven gezindheid en, wat het geloof betreft, verwerpelijk.” (2 Tim. 3:8, HSV)

¹⁰⁰ Zie eventueel onze GRATIS studie [“Het boek Job \(Over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente\)”](#). (noot AK)

¹⁰¹ Zie noot 8.

¹⁰² De christelijke Israëlvolkeren = M.i. worden hier de 10 “verloren gewaande” stammen van het huis van Israël bedoeld. Zie noot 2. (noot AK)

¹⁰³ De olie = (Nieuwe wijn en) olie, dat zijn de werkingen, gaven en bedieningen van de Heilige Geest. (noot AK)

¹⁰⁴ *“Ik roep u er dan toe op, broeders (en zusters), door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehagelijk: dat is uw redelijke godsdienst.”* (Rom. 12:1, HSV)

wordt bedoeld met “het koren is verwoest” (zie Joël 1:10). Vergelijk Hosea 2:8a.¹⁰⁵ **Er zullen geen of bijna geen werkingen van de Geest meer ervaren worden** (“nieuwe wijn en olie” – zie Joël 1:10). De arbeiders Gods (“de akkerlieden en wijngaardeniers” – zie Joël 1:11, SV) zullen geen vrucht op hun arbeid zien en zullen treuren. De vrucht van het gestrooide zaad van het Woord (van God) zal zijn weggevreten: slechts hier en daar zal er nog sprake zijn van waarachtig geloof (de “tarwe”) en van Schriftuurlijke heiligmaking (waarnaar de “gerst” verwijst). Vergaan zal ook zijn de blijdschap (“de wijnstok” die nu verdord is – zie Joël 1:12) en de vrede (“de vijgenboom” die nu verwelkt is), zoals ook al eerder vermeld werd in Joël 1:7, waar het echter hoofdzakelijk ging over wat de getrouwen in die tijd moeten doormaken. Hier wordt hetzelfde nog eens vastgesteld voor het geheel van de Gemeente. Voor genade zal oordeel zijn gekomen; “de granaatappel” met zijn vele besjes spreekt hier (in Joël 1:12) van Gods menigvuldige genade. Alle heerlijkheid zal van de Gemeente / Kerk zijn geweken; “de palmboom” is een beeld van de heerlijkheid van de rechtvaardige (zie Psalm 92:13-16¹⁰⁶). De liefdesgemeenschap tussen Christus en Zijn Gemeente zal zijn verstoord; “de appelboom” spreekt van deze liefdesband (vergelijk Hooglied 2:3+5¹⁰⁷; denk ook aan de zogenaamde “liefdesappels”, de dudaim – zie Hl. 7:13a, HSV+SV). En met de mededeling (in Joël 1:12), dat “alle bomen van het veld zijn verdord”, wordt aangegeven, dat bovendien nog vele andere zegeningen zullen zijn ingehouden.

Joël 1:12 besluit met de woorden:

- “Ja, de vreugde is verdord, geweken van de mensenkinderen” (HSV).

Dit is een uitbreidende conclusie. Bij “mensenkinderen” denken wij niet in de eerste plaats aan de leden van Christus’ Gemeente, maar aan de bevolking van de aarde in het algemeen. Hiermee wordt aangegeven dat we de nood van de Gemeente niet los mogen zien van de zorgelijke zedelijke en geestelijke toestand waarin de christelijke naties zich bevinden, die tezamen de volkerenfamilie van Israël vormen. Wij worden er weer aan herinnerd, dat het Raadsplan van God zich langs twee lijnen ontwikkelt, die van Israël en die van de Gemeente, het natuurlijke volk en het geestelijke volk.

Aansluitend moeten wij ook Joël 1:16-20 lezen, waar gesproken wordt over de ellendige staat waarin de gemeenten zich zullen bevinden:

- “Is niet de spijze (HSV: het voedsel) voor onze ogen afgesneden? Blijdschap en verheuging van het huis van onze God? **17** De granen zijn onder hun kluiten verrot, de schathuizen zijn verwoest, de schuren zijn afgebroken, want het koren is verdord. **18** O, hoe zucht het vee, de runderkudden zijn bedwelmd, want zij hebben geen weide, ook zijn de schaapskuddes verwoest. **19** Tot U, o HEERE! roep ik; want een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd, en een vlam heeft alle bomen des velds aangestoken. **20** Ook schreeuwt elk beest des velds tot U; want de waterstromen zijn uitgedroogd, en een vuur heeft de weiden der woestijn verteerd.” (SV)

De plaatselijke gemeenten worden hier achtereenvolgens aangeduid met “schuren” (vers 17), “runder- en schaapskuddes” (vers 18) en als de “weiden der woestijn” (vers 19+20). Voor ogen moeten wij houden, dat de allegorische¹⁰⁸ voorstelling uiteraard een beeld geeft van de algemene stand van zaken. Er zullen hier en daar uitzonderingen zijn, hoewel weinige. Vers 16 bepaalt ons weer bij **het tekort aan geestelijk voedsel** dat er in die dagen zal zijn. Predikers die de gelovigen kunnen “voeden” zullen er bijna niet meer zijn. De “blijdschap” in het dienen van God zal zo goed als verdwenen zijn (vers 16). Dat “de granen zijn verrot” (vers 17) wil zeggen: dat het gezaaide Woord niet meer kan werken, groeien en vrucht dragen in de levens van de gelovigen. Dat de “schathuizen zijn verwoest”, heeft tot gevolg, dat er geen geestelijke schatten, schatten van het Woord (van God), meer worden uitgedeeld (vergelijk Mattheüs 13:52, SV). De “schatkamers van het Woord” zijn de “binnenkamers van de Bruidsgom” (zie Hooglied 1:4a).¹⁰⁹ Deze zijn uiteindelijk alleen toegankelijk voor de “Bruidsgelovigen”. Door het ontbreken van de zuivere prediking van het Woord zullen de “schuren worden afgebroken” (vers 17), dat wil zeggen: de gemeenten worden verwoest. Dit ziet niet zozeer op achteruitgang in ledental, maar op geestelijke afbraak. Door het Woord (van God) worden de gemeenten gebouwd! Maar: “**Indien (Gods) openbaring ontbreekt, verwildert het volk**” (Spreuken 29:18a, NBG). In vers 18 (van Joël 1) wordt een ander beeld gebruikt voor de gemeenten, dat van “runder- en schaapskuddes”. Het “zuchtende vee” zijn de zuchtende gelovigen van die dagen, die van de ware blijdschap beroofd zullen zijn. “Bedwelmd” zullen zij zijn (vers 18); zij zullen voor het overgrote deel in een slaap- of benevelde toestand verkeren: “Als nu de bruidgom vertoefde (= Zijn komst uitbleef), werden zij allen sluimerig, en vielen in slaap” (Matth. 25:5, SV). Ook de getrouwen zullen door deze geestelijke slaap overmand worden, maar voor hen zal gelden: “Ik sliep, maar mijn hart waakte” (Hooglied 5:2a). Gods Geest zal in hen waken (vergelijk Habakuk 2:1¹¹⁰). Zij, de ware gelovigen, zullen in deze verschrikkelijke toestand “roepen” tot God, zoals wij in vers 19 (van Joël 1) kunnen lezen. Hier wordt weer een ander beeld

¹⁰⁵ “Daarom keer ik terug en neem ik mijn koren weg op zijn tijd, en mijn nieuwe wijn op de daarvoor vastgestelde tijd.” (Hosea 2:8a, HSV)

¹⁰⁶ “De rechtvaardige zal groeien als een palmboom; hij zal wassen als een cederboom op Libanon. Die in het huis des HEEREN geplant zijn, dien zal gegeven worden te groeien in de voorhoven onzes Gods. In de grijze ouderdom zullen zij nog vruchten dragen; zij zullen vet en groen zijn, om te verkondigen, dat de HEERE recht (of: rechtvaardig – HSV: waarachtig) is; Hij is mijn Rotssteen, en in Hem is geen onrecht.” (Ps. 92:13-16, SV)

¹⁰⁷ “Als een appelboom tussen de bomen van het woud, zo is mijn Liefste tussen de jongemannen. Ik verlang er sterk naar in Zijn schaduw te zitten, en Zijn vrucht is zoet voor mijn gehemelte. **5** Sterk mij met rozijnenkoeken, verkwik mij met appels, want ik ben ziek van liefde.” (Hooglied 2:3+5, HSV)

¹⁰⁸ Zie noot 36.

¹⁰⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Beschouwingen over het boek Hooglied](#)”. (noot AK)

¹¹⁰ “Ik stond op mijn wacht, en ik stelde mij op de sterkte, en ik hield wacht om te zien, wat Hij in mij spreken zou, en wat ik antwoorden zou op mijn bestraffing.” (Hab. 2:1, SV)

voor de christelijke gemeenten gebruikt: de “weiden der woestijn”. De woestijn is de wereld en de gemeenten van Christus moeten als oasen zijn in deze dorre woestijn, waar moede zielen verkwikking vinden. Doch in de tijd waarover Joël spreekt, zullen deze gemeenten door de brandende zon van beproeving en van oordeel worden verteerd. Er zal een algehele achteruitgang waarneembaar zijn van alle gemeenten welke tot het mystieke Lichaam van Christus behoren. De “bomen des velds”, waarvan hier (in vers 19) ook sprake is, zijn de geestelijke leiders. Vooral zij worden door de hitte der verdrukking geteisterd. Vers 20 spreekt tenslotte van de grote geestelijke droogte die alsdan zal heersen. Het zal geestelijk gesproken een dorre, droge tijd zijn; alle of hoegenaamd alle geestelijk leven sterft. Alle levenden (“beesten” zijn levende wezens; vergelijk de 4 “dieren” voor Gods Troon ¹¹¹) lijden geestelijke dorst. Hetgeen ongetwijfeld mede tot uiting zal komen in een massaal jagen naar allerhande dingen die de ziele dorst kunnen lessen, een verschijnsel van onze tijd! Let wel, het “schreeuwen tot God”, waarvan hier (in vers 20) sprake is, houdt niet noodzakelijkerwijs een verootmoediging in en behoeft niet opgevat te worden als gebed. Opnieuw wordt tenslotte vermeld dat ook de “weiden” – de gemeenten, de plek waar voorheen het geestelijk voedsel en het water des levens te verkrijgen was – zullen zijn verdord.

Een grote verantwoordelijkheid zal in die dagen rusten op de nog overgebleven getrouwe predikers van Gods Woord. Zij zullen geen onzeker geluid mogen laten horen (vergelijk 1 Korinthe 14:8), geen slappe en zouteloze prediking. Zij zullen de zonde bij de naam moeten noemen en zonder terughoudendheid de ongerechtigheden moeten blootleggen. Zij zullen het volk moeten wijzen op hun zonden, maar hun prediking zal ook een oproep tot geestelijke mobilisatie inhouden. Zij zijn ook de wachters op de muren van Jeruzalem, die niet mogen zwijgen en onder wier aanhoudende prediking de Gemeente (Jeruzalem ¹¹²) uiteindelijk de grote laatste opwekking in zal gaan, die tot de vorming van de Bruidsgemeente zal leiden. Zie Jesaja 62:6-7 (SV): “O Jeruzalem! Ik heb wachters op uw muren besteld, die geduriglijk al de dag en al de nacht niet zullen zwijgen. O gij, die des HEEREN doet gedenken, laat geen stilzwijgen bij ulieden wezen! En zwijgt niet stil voor Hem, totdat Hij bevestige, en totdat Hij Jeruzalem stelle tot een lof op aarde.” De boodschap die zij brengen moeten, vinden wij opgetekend in Joël 1:5, waar Gods volk, dat dronken is van de wijn der zonde, tot ontwaking en bekering wordt opgeroepen:

- “Waakt op, gij dronkenen! en weent, en huilt, alle gij wijnzuiipers! om de nieuwe wijn (“wijn”, één van de symbolen in de Schrift voor de Heilige Geest), dewijl hij van uw mond is afgesneden.” (SV)

In Joël 1:8 wordt dit volk vermaand zich in zak en as te vernederen, te kermen, zich te verootmoedigen, vanwege het oordeel dat men over zichzelf heeft gehaald:

- “Kermt, als een jonkvrouw, die met een zak omgord is vanwege den man van haar jeugd” (SV).

Merk op, dat de Gemeente hier wordt getekend als een jonkvrouw die haar man verloren heeft. Een heel ander beeld vertoont Jesaja 62:5 ¹¹³, waar wij de Gemeente zien als de bruid die op haar Bruidegom wacht. Maar dit zal zijn tijdens de Spade Regen-opwekking ¹¹⁴, die na de tijd van droogte komt.

Deze grote opwekking van de laatste dagen zal dus voorbereid worden door de bediening van getrouwe predikers of wachters. Nog iets anders zal echter voorafgaan aan deze opwekking:

- “Omgord u en bedrijf rouw, priesters, weeklaag, dienaren van het altaar. Kom, overnacht in rouwgewaden, dienaren van mijn God, want graanoffer en plengoffer zijn aan het huis van uw God onthouden. 14 Kondig een vastentijd af, roep een bijzondere samenkomst bijeen, verzamel de oudsten en alle inwoners van het land in het huis van de HEERE, uw God, en roep tot de HEERE.” (Joël 1:13-14, HSV)

Hier, in Joël 1:13-14 vinden wij een oproep tot de getrouwe arbeiders en alle overige oprechte kinderen Gods die overgebleven zullen zijn, om in de voorspraakbediening te gaan staan. Om te bidden om vergeving, zoals Daniël eenmaal deed voor zijn volk (zie Dan. 9:5-6 en 16-19), waarop God met zo’n machtige openbaring antwoordde (de profetie van de 70 weken – zie Dan. 9:24-27).¹¹⁵ Om een andere, machtige openbaring zullen deze getrouwen in de eindtijd **bidden, om een opwekking, om een nieuw werk van Gods Geest**. Er zal een “gebedsactie” voorafgaan aan de Spade Regen-opwekking. Hierop duidt bijvoorbeeld ook Zacharia 10:1a (“Bid, begeer, vraag om regen als de tijd van de Spade Regen naderbij komt!”). Even verderop in het boek Zacharia lezen wij dan, dat God de Geest der genade en der gebeden uitstort (zie Zach. 12:10a). **Een heilige beweging tot vasten en bidden zal er ontstaan onder de getrouwe gelovigen** (zie Joël 1:14) en dit zal gepaard gaan met een oproep aan het volk om zich te bekeren.

Aldus wordt dan het profetische Feest der Bazuinen ingeluid. Zie ook Joël 2:1 (het “bazuingeschal” is bekerings-prediking):

- “Blaas de bazuin in Sion, sla alarm op Mijn heilige berg, laat alle inwoners van het land sidderen, want de dag van de HEERE komt, ja, is nabij!” (HSV)

Maar om het volk tot daadwerkelijke bekering te brengen en om de Gemeente werkelijk wakker te schudden, zal

¹¹¹ Levende wezens is ook de letterlijke vertaling voor deze “4 dieren” voor Gods Troon (zie Openb. 4:6, 5:6, 7:11, 14:3 en 19:4). (noot AK)

¹¹² Jeruzalem, als bruid (of bruidsgemeente), zoals vermeld in Openbaring 21:2+9b-11a (SV): “En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit de hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. 9b ...Kom herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des Lams. 10 En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit de hemel van God. 11a En zij had de heerlijkheid Gods, ...” (noot AK)

¹¹³ “Want gelijk een jongeling een jonkvrouw trouwt, alzo zullen uw kinderen u trouwen; en gelijk de bruidegom vrolijk is over de bruid, alzo zal uw God over u vrolijk zijn.” (Jes. 62:5, SV)

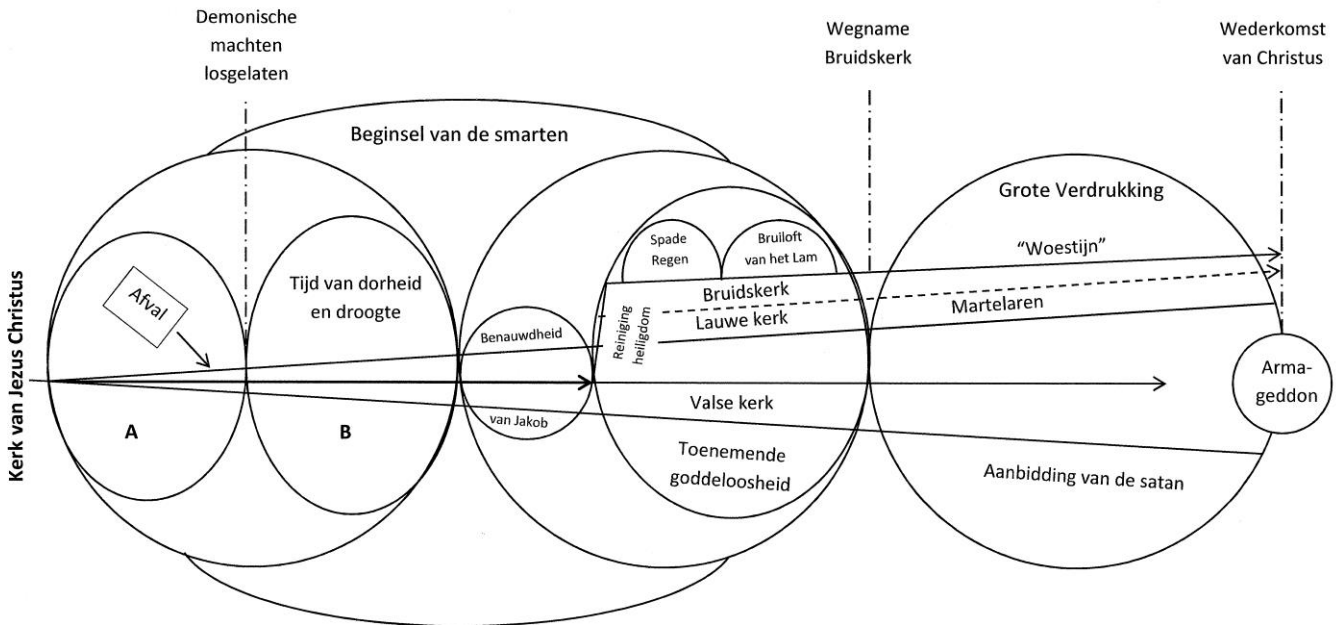
¹¹⁴ Zie noot 4.

¹¹⁵ Zie eventueel onze GRATIS ‘vers voor vers’ studie van het boek Daniël, [hoofdstuk 9, “Gods openbaring aan Daniël van de 70 \(jaar\)weken”](#). (noot AK)

meer nodig zijn. De tijd van (geloofs)afval zal uitmonden in een tijd van grote benauwdheid. Deze benauwdheid wordt door God gebruikt om de Gemeente te reinigen, om de getrouwen tot de volmaaktheid te leiden en om nog vele onbekeerden ertoe te brengen om hun kromme wegen te verlaten. Tegelijkertijd echter zal de genadetijd gaan aflopen voor degenen die onwillig blijven.

III. De benauwdheid van Jakob

Gods Woord leert ons, dat de (geloofs)afval geen keer zal nemen (= geen wending zal nemen, niet zal veranderen) onder invloed van de narigheid die er het gevolg van zal zijn. Zij zal zelfs helemaal geen keer nemen, maar steeds groter worden en uitlopen op de satansaanbidding ten tijde van de Grote Verdrukking (zie onderstaande schets: "De afval van het geloof in de eindtijd").

Legenda:

A = Opwekkingen en komst verleiders, oorlogen, hongersnoden, pestilentiën en geloofsvervolgingen.

B = Lauwheid, wereldsgezindheid, valse leer en schijngodsdienstigheid.

Zij (de afvalligheid van het geloof) is één van de wortels van deze duivelse religie, waarvan de organisatie uiteindelijk in handen zal zijn van de valse kerk.¹¹⁶ Lees Openbaring 17.¹¹⁷ Toch zal er als reactie op deze (geloofs)afval een geestelijke opwekking ontstaan. Diegenen onder de gelovigen die waarachtig levend gemaakt zijn, zullen tot (geestelijke) ontwaking komen. Anderen zullen zich bekeren en op het laatst zal er nog een hongerige schare van "nieuw volk" aan de Gemeente worden toegevoegd. Maar voordat deze opwekking komt, zal er toch eerst een zeer benauwde tijd moeten aanbreken. De ellende als gevolg van de (geloofs)afval zal op zichzelf nog niet genoeg zijn om een beweging te doen ontstaan van ernstige zoekers van God. Daarvoor zal een echte noodsituatie nodig zijn (wij zien het zo dikwijls: pas nadat men zware slagen heeft moeten incasseren, komt men tot inkeer). En deze noodsituatie zal er komen voor onze volken! In de Bijbel wordt deze tijd "de benauwdheid van Jakob" genoemd: "O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden" (Jer. 30:7, SV). Het is een tijd waarover vele profetieën spreken. **Voordat de Spade Regen-opwekking¹¹⁸ aanbreekt, zal eerst deze, voor de Israëlvolken¹¹⁹ zeer kritieke tijd moeten komen.** Dit kunnen wij met name afleiden uit de voorzeggingen van Joël.

In Joël 2:1-11 lezen wij wat de toedracht zal zijn die tot het ontstaan van die grote benauwdheid voor Israël zal leiden:

- "Blaas de bazuin in Sion, sla alarm (SV: roept luide) op Mijn heilige berg, laat alle inwoners van het land sidderen, want de dag van de HEERE komt, ja, is nabij! 2 Het is een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken, ja, donkere wolken. Zoals de dageraad zich over de bergen verspreidt, verspreidt zich een groot en machtig volk, zoals er niet geweest is van oude tijden af, en er hierna niet meer zal zijn, jarenlang, van generatie op generatie. 3 Ervóór verteert een vuur, en erachter verzengt (SV: brandt) een vlam; ervóór is het land als de hof van Eden (SV: als een luthof), en erachter is het een woeste wildernis. Ook is er geen ontkomen aan. 4 Als het uiterlijk van paarden is zijn uiterlijk, en als renpaarden, zo rennen zij voort (SV: De gedaante deszelfs is als de gedaante van paarden, en als ruiters zo zullen zij lopen). 5 Als het geluid van wagens springen zij over de toppen van de bergen, als het geluid van een vuurvlam die stoppels verteert, als een machtig volk opgesteld voor de strijd. 6 Bij die aanblik krimpen de volken

¹¹⁶ Zie noot 21.

¹¹⁷ Zie noot 22.

¹¹⁸ Zie noot 58.

¹¹⁹ M.i. worden hier **alle 12 stammen van Israël** bedoeld, daar deze genoemd zijn naar de 12 zonen van Jakob en het over "de benauwdheid van Jakob" gaat (dus zowel over het 'huis van Israël', alsook over het 'huis van Juda'). Zie ook noot 2. (noot AK)

ineen, alle gezichten verschieten van kleur. **7** Als helden rennen (SV: lopen) zij, als strijdbare mannen (SV: als krijgslieden) klimmen zij tegen de muren op; ieder gaat op zijn eigen weg en zij wijken niet van hun paden af. **8** Zij verdringen elkaar niet, ieder gaat zijn eigen weg. Al stuiten zij op weerstand, zij zijn niet tegen te houden. **9** Zij stormen op de stad af, zij rennen op de muren, zij klimmen tegen de huizen op (SV: zij zullen klimmen in de huizen). Als een dief komen zij door de vensters binnen. **10** Bij die aanblik siddert de aarde, beeft de hemel. Zon en maan worden in het zwart gehuld en de sterren trekken hun licht (SV: hun glans) in. **11** En de HEERE laat Zijn stem klinken voor Zijn leger uit, want Zijn leger is zeer groot, ja, machtig is Hij, Die Zijn woord ten uitvoer brengt. Groot is immers de dag van de HEERE en zeer ontzagwekkend (SV: vreselijk). Wie zal hem kunnen verdragen?” (HSV)

Er komt een grote oorlog, een wereldoorlog. En dit is volgens Joël 2:1 het begin van de eigenlijke “Dag des Heren”,¹²⁰ de “dag” van Gods oordeel over Israël en de overige volkeren (zie onze eerdere opmerkingen over de Dag des Heren in hoofdstuk II ¹²¹). In de ruimste zin genomen, begint deze Dag met het “*Beginsel der Smarten*” (of: “*begin van de weeën*” – zie Matth. 24:8, SV/HSV), in engere zin ¹²² met de meer grimmige tijd van Jakobs Benauwdheid. De beschrijving van de toedracht tot deze benauwdheid herinnert aan die van de sprinkhanenplaag van Joël hoofdstuk 1, maar in tegenstelling tot hoofdstuk 1 betreft het hier geen aanval van demonenlegers, maar **een strijd in de natuurlijke wereld**. Hierop wijzen enige vermeldingen, zoals die van Joël 2:17, waar over overheersing door heidenen wordt gesproken, en in Joël 2:20, waar sprake is van geografische plaatsbepalingen:

- “*Laten de priesters, de dienaren van de HEERE, wenen tussen de voorhal* (SV: het voorhuis) *en het altaar, en laten zij zeggen: Ontzie* (SV: spaar) *Uw volk, HEERE, geef Uw erfelijk bezit* (SV: Uw erfenis) *niet over aan smaad, zodat de heidenvolken over hen zouden heersen. Waarom zouden ze onder de volken zeggen: Waar is hun God?*” (Joël 2:17, HSV)
- “*Ik zal die uit het noorden ver van u wegdoen. Ik verdrijf hem naar een dor en woest land, zijn voorhoede naar de zee in het oosten, zijn achterhoede naar de zee in het westen. Zijn stank stijgt op, zijn walm* (SV: zijn vuiligheid) *stijgt op, want hij heeft grote dingen gedaan.*” (Joël 2:20, HSV)

Ook het feit, dat het naderen van dit gevaar visueel waarneembaar is, gelijk uit heel de beschrijving blijkt, is een aanwijzing ervoor, dat het één en ander zich in de zichtbare wereld zal afspelen. Dat de plaag van Joël hoofdstuk 2 niet dezelfde is als die van hoofdstuk 1, wordt overigens nog door andere verschillen aangegeven (in Joël hoofdstuk 1 is bijvoorbeeld het beeld, dat van verwoeste velden en landerijen, terwijl in hoofdstuk 2 over vernielingen van de

¹²⁰ Zie noot 38.

¹²¹ Overgenomen uit hoofdstuk II:

Een nadere aanwijzing betreffende het “wanneer” vinden wij verderop in het hoofdstuk, in Joël 1:15, waar staat: “*Ach, die dag! Ja, de dag van de HEERE is nabij, en hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige*”. Joël spreekt over een geestelijke sprinkhanen- of ongediertepplaag en over een geestelijke droogte en hij vermeldt in zijn boek ook wanneer wij die te verwachten hebben, namelijk in de profetische tijd die de “*Dag des Heren*” genoemd wordt. Behalve in Joël 1:15 wordt over deze “Dag” ook gesproken in Joël 2:1+11+31 en in 3:14. Voordat wij verder gaan, moeten wij eerst onderzoeken welke tijd hiermee bedoeld wordt. Daartoe geven wij nu eerst een opsomming van de Bijbelplaatsen waar over deze toekomstige “Dag des Heren” gesproken wordt, met erachter in het kort vermeld wat erover wordt gezegd.

- Jesaja 2:12 Alle hoogmoedigen worden vernederd.
- Jesaja 13:6 Een dag van verwoesting.
- Jesaja 13:9 Een dag van toorn en verwoesting; de zondaars worden verdeld.
- Joël 1:15 Een dag van verwoesting.
- Joël 2:1-2 Een dag van duisternis, maar voorafgegaan door een geestelijke ontwaken.
- Joël 2:11 Een dag van strijd en oordeel.
- Joël 2:31 Verduistering van zon en maan voordat deze Dag zijn hoogtepunt bereikt.
- Joël 3:14 Menigten in het “dal der beslissing” (NBG), het dal van de beslissende strijd.
- Obadja 1:15 Een dag van vergelding.
- Zefanja 1:14-15 Een dag van benauwdheid, verwoesting en duisternis.
- Maleachi 4:5 Alle hoogmoedigen en goddelozen worden uitgeroeid (zie ook vers 1).
- Handelingen 2:20 Zie Joël 2:31.
- 1 Korinthe 1:8 De gelovigen zullen “onberispelijk” (dat is: volmaakt) zijn bij de openbaring van Jezus Christus op die Dag (zie ook 1 Kor.1:7).
- 1 Korinthe 5:5 Dan vindt de opstanding der rechtvaardigen plaats.
- 2 Korinthe 1:14 De gelovigen worden verheerlijkt.
- Filippenzen 1:6 Zal de voleindiging brengen van het goede werk in de gelovigen.
- 1 Thess. 5:2 De beslissende fase van deze Dag komt voor velen als een dief in de nacht.
- Openbaring 16:14 De “geesten der duivelen” (ofwel: demonen) vergaderen alsdan de goddelozen voor de krijg (= de strijd/oorlog) van Armageddon.

Uit deze teksten – alsook uit vele andere teksten en passages waar het begrip “Dag des Heren” niet genoemd wordt, maar wel over dezelfde oordeelstijd gesproken wordt – kunnen wij nu het volgende opmaken:

De hier bedoelde “Dag des Heren” is de oordeelstijd waarmee de huidige tijdsbedeling van genade zal eindigen en die zal resulteren in de zichtbare wederkomst van Christus, welke een verwoestend einde zal maken aan alle ongerechtigheid en goddeloosheid. Zowel de werken als de bedrivers ervan zullen geheel worden weggevaagd (zie onder andere nog Romeinen 1:18, 2 Thessalonicenzen 1:6-9 en het boek Openbaring). Wat wel duidelijk zal zijn, maar wat wij toch nog even aanstippen, is, dat de Dag des Heren niet slechts een dag van 24 uren is waarop Jezus zal wederkomen, maar de gehele oordeelstijd van het laatste der dagen, die uit zal lopen op deze wederkomst. Deze oordeelstijd begint met de tijd van het “*Beginsel der Smarten*” (volgens Mattheüs 24:8 – “*Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën*” (SV: beginsel der smarten)”) en is dus eigenlijk een andere benaming voor de tijd die wij de “eindtijd” noemen. (noot HS)

¹²² In engere zin = Zo dicht mogelijk bij wat het letterlijk betekent. Hier: De eindtijd in een veel verder gevorderde fase. (noot AK)

bouwcultuur – steden en dorpen – wordt gesproken), alsmede door het duidelijk en onmiskenbaar volgen in de tijd van het één op het ander in de beschrijving (de chronologie dus van het boek).

Een zeer donkere tijd breekt dan aan voor de Israëlvolkere¹²³, leert ons Joël 2:2. Doch niet alleen voor deze volkeren, ook voor alle overige natiën. Daarop duidt Joël 2:6. Het zal derhalve een wereldoorlog zijn, die dan uitbreekt. **De nacht daalt over de wereld.** Een “groot en machtig volk” (zie Joël 2:2) gaat de wereld beroeren. Volgens Joël 2:20 woont dit volk in het noorden, dat is ten noorden van Palestina (diverse Christelijke en Joodse schrijvers bleven, zeker in het verleden, over Palestina spreken – AK¹²⁴). Het is het volk van Magog, dat blijkens Ezechiël 38:15 aldaar gezocht moet worden: “U zult uit uw woonplaats komen, uit het uiterste noorden, u en vele volken met u, allen ruiters, een grote menigte en een talrijk leger.” (HSV)

Thans (let op: geschreven in 1989) staat dit volk bekend als Sovjet-Rusland. De wereldoorlog die nu beschreven gaat worden, is dezelfde als beschreven in Ezechiël 38 en 39.¹²⁵ In Joël 2:2 vinden wij nog een merkwaardige vergelijking:

• “duisternis... als de dageraad uitgespreid over de bergen” (SV).

Daarmee wordt bedoeld, dat de duisternis volkomen zal zijn en alle “bergen” – machten – zal omhullen. Het is echter iets bijzonders, dat het tegenovergestelde (namelijk: licht) wordt gebruikt om de alomvattendheid van de dan heersende duisternis uit te drukken! De verklaring hiervoor vinden wij in de diepere betekenis van deze vergelijking. Deze duisternis zal tegelijk zijn als de dageraad van verlossing voor de getrouwe kinderen Gods. Als deze donkere ure komt, weten zij, dat de verlossing uit de toestand van geestelijke dorheid nabij is. De Spade Regen¹²⁶ is dan op komst! Lees in dit verband Maleachi 4:1-2, Zacharia 14:7, Lukas 21:28 en Openbaring 22:16, waar telkens deze zelfde gedachte naar voren komt.

Nadere bijzonderheden over de wijze van oorlogvoering worden ons in Joël 2 ook verschaft. Vers 3 zegt, dat vóór het leger van dit grote en machtige volk een vertering door vuur uitgaat. Waarschijnlijk is dit een aanwijzing, dat de oorlog zal worden ingeluid door kernwapenaanvallen (zie ook Joël 2:30, waar sprake is van “rookpilaren”). In Joël 2:4 wordt gesproken van “paarden”. Dit doet denken aan wat er in Ezechiël 38:15 staat: “Gij zult dan komen uit uw plaats, uit de zijden van het noorden, gij en vele volken met u; die allemaal op paarden zullen rijden, een grote vergadering, en een machtig heir (= leger).” (SV)

De toevoeging “gedaante als” (zie Joël 2:4, SV) doet vermoeden, dat het gaat om iets wat erop lijkt, maar dit zou verklaard kunnen worden vanuit het omgekeerde. De profeet meent sprinkhanen te zien en die gelijken op paarden. Zal dit leger over een “ouderwetse” cavalerie beschikken? Het is mogelijk, doch het hoeft niet zo te zijn. Afgaande op wat volgt, behoeven wij hier niet aan vast te houden. Misschien moeten wij uit de mededeling over de paarden afleiden, dat het hierbij gaat om een volk dat van oudsher een steppenvolk is. Een aanwijzing temeer dat wij hier hebben te denken aan het Russische volk. Paarden werden vanaf de vroegste tijden gebruikt om de onmetelijke vlakten van Rusland te doorkruisen. Joël 2:5 completeert het beeld van snel oprukkende legers. Er zal dus ook op conventionele wijze oorlog gevoerd worden. “Springen als een gedruis van wagens, op de... bergen” en “als het gedruis van een vuurvlam” (SV) zijn bewoordingen die duidelijk maken, dat het hier ook een moderne wijze van oorlogvoering betreft, met gebruikmaking van de snelle vuurspuwende monsters die wij kennen als “tanks”. Deze indruk wordt nog versterkt als wij Joël 2:6-9 lezen. Heel de beschrijving van de opmars van dit leger spreekt van de inzet van schier (= nagenoeg) onverwoestbare en technisch hoogontwikkelde “strijdwagens”. Het gebruik van het woordje “als” krijgt daarbij bijzondere betekenis: “als helden... , als krijgslieden” (zie Joël 2:7, SV). En de opmerking, dat “al vielen zij op een geweer, zij zouden niet verwond worden (HSV: Al stuiten zij op weerstand, zij zijn niet tegen te houden)” (Joël 2:8b), wijst ook al in deze richting. Wij krijgen bovendien de indruk van een goed georganiseerd leger: “in slagorde gesteld” (zie Joël 2:5, SV) en: “Ook zullen zij de één de ander niet dringen!” (Joël 2:8a, SV).

¹²³ Zie noot 119.

¹²⁴ De 12 stammen van Israël hebben sinds Jozua in Kanaän gewoond (zie o.a. Deut. 32:48-52, Joz. 1:1-6, 3:10 en 14:1). Het beloofde land Kanaän ofwel Palestina. Het huidige land Israël (waar voornamelijk de 2 stammen van het ‘huis van Juda’ wonen) doet thans haar rechten gelden op het land Palestina. Historische rechten, waarvan we ook lezen in de Bijbel. Als de tijd daar is dat het profetisch Woord vervuld wordt, dan kan het niet anders of geheel Israël (alle 12 stammen) zal uiteindelijk in bezit komen van geheel Palestina en van de stad Jeruzalem (zie Gen.15:18). Abrahams nakomelingen zouden volgens Goddelijke belofte het land Kanaän bewonen. Dat land zou zich uitstrekken van de beek van Egypte (een kleine rivier ten oosten van de Nijl) tot aan de rivier de Eufraat. Voor ons zijn het tekenen dat we in de (Bijbelse) ‘laatste dagen’, vlak voor de wederkomst van Jezus, leven. Daarom is het juist in deze tijd belangrijk om na te gaan wat de Bijbel over deze dingen zegt.

• In Jozua 13:1-6 staat: “Jozua nu was oud en op dagen gekomen, en de HEERE zei tegen hem: U bent zelf oud geworden en op dagen gekomen, en er is nog zeer veel land overgebleven om dat in bezit te nemen. Dit is het land dat overgebleven is: **alle gebieden van de Filistijnen** en heel het land van de Gesuriet; vanaf de Sichor, die tegenover Egypte ligt, tot aan het gebied van Ekron in het noorden, **dat tot het gebied van de Kanaänieten wordt gerekend. De vijf stadsvorsten van de Filistijnen, die van Gaza en die van Asdod, die van Askelon, die van Gath en die van Ekron, en de Avvieten;** vanaf het zuiden heel het land van de Kanaänieten, en Meara, dat van de Sidoniërs is, tot aan Afeq, tot aan het gebied van de Amoriëten; bovendien het land van de Gibliëten, en de hele Libanon, waar de zon opkomt, vanaf Baäl-Gad, onder aan de berg Hermon, tot aan Lebo-Hamath; allen die in het Bergland wonen vanaf de Libanon tot aan Misrefoth-Maïm, al de Sidoniërs. **Ik zal hen van voor de ogen van de Israëliëten verdrijven. Alleen, maak dat het land aan Israël als erfelijk bezit toevalt, zoals Ik u geboden heb.**”

Zie eventueel ook nog onze GRATIS studie “[Gij, volk van Israël, ontwaak! \(Een profetische Bijbelstudie met betrekking tot het politieke herstel en de complete terugkeer van het gehele Israël naar Kanaän\)](#)”. (noot AK)

¹²⁵ Zie eventueel ons GRATIS artikel “[De Russische opmars – De oorlog van Gog en Magog \(volgens Ezechiël 38 en 39\)](#)”. (noot AK)

¹²⁶ Zie noot 4.

Wáár de strijd zal ontbranden, hoe de oorlog zal verlopen en waar de strijdfronten zullen worden gevonden, daarover lezen wij hoofdzakelijk in Ezechiël 38 en 39. Het zal in het Midden-Oosten beginnen, met een aanval op de Joodse staat.

Het bestaan van de Joodse staat, staat al sinds de oprichting in 1948 ter discussie. Wij behoeven hierover niet uit te weiden; er is al genoeg over geschreven en het is genoegzaam bekend. Soms bekruipt ons het gevoel, dat er door sommige christenen veel te veel aandacht aan wordt besteed. Dat wij hierbij te doen hebben met een afleidingsmanoeuvre van de satan, wordt maar door weinigen onderkend. Satan heeft er alle belang bij, dat de christenen blind zijn voor de werkelijk belangrijke gebeurtenissen. Toch zijn wij genoodzaakt hier iets te zeggen over de bedreigde Joden in Palestina (de oude benaming van o.a. het huidige Israël). Dit is vanwege een merkwaardige Bijbelpassage, die wij aantreffen in Joël 3 vers 4-8:

- “En ook, wat wilt u van Mij, Tyrus en Sidon, en alle gebieden van Filistea? (SV: alle grenzen van Palestina!). Wilt u Mij Mijn handelwijze vergelden? Als u Mij dat wilt aandoen, zal Ik snel en onmiddellijk uw vergelding op uw hoofd doen terugkeren, **5** omdat u Mijn zilver en Mijn goud hebt weggenomen, het beste van Mijn kostbaarheden naar uw tempels hebt gebracht. **6** U hebt de Judeeërs en de inwoners van Jeruzalem aan de Grieken verkocht, om hen ver weg te voeren uit hun eigen gebied. **7** Zie, Ik wek hen op uit de plaats waarheen u hen verkocht hebt. Ik zal uw vergelding op uw hoofd doen terugkeren. **8** Ik zal uw zonen en uw dochters verkopen in de hand van de Judeeërs. Zij zullen hen aan de inwoners van Sjeba verkopen, aan een volk ver weg, want de HEERE heeft het gesproken.” (HSV)

Middenin de beschrijving van de Strijd van Armageddon, de strijd waarmee de huidige (tijds)bedeling zal eindigen, vinden wij hier een “intermezzo”, de aankondiging van een eerder in de eindtijd plaatshebbend afzonderlijk oordeel over de Libanezen (Tyrus en Sidon, uit Joël 3:4, waren/zijn 2 plaatsen uit Libanon ¹²⁷) en de Palestijnen. Het sluit aan bij een verwijt, dat wij in vers 3 lezen, over de arabisering van het Midden-Oosten. Zoals wij het verstaan, gaat het hier over de conflicten en gespannen situaties (in het Midden-Oosten) die voorafgaan aan de “oorlog van Gog”¹²⁸ en die daarop uiteindelijk uit zullen lopen. De Filistijnen of Palestijnen hebben bij deze conflicten steeds een belangrijke rol gespeeld en Libanon is er vooral sinds 1971 nauw bij betrokken. In dat jaar werden de Palestijnen namelijk verjaagd uit Jordanië en trokken ze naar Libanon.

God richt Zich in Joël 3:4 allereerst tot Tyrus en Sidon. Deze steden, hoewel in de oudheid reeds gestraft en met de grond gelijk gemaakt (lees Jeremia 47:1-7 en Ezechiël 27+28), zullen – en met name het land eromheen, dat vroeger bekend stond als Fenicië ¹²⁹, maar dat wij thans kennen als Libanon – in de eindtijd toch weer een rol spelen. Dat wij hier aan de eindtijd moeten denken, maken wij op uit Joël 3:7, waar over de terugkeer van de Judeeërs of Joden naar Palestina (de oude benaming van o.a. het huidige Israël) wordt gesproken, maar is trouwens ook af te leiden uit de plaats van deze profetie in Joël 3.

Het gaat hier dus over de Libanezen. Tyrus zelf zou zijn oude luister nooit herkrijgen (zie Ezech. 27:36 ¹³⁰), maar Beiroet heeft de fakkel overgenomen en is lange tijd het “Parijs van het Midden-Oosten” geweest. Verder lezen wij in Joël 3:4 (SV) over de “grenzen van Palestina”. Een betere vertaling is: “gebieden der Filistijnen” en natuurlijk worden hier de bewoners van die gebieden aangesproken. Wij noemen hen thans Palestijnen. De huidige Palestijnen zijn de “erfopvolgers” van de oude Filistijnen. Dat deze laatsten geen Arabieren waren, behoeft geen probleem te vormen (zie mijn artikel “De Libanon-crisis” in de Tempelbode van juli 1982 ¹³¹). De “vergelding” die men aan God wil “wedergeven” heeft betrekking op pogingen die de Palestijnen en de Libanezen (samen met de andere Arabieren) ondernemen om de in 1948 gestichte Joodse staat te vernietigen. Hiervoor zullen ze zelf gestraft worden, zo wordt hier gezegd. Zoals wij het nu zien, is dit met name gebeurd in 1982, toen de Israëliërs afrekenden met de Palestijnen in Libanon en grote delen van het land daarna voor lange tijd bezet hielden. Wat in Joël 3:5-6 vermeld wordt, schijnt hoofdzakelijk betrekking te hebben op misdaden tegen Juda begaan in de oudheid. Kennelijk werden in een zekere periode door Tyrus en Sidon (de Feniciërs) vele Joden (of Judeeërs) als slaven verkocht aan de Grieken (Javan ¹³²). Over de handel met Javan of Griekenland lezen we ook in Ezechiël 27:19 (HSV), “Vedan en Javan leverden u handelswaar uit Uzal. Smeedijzer, kassia en kalmoes behoorden tot uw handelswaar.”

Het is bekend, dat de Feniciërs zonder mededogen in mensen handelden (zie G. Herm, “De Feniciërs” – Het purperrijk uit de Oudheid – blz. 73 ¹³³). Merkwaardig is het overigens, dat de tegenwoordige Grieken ook onder één hoedje schijnen te spelen met de Palestijnen. Het vliegveld van Athene is berucht vanwege de vrijheden die Palestijnse terroristen aldaar (schijnen te) genieten.

Maar aan de diaspora van de Joden ¹³⁴ (waaraan dus ook de Feniciërs een steentje bijgedragen hebben) zal een eind komen, zegt God in Joël 3:7. Zij zullen terugkeren naar hun land (waar uiteindelijk – in 1948 – de staat Israël

¹²⁷ Voor meer info, zie [Tyrus](#) en [Sidon](#). (noot AK)

¹²⁸ Zie noot 125.

¹²⁹ Voor meer info, zie [Fenicië](#). (noot AK)

¹³⁰ Ezechiël 27:36 (SV): “De handelaars onder de volken fluiten u aan; gij zijt een grote schrik geworden, en zult er niet meer zijn tot in eeuwigheid.”

¹³¹ Voor geïnteresseerden gratis per e-mail te verkrijgen. Info hierover via info@eindtijdbode.nl (noot AK)

¹³² Voor meer info, zie [Javan \(Ned.\)](#) of (voor meer uitleg) [Javan \(Engels\)](#). (noot AK)

¹³³ Weet niet of het boek nog te koop is, maar heb dit via Google gevonden: ISBN 9789022401538, uitgever Meulenhoff, verschenen in 1974, 288 bladzijden. Voor meer info, zie ‘[De Feniciërs](#)’. (noot AK)

¹³⁴ Voor meer info, zie [diaspora van de Joden](#). (noot AK)

gesticht wordt, die eigenlijk Juda zou moeten heten¹³⁵) en zullen het werktuig van God zijn om Libanezen en Palestijnen (als Filistijnen in de oudheid ook al gerenommeerde tegenstanders van Juda en Israël) geducht af te straffen. Op een gegeven ogenblik zullen de Libanezen en de Palestijnen (volgens Joël 3:4 [HSV], “*Tyrus en Sidon, en alle gebieden van Filistea*”) zelfs “verkocht” zijn in de handen van de Joden, leert ons Joël 3:8, en die zullen hen “verkopen” (een verwijzing naar het verkopen van de Judeeërs in Joël 3:6) aan Scheba, de Sabeeërs, dat is Saoedi-Arabië. Hoe wij ons dit moeten voorstellen, weten wij nog niet precies. Dit onderdeel van de profetie is nog niet geheel vervuld.¹³⁶ Wij hebben dit waarschijnlijk te verwachten aan het eind van de oorlog van Gog. Scheba zal immers één van de tegenstanders van Magog zijn (zie Ezech. 38:13¹³⁷) en dus een bondgenoot van de Westerse alliantie. Hoe ongeloofwaardig dit thans moge lijken, het is een feit dat Saoedi-Arabië, het meest gematigde land uit de Arabische en moslimwereld, nu reeds vriendschappelijke betrekkingen onderhoudt met de U.S.A. en de andere westerse landen. In ieder geval hebben wij te verwachten, dat het zover komt, dat het lot van Libanon en de Palestijnen in Saoedische handen ligt. Wij kunnen op grond van het voorgaande concluderen, dat het in Joël 3:4-8 beschreven oordeel over Libanon en de Palestijnen begonnen is zich te voltrekken na 1948 en tot volle verwezenlijking zal komen aan het eind van de oorlog van Gog (of van “de Benaauwdheid van Jakob”).

Om terug te komen op deze grote toekomstige oorlog, wij merkten reeds op dat wij, op grond van hetgeen in Ezechiël 38 beschreven wordt, verwachten dat deze oorlog zal worden ingezet met een aanval op de Joodse staat. De westerse landen zullen zich ermee gaan bemoeien, maar zullen tegenover een Sovjet-Russische (let op: geschreven in 1989) overmacht komen te staan. Wij gaan hierop thans niet dieper in, maar duidelijk is, dat er méér strijdfronten zullen zijn. Hier willen wij alleen nog eens vermelden, dat de tegenpartij van de Sovjet-Russische aanvalsmacht de verbonden Israëlvolkereen zullen zijn, het westerse bondgenootschap, Israël en Juda (de Joden).¹³⁸ Het is eigenlijk te vanzelfsprekend om erop te wijzen, maar we zeggen het nog maar even: dit kunnen wij ook uit het boek Joël afleiden. Wat dit boek ons eveneens leert, dat is, dat niet alleen de Israëlvolkereen, maar heel de aarde in beroering zal worden gebracht. Als in Joël 2:6 gesproken wordt over “de volkeren”, dan worden daarmee alle volkeren bedoeld. De gehele wereld zal in vuur en vlam staan. Dit wordt nog eens bevestigd door Joël 2:10, waar wordt gezegd, dat de gehele aarde in rep en roer zal zijn. Eraan toegevoegd wordt, dat de hemel zal worden verduisterd, hetgeen opnieuw een aanwijzing ervoor is, dat ook nucleaire wapens zullen worden gebruikt. **Wat echter niet vergeten mag worden, dat is, dat God uiteindelijk in alles de hand zal hebben.** Hierbij worden wij bepaald door de verrassende mededeling van Joël 2:11, dat de Here voor deze oprukkende (leger)macht uitgaat. De afvallige Israëlnaties worden gestraft en God gebruikt daarvoor “de macht van het noorden”. Zie ook Ezechiël 38 vers 3-4 en 39 vers 1-2:

- “Zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal u, Gog, oppervorst van Mesech en Tubal! Ik zal u omkeren, Ik zal haken in uw kaken slaan en Ik zal u doen uittrekken: u, met heel uw leger, paarden en ruiters, allen uitmunten gekleed, een grote strijdmacht met grote en kleine schilden, die allen het zwaard hanteren.” (Ezech. 38:3-4, HSV)
- “En u, mensenkind, profeteer tegen Gog, en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal u, Gog, oppervorst van Mesech en Tubal! Ik zal u omkeren, u meeslepen, u doen optrekken uit het uiterste noorden en u op de bergen van Israël brengen.” (Ezech. 39:1-2, HSV)

De communistisch-islamitische alliantie zal de Israëlvolkereen echter niet kunnen vernietigen of onderwerpen, want voor die tijd grijpt God in. Dit leert ons Ezechiël 38:18-23 en 39:4-8. Wij kunnen dit ook opmaken uit wat in Joël 2 volgt.

God spreekt door dit gebeuren tot Zijn ongehoorzaam volk. En het volk zal zich bekeren, althans grote delen ervan, als het door deze rampspoed getroffen zal worden. Hoofdstuk 2 van het boek Joël begint dan ook met het bevel van God: “*Blaas de bazuin in Sion ...*” (Joël 2:1a). De priesters te Sion moeten de bazuin blazen. De predikers moeten de Gemeente (Sion) wakker schudden en niet alleen de Gemeente, maar “*alle inwoners van het land*” (zie Joël 2:1b), de gehele bevolking van de Israëllanden¹³⁹, oproepen tot bekering. De bazuin blazen, betekent hier: wakker maken door bekerings- en boeteprediking. Zie Joël 2, de verzen 12-17, waarop wij straks nog terugkomen:

- “Ook nu echter, spreekt de HEERE, **bekeer u tot Mij met heel uw hart, namelijk met vasten, met geweent en met rouwklacht**. **13** En scheur uw hart en niet uw kleren. Bekeer u tot de HEERE, uw God, want Hij is genadig en barmhartig, geduldig en rijk aan goedertierenheid, en Hij heeft berouw over het kwaad. **14** Wie weet zal Hij Zich omkeren en berouw hebben, zodat Hij een zegen achter Zich overlaat: een graanoffer en een plengoffer (SV: spijsoffer

¹³⁵ Reden voor de naam Juda: De meeste inwoners van de huidige staat Israël zijn nakomelingen van het “huis van Juda” (het 2-stammenrijk). Het woord Jood is van Juda afgeleid. **De meeste Joden behoren dan ook tot de stam van Juda.** De term Jood (Hebreeuws יהודי - *Jehoedi*) is afkomstig van de naam Juda (Hebreeuws יהודה - *Jehoeda*), die de vierde zoon van aartsvader Jakob was. Oorspronkelijk was een *Jehoedi* een lid van de stam van Juda. Later werd de naam toegepast op alle burgers van het koninkrijk Juda (het 2-stammenrijk: de stam Juda samen met de stam Benjamin) (noot AK)

¹³⁶ Noot van de schrijver: Volgens sommigen wel, en zij menen, ook in de oudheid. Naar verluidt verkocht [Artaxerxes III](#) de Sidoniërs als slaven (345 voor Christus) en deed [Alexander de Grote](#) hetzelfde met de Tyriërs en de Filistijnen (332 voor Christus). Maar of dit werkelijk aan de Sabeeërs (= Scheba, d.i. Saoedi-Arabië) was, is niet bekend. Voorts zegt de profetie (in Joël 3:8b, SV), dat “de kinderen van Juda ze verkopen zullen aan Scheba” en geen anderen. Zodat deze uitleg onmogelijk juist kan zijn. Nog iets anders is, dat andere bronnen vermelden, dat Alexander de Grote de Tyriërs na de inname van hun stad geheel heeft uitgeroeid. (noot HS)

¹³⁷ Ezech. 38:13 (HSV): “*Sjeba, Dedan, de kooplieden van Tarsis en al hun jonge leeuwen zullen tegen u zeggen: Komt u om een roof te plegen? Hebt u uw strijdmacht bijeengebracht om buit te roven, om zilver en goud mee te voeren, om vee en bezit mee te nemen, om een grote roof te plegen?*”

¹³⁸ Israël en Juda (de Joden) = Israël als ‘het huis van Israël’, en Juda als ‘het huis van Juda’. Zie ook nog noot 2. (noot AK)

¹³⁹ Zie noot 119.

en drankoffer) voor de HEERE, uw God. **15** Blaas de bazuin in Sion, kondig een vastentijd af, roep een bijzondere samenkomst bijeen (SV: roept een verbodsdag uit). **16** Verzamel het volk, heilig de gemeente, breng de oudsten bijeen, verzamel de kleine kinderen en de zuigelingen. Laat de bruidegom uit zijn binnenkamer gaan, de bruid uit haar slaapkamer.¹⁴⁰ **17** Laten de priesters, de dienaren van de HEERE, wenen tussen de voorhal (SV: het voorhuis) en het altaar, en laten zij zeggen: Ontzie (SV: spaar) Uw volk, HEERE, geef Uw erfelijk bezit (SV: Uw erfenis) niet over aan smaad, zodat de heidenvolken over hen zouden heersen. Waarom zouden ze onder de volken zeggen: Waar is hun God?" (HSV)

Lees ook Jesaja 58:1 en Ezechiël 33:3.

- "Roep luidkeels, houd u niet in, verhef uw stem als een bazuin, verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis van Jakob hun zonden." (Jes. 58:1, HSV)
- "en die (de wachter uit vers 2) ziet het zwaard over het land komen, en blaast op de bazuin en waarschuwt het volk." (Ezech. 33:3, HSV)

Wij hebben hier te doen met het aanbreken van het profetische "Feest der Bazuinen", de "Gedachtenis des Geklanks" (HSV: een gedenkdag aangekondigd door bazuingeschal) van Leviticus 23:24-25 en Numeri 29:1-6. Het is de voorbereiding voor de profetische Grote Verzoendag, de reiniging en rechtvaardigmaking van de Gemeente (zie mijn eerdere opmerkingen hierover ¹⁴¹), en het profetische Loofhuttenfeest, de Spade Regen-opwekking (zie verder over dit onderwerp: "Hoogtijden en Feesten van Israël in profetisch licht" van C.J.H. Theys, hoofdstuk VI ¹⁴²). Dezelfde profetische gebeurtenis wordt beschreven in Hosea 8:1-2 (HSV):

- "De bazuin aan uw mond! De vijand zweeft als een arend boven het huis van de HEERE, omdat zij Mijn verbond hebben overtreden en tegen Mijn wet in opstand zijn gekomen (SV: avallig geworden). Zij roepen tot Mij: Mijn God! Wij, Israël, kennen U!"

De Gemeente des Heren zal zich in die dagen op een geestelijk dieptepunt bevinden. Bij de bespreking van Joël 1 hebben wij bij deze jammerlijke staat van de Gemeente reeds uitvoerig stilgestaan. Toch zal dit Bazuinfeest in de ware zin van het woord een feest zijn. Gods kinderen zullen feest vieren, ook al is het in benauwdheid der tijden. Immers, hier vinden wij het begin van de vorming van de Bruidsgemeente. "Sion" en de "Berg Mijner heiligheid" zijn in Joël 2:1 (SV) beelden en benamingen voor het geestelijke Jeruzalem ¹⁴³, het apart gezette volk van 1 Petrus 2:9 ¹⁴⁴, de Gemeente van Christus. Als de bazuin geblazen wordt, is de "Dag des Heren"¹⁴⁵ nabij. Deze "dag" wordt dus ten volle werkelijkheid met de daarna in Joël 2 beschreven wereldoorlog. De "bazuin-bedieningen" beginnen kort voor die tijd.

Van deze bedieningen krijgen wij een indruk als wij Joël 2:12-17 lezen (die vlak hiervoor al vermeld staan). Israël wordt opgeroepen om zich te bekeren. Een grote predik-activiteit zal ontstaan en waar dit van de Here zal zijn, zullen er ook massale, waarachtige bekeringen volgen. De "overgelaten zegen" van Joël 2:14 is de Spade Regen-opwekking ¹⁴⁶, die daarna komt. Zie Joël 2, de verzen 19 en 23-29 (HSV):

- "...Zie, Ik zend u het koren, de nieuwe wijn en de olie, zodat u ermee verzadigd wordt. Ik zal u niet meer overgeven als voorwerp van smaad onder de heidenvolken." ... **23** "En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HEERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal regen op u doen neerdalen, vroege regen en late (SV: spade) regen in de eerste maand. **24** De dorsvloeren zullen vol koren zijn, de perskuipen stromen over van nieuwe wijn en olie. **25** Ik zal u de jaren vergoeden die de veldsprinkhaan, de jonge sprinkhaan, de zwerm sprinkhaan en de treksprinkhaan hebben opgegeten, Mijn grote leger, dat Ik op u had afgestuurd. **26** Dan zult u overvloedig en tot verzadiging eten, en de Naam van de HEERE, uw God, prijzen, Die wonderlijk met u heeft gehandeld. Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden. **27** Dan zult u weten dat Ik te midden van Israël ben, dat Ik, de HEERE, uw God ben, en niemand anders: Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden! **28** **Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen (SV: jongelingen) zullen visioenen zien. **29** Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen (SV: dienstmaagden) zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten."**

Het is de "beste wijn" die het laatst komt en die zal maken, dat het "tweede Huis" heerlijker zal zijn dan het eerste (zie Hagg. 2:10).¹⁴⁷ Het "spijsoffer en drankoffer" (zie Joël 2:14b, SV) ziet op de waarachtige toewijding aan God, die dan door

¹⁴⁰ Voor meer uitleg over deze "bruidegom en bruid" uit Joel 2:16b, zie onze GRATIS studie "[Beschouwingen over het boek Hooglied](#)". (noot AK)

¹⁴¹ **Overgenomen uit hoofdstuk II:** Dit is dus de grote tempelreiniging die wij verwachten in het laatste der dagen. Wij kunnen ook spreken van "tempelverzoening". Het zal de profetische Grote Verzoendag zijn, die voorafgaat aan het profetische Loofhuttenfeest, de Spade Regen-opwekking, en die op haar beurt voorafgegaan zal worden door de profetische Dag der Bazuinen, waarvan wij ook in het boek Joël lezen (2:1), een dag die aanbreekt als het oordeel over het Huis Gods in volle gang is. (Zie eventueel ook nog de schets in hoofdstuk II: "De profetische vervulling van de feesten der 7de maand"). (noot HS)

¹⁴² Deze studie is in mijn bezit (maar niet gedigitaliseerd). Info hierover via info@eindtijdbode.nl (noot AK)

¹⁴³ Zie eventueel onze GRATIS studie "[Het nieuwe Jeruzalem, de Bruid van het Lam van God, het Lichaam van Christus](#)". (noot AK)

¹⁴⁴ 1 Petrus 2:9 (HSV): "Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht"

¹⁴⁵ Zie noot 38.

¹⁴⁶ Zie noot 58.

¹⁴⁷ Haggai 2:10a (HSV): "De heerlijkheid van dit toekomstige (SV: laatste) huis zal groter zijn dan die van het eerste, zegt de HEERE van de legermachten."

velen aan de dag zal worden gelegd. Vergelijk Maleachi 3:3-4 ¹⁴⁸ (waarvoor ik verwijs naar mijn artikel “Spijsoffers in de eindtijd” in de Tempelbode van september 1983 ¹⁴⁹). Dit zullen de leden van de Bruidsgemeente zijn. Door de volle zegen van werkingen van de Heilige Geest zullen de (spijs- en drank) offers weer gebracht kunnen worden die, in de geestelijk dorre tijd die eraan vooraf zal zijn gegaan, onmogelijk waren (zie Joël 1:9 en 13, SV). **Niet slechts van enige enkelingen, maar van een gehele Gemeente zal het geestelijk leven gerestaureerd worden.** Als wij in de verzen 1 en 15 (van Joël 2) lezen, dat “de bazuin te Sion geblazen moet worden”, moeten wij dit daarom ook zó uitleggen, dat dit een bediening zal zijn waaraan de gehele Gemeente (Sion) deel heeft. Het wil zeggen, dat vanuit de Gemeente van Jezus Christus krachtig zal worden opgeroepen tot bekering. In Joël 2:16-17 komt dit ook goed tot uiting. De gehele Gemeente zal in de bediening staan. En allereerst zal deze Gemeente zelf tot verootmoediging komen. De tijd van het “oordeel over het Huis Gods” (zie Hosea 8:1 en 1 Petrus 4:17), die in diezelfde tijd van benauwdheid tot volle ontwikkeling zal komen, zal zijn hoogtepunt en afsluiting bereiken. De Dag der Bazuinen zal overgaan in de Grote Verzoendag, de “reiniging van het heiligdom”. **Het resultaat zal zijn: een gereinigde Gemeente, het begin van de Bruidsgemeente** (waaraan nog toegevoegd zullen worden de bekeerlingen uit de erop volgende Spade Regen-opwekking).

Schenk nog even aandacht aan het bevel “*Verzamelt de kinderkens*” in Joël 2:16 (SV). Ook de kinderen horen thuis in de eredienst en niet, zoals heden ten dage overal gebeurt, in een zogenaamde “kindernevendienst”. Het verdient aanbeveling om zondagschooluren niet tijdens de zondagse kerkdienst te houden. Veelbetekenend in dit verband is ook wat over jongelingen wordt vermeld in Joël 2:28.

“*Uw volk*” (zie Joël 2:17) is in algemene zin Israël, maar meer strikt genomen is het de Christelijke Gemeente / Kerk of Gemeente, die het hart vormt van het volksleven van de Israëlnaties. ¹⁵⁰ Overheersing van het westen door het communisme ¹⁵¹ zou betekenen, dat de Christelijke Gemeente / Kerk door de heidenen vertreden zal worden. Wat God in Zijn genade in dié tijd zal voorkomen, zal echter wèl gebeuren in de antichristelijke tijd met de Gemeente / Kerk van de “dwaze maagden” ¹⁵² (zie Openb. 11:2 – waarbij het gaat over de zgn. ‘voorhofschristenen’ tijdens de grote verdrukking van 42 maanden – AK).

IV. De Spade Regen-opwekking

Zij die menen dat de Spade Regen ¹⁵³ al is uitgestort, en die de Pinksteropwekking van het begin van deze (= inmiddels de vorige) eeuw beschouwen als de vervulling van die geprofeteerde grote eindtijdopwekking, zien twee voornamelijk feiten over het hoofd. Zij gaan geheel en al voorbij aan het gebeuren dat aan die opwekking vooraf moet gaan en aan hetgeen erop zal volgen. Allereerst veronachtzamen zij het gegeven, dat de Schrift leert, dat de Spade Regen de voorbereidingstijd is voor de Bruiloft van het Lam, bedoeld met name om de Bruidsgemeente met heerlijke geestelijke klederen en sieraden te bekleden en haar gereed te maken voor de ontmoeting met haar hemelse Bruidgom. Hoe wondervol wordt dit bijvoorbeeld beschreven in Psalm 45:11-16, waar gesproken wordt over “*blijdschap en verheuging*” (vers 16, SV), dus opgewektheid of opwekking, in verband met de aankleding en het voorgeleid worden van de Bruid: “*Luister, dochter, en zie, en neig uw oor: vergeet uw volk en het huis van uw vader. Dan zal de Koning verlangen naar (SV: lust hebben aan) uw schoonheid; omdat Hij uw Heere is, buig u voor Hem neer. De dochter van Tyrus zal komen met een geschenk; de rijken onder het volk zullen trachten Uw aangezicht gunstig te stemmen. De koningsdochter is innerlijk één en al heerlijkheid (SV: verheerlijkt inwendig); haar kleding bestaat uit borduurwerk van gouddraad. In kleurrijk geborduurde kleding wordt zij naar de Koning geleid; jonge meisjes, haar vriendinnen in haar gevolg (SV: haar medegezellinnen), worden bij U gebracht. Zij worden geleid in grote blijdschap en vreugde, zij gaan het paleis van de Koning binnen.*” (HSV)

Op een andere plaats, in Jesaja 60:1-2, komt deze verstrengeling van het opgewekt worden en het zich gereedmaken, dat wil zeggen, het bekleed worden met de heerlijkheid des Heren, nog sterker uit: “*Sta op, word verlicht, want uw Licht komt en de heerlijkheid van de HEERE gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken en donkere wolken de volken, maar over u zal de HEERE opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.*” (HSV) Zie ook Mattheüs 25:7 (SV): “*Toen stonden al die maagden op, en bereidden haar lampen.*”

Onderzoeken wij nu of deze dingen ook gevolgd zijn op de zgn. Pinksteropwekking (in de 20ste eeuw), dan moeten wij helaas constateren dat dit niet het geval is. Integendeel, verflauwing en (geloofs)afval nemen wij thans overal waar. Het tweede wat de Schrift op vele plaatsen leert, is, dat de opwekking door een tijd van (geloofs)afval en van grote benauwdheid voorafgegaan wordt. Lees hiervoor onder meer Jesaja 30:20-23 en 32:9-17. Dit nu is ook de

- Zie eventueel onze GRATIS studie “[De uiteindelijke, Goddelijke HEERLIJKHEID van de ware Gemeente / Kerk van de Here Jezus Christus in de eindtijd, die is GROTER dan die van de eerste Gemeente / Kerk](#)”. (noot AK)

¹⁴⁸ Maleachi 3:3-4 (SV): “*En Hij zal zitten, louterende, en het zilver reinigende, en Hij zal de kinderen van Levi reinigen, en Hij zal ze doorlouteren als goud, en als zilver; dan zullen zij den HEERE spijsoffer toebrengen in gerechtigheid. Dan zal het spijsoffer van Juda en Jeruzalem de HEERE zoet wezen, als in de oude dagen, en als in de vorige jaren.*”

Zie ook nog de studievermelding bij noot 147. (noot AK)

¹⁴⁹ Voor geïnteresseerden gratis per e-mail te verkrijgen. Info hierover via info@eindtijdbode.nl (noot AK)

¹⁵⁰ Zie noot 119.

¹⁵¹ Inmiddels, nu in 2016, zouden we m.i. eerder geneigd zijn te denken aan (een toekomstige) “overheersing van het westen door de Islam”, dan door het communisme...!? De schrijver noemt het, even hiervoor, ook vast niet voor niets een “communistisch-islamitische alliantie”. (noot AK)

¹⁵² Zie noot 35.

¹⁵³ Zie noot 4.

voorstelling van zaken, die wij in het boek Joël vinden. De “benauwdheid van Jakob”, die wij in het vorige hoofdstuk (III) hebben behandeld en die nog altijd in de toekomst ligt (let op: geschreven in 1989), hoewel verscheidene tekenen erop wijzen dat het aanbreken van deze tijd niet lang meer op zich zal laten wachten, zal de noodzakelijke verootmoediging en bekering brengen, zonder welke een geestelijke opwekking ondenkbaar is. Deze opwekking zal beginnen bij de Israëlvolkere¹⁵⁴, zij zijn het immers ook die het ‘t meest benauwd krijgen, en zal zich daarna over heel de wereld uitbreiden. De opwekking in Israël (de Israëllanden – dat wil zeggen: de landen waar afstammelingen van deze 10 [of alle 12 ?] stammen wonen – beslaan een groot deel van de aarde, zodat wij hier beslist niet aan een plaatselijke opwekking moeten denken!) vinden wij beschreven in Joël 2:18-27, de wereldwijde opwekking in de er opvolgende passage, Joël 2:28-32 (in de Hebreeuwse Bijbel is dit een afzonderlijk hoofdstuk):

- “Toen nam de HEERE het op voor Zijn land, en Hij spaarde Zijn volk (SV: Zo zal de HEERE ijveren over Zijn land, en Hij zal Zijn volk verschonen). **19** Zie, Ik zend u het koren (= geestelijk voedsel), de nieuwe wijn en de olie (= de werkingen, gaven en bedieningen van de Heilige Geest), zodat u ermee verzadigd wordt. Ik zal u niet meer overgeven als voorwerp van smaad onder de heidenvolken. **20** Ik zal die uit het noorden ver van u wegdoen. Ik verdrijf hem naar een dor en woest land, zijn voorhoede naar de zee in het oosten, zijn achterhoede naar de zee in het westen. Zijn stank stijgt op, zijn walm stijgt op, want hij heeft grote dingen gedaan. **21** Wees niet bevreesd, land, verheug u en wees blij, want de HEERE heeft grote dingen gedaan. **22** Wees niet bevreesd, dieren van het veld, want de weiden van de woestijn worden groen, de bomen dragen hun vrucht, de wijnstok en de vijgenboom geven hun opbrengst. **23** En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HEERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal regen op u doen neerdalen, vroege regen en late (SV: spade) regen in de eerste maand. **24** De dorsvloeren zullen vol koren zijn, de perskuipen stromen over van nieuwe wijn en olie. **25** Ik zal u de jaren vergoeden die de veldsprinkhaan, de jonge sprinkhaan, de zwerm sprinkhaan en de treksprinkhaan hebben opgegeten, Mijn grote leger, dat Ik op u had afgestuurd. **26** Dan zult u overvloedig en tot verzadiging eten, en de Naam van de HEERE, uw God, prijzen, Die wonderlijk met u heeft gehandeld. Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden. **27** Dan zult u weten dat Ik te midden van Israël ben, dat Ik, de HEERE, uw God ben, en niemand anders: Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden!” (Joël 2:18-27, HSV)
- **28** Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen (SV: jongelingen) zullen visioenen zien. **29** Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten. **30** Ik zal wondertekenen geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen. **31** De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende. **32** Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn (SV: bij de overgeblevenen), die de HEERE roepen zal.” (Joël 2:28-32, HSV)

De zo bekende kenmerken van een uitstorting van de Heilige Geest, die in Joël 2:28 gegeven worden, zullen uiteraard ook de begeleidende verschijnselen van de opwekking onder de Israëlvolkere zijn.

Hoe zal de afloop zijn van de grote oorlog, die de oorzaak zal zijn van die grote benauwdheid waarin “Jakob” terecht zal komen? Joël 2:18 zegt, dat wanneer de volkeren Israëls zich bekeren, God over hen zal “ijveren” en hen zal “verschonen”. Hij zal hen uit dat grote gevaar bevrijden en het onheil afwenden. Magog ¹⁵⁵, de macht van het noorden, zal met al zijn vazallen ¹⁵⁶ worden vernietigd, zo lezen wij in Ezechiël 38:18-23 en 39:4-8 (HSV):

- **38:18** Op die dag zal het gebeuren, op de dag dat Gog over het land van Israël komt, spreekt de Heere HEERE, dat Mijn grimmigheid in Mijn neus zal opstijgen. **19** Want in Mijn na-ijver, in het vuur van Mijn verbolgenheid, heb Ik gesproken: Voorwaar, op die dag zal een zware aardbeving het land van Israël treffen! **20** De vissen in de zee, de vogels in de lucht, de dieren van het veld, al de kruipende dieren die op de aardbodem kruipen, en alle mensen die op de aardbodem zijn, zullen voor Mijn aangezicht beven. De bergen zullen omvergehaald worden, de bergwanden zullen instorten en alle muren zullen op de grond neervallen. **21** Op al Mijn bergen zal Ik een zwaard tegen hem oproepen, spreekt de Heere HEERE. Ieders zwaard zal tegen zijn broeder zijn. **22** Ik zal met hem een rechtszaak voeren door pest (SV: pestilentie) en door bloed. Ik zal een alles wegspoelende regen, en (SV: grote) hagelstenen, vuur en zwavel op hem doen regenen, op zijn troepen en op de vele volken die met hem zijn. **23** Zo zal Ik Mijn grootheid tonen en Mij heiligen en voor de ogen van vele heidenvolken bekend worden. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.”
- **39:4** Op de bergen van Israël zult u vallen, u en al uw troepen, en de volken die met u zijn. Ik heb u aan allerlei soorten roofvogels en aan de dieren van het veld tot voedsel gegeven. **5** Op het open veld zult u vallen, want **Ik heb het gesproken, spreekt de Heere HEERE.** **6** Ik zal vuur zenden in Magog en onder hen die onbezorgd de kustlanden bewonen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben. **7** Ik zal Mijn heilige Naam te midden van Mijn volk Israël bekendmaken en Mijn heilige Naam niet langer laten ontheiligen. Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, de Heilige in Israël. **8** Zie, het komt en zal gebeuren, spreekt de Heere HEERE. Dit is de dag waarover Ik gesproken heb.”

“Jakob” wordt uit zijn benauwdheid verlost (zie Jeremia 30:7 ¹⁵⁷). Van deze verlossing wordt ook in Joël 2:20 ge-

¹⁵⁴ De Israëlvolkere = Hier wordt m.i. ‘het huis van Israël’ bedoeld (namelijk de 10 verloren gewaande stammen, en dus ook de landen waar zij, voornamelijk, wonen). Zie ook nog noot 12. (noot AK)

¹⁵⁵ Zie noot 125.

¹⁵⁶ Vazal = Iemand die zich onder de bescherming van een machtig heer of mens stelt, aan wie hij als tegenprestatie diensten bewijst. Het betekent ook: Iemand die in gebonden afhankelijkheid leeft. Dan is er ook nog een vazalstaat = Een afhankelijke staat of satellietstaat = Een staat die geheel afhankelijk is van en in feite geregeerd wordt door een machtig buurland. (noot AK)

¹⁵⁷ “...Het is een tijd van benauwdheid voor Jakob, toch zal hij daaruit verlost worden.” (Jer. 30:7b, HSV)

sproken. Hier opnieuw de nadruk op het feit, dat dit niet het werk van mensen, maar van **God** zal zijn. Goddelijk ingrijpen dus. God zal *“dien van het noorden... wegdrijven in een dor en woest land”* (Joël 2:20, SV). Dit dorre en woeste land is Siberië of Aziatisch Rusland. De *“Oostzee”* is hier de Grote of Stille Oceaan; de *“achterste zee”*, letterlijk staat er in het Hebreeuws *“de westelijke zee”*, is de Atlantische Oceaan (zie Joël 2:20, SV).

Dat zijn aangezicht naar de Oostzee gericht zal zijn en zijn einde (achterkant) naar de achterste zee, zoals hier (in de Statenvertaling) geschreven staat, wil zeggen dat Rusland vanaf die tijd een onbetekenende, op Azië gerichte en georiënteerde mogendheid zal zijn, die in de westerse wereld niet meer meetelt. Als reden voor deze straf wordt opgegeven: *“hij heeft grote dingen gedaan”* (zie Joël 2:20), waarmee bedoeld wordt, dat hij te ver is gegaan in de ogen van God; hij heeft de grenzen van zijn bevoegdheid overschreden. Alsdan zullen de vrees en de benauwdheid voorbij zijn voor de Israëlvolkere (inclusief de Joden, Juda), maar ook voor alle overige volkeren (die door deze wereldoorlog evenzeer in beroering zullen zijn gebracht; sommige, zoals Saoedi-Arabië, zullen er zelfs rechtstreeks bij zijn betrokken). Een korte tijd van verademing breekt aan voor de wereld. Zie Joël 2:21 en 22 (SV):

- *“Vrees niet, o land! verheug u, en wees blijde; want de HEERE heeft grote dingen gedaan. 22 Vreest niet, gij beesten des velds! want de weiden der woestijn zullen weer jong gras voortbrengen; want het geboomte zal zijn vrucht dragen, de wijnstok en vijgeboom zullen hun vermogen geven.”*

Met de *“beesten des velds”* worden in vers 22 weer alle levenden bedoeld (vergelijk Joël 1:20). In Joël 2:21 wordt dan nog gezegd: *“De Here heeft grote dingen gedaan”*. Letterlijk vertaald staat er: *“De Here gaat grote dingen doen”* (of: is bezig grote dingen te doen), hetgeen zeker verwijst naar dit machtig ingrijpen van God ter beëindiging van Jakobs benauwdheid, maar daarenboven en vooral betrekking heeft op de wonderbare opwekking die alsdan aanstaande is. Merk overigens op, dat er in dit vers een stille verwijzing gevonden wordt naar Joël 2:20, waar van Gòg wordt gezegd dat *“hij grote dingen deed”*. Het is alsof God hiermee wil zeggen, dat wat **Hij** gaat doen in de eindtijd, alle blijken van menselijk kunnen en alle menselijk machtsvertoon zal overtreffen.

Zoals in Joël 2:14 al werd geopperd, zal God een zegen overlaten voor Israël, als het zich zal bekeren. Deze zegen is niet de verlossing die de Here in die dagen zal geven, maar de uitstorting van de Spade Regen, waardoor de dorre akkers weer tot bloei zullen komen en de bomen weer vrucht af zullen werpen.

Zo staat het dan ook in Joël 2:19. **Na de benauwdheid komt de opwekking.** God geeft weer aan Zijn volk: *“koren”*, dat is geestelijk voedsel, en *“nieuwe wijn en olie”*, dat zijn de werkingen, gaven en bedieningen van de Heilige Geest (vergelijk Joël 1:10 – waar deze werkingen, gaven en bedieningen nog grotendeels ontbraken). Zij zullen weer (geestelijk) verzadigd worden. Een tijd van geestelijke opgang breekt dan aan. Joël 2:22 vervolgt met de blijde mededeling, dat *“de weiden der woestijn weer jong gras zullen voortbrengen”* (SV). Dat wil zeggen: de gemeenten Gods komen weer tot bloei. Er komt nieuw leven (vergelijk Joël 1:19-20 – waar dit nieuwe leven nog ver te zoeken was). Voor het hier (in Joël 2:22, SV) genoemde *“geboomte”* dat weer vrucht zal dragen, verwijzen wij naar de bespreking van Joël 1:12 (in hoofdstuk II ¹⁵⁸). Afzonderlijk wordt hier (in Joël 2:22, SV) wel vermeld dat *“wijnstok en vijgenboom hun vermogen zullen geven”*, waarmee bedoeld wordt dat de ware gelovigen in die tijd wederom grote kracht zullen putten uit de blijdschap en vrede van de Heilige Geest.

Een grote en machtige uitstorting van Gods Geest zal plaats hebben.

Wij vinden haar beschreven in Joël 2:23-26 (HSV):

- *“En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HEERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal regen op u doen neerdalen, vroege regen en late (SV: spade) regen in de eerste maand. 24 De dorsvloeren zullen vol koren zijn, de perskuipen stromen over van nieuwe wijn en olie. 25 Ik zal u de jaren vergoeden die de veldsprinkhaan, de jonge sprinkhaan, de zwerm sprinkhaan en de treksprinkhaan hebben opgegeten, Mijn grote leger, dat Ik op u had afgestuurd. 26 Dan zult u overvloedig en tot verzadiging eten, en de Naam van de HEERE, uw God, prijzen, Die wonderlijk met u heeft gehandeld. Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden.”*

“Hij zal u de regen doen neerdalen”, de Heilige Geest wordt uitgestort, lezen we in vers 23. Van die *“regen”* is alle geestelijke groei afhankelijk. Bedenk intussen, dat het hier nog steeds gaat over de bedreigde en door de (geloofs)afval geestelijk verarmde Israëlvolkere. Bij hèn begint de opwekking (zie ook Ezechiël 39:29 ¹⁵⁹). Hiermee is niet in strijd dat hier de *“kinderen van Sion”* (letterlijk: *“zonen van Sion”*) toegesproken worden, waarmee de leden van de Gemeente bedoeld worden. ¹⁶⁰ Israël, *“Gods rijksgedebied”*, is er ten behoeve van de wereldwijde Gemeente. De Heer spreekt hier tot de leden van Zijn Gemeente en dan met name tot diegenen van hen die in de Israëllanden wonen. Wel kunnen wij hier een tegenstelling met het voorgaande vers, Joël 2:22, ontwaren (= opmerken, gewaarworden). **Hóóp is er voor alle levenden.** Zij behoeven niet meer te vrezen, ... **als zij zich tenminste bekeren.** Maar grote blijdschap is er, zegt Joël 2:23, voor de getrouwe kinderen Gods, die als het ware een opstanding uit de dood zullen meemaken. De *“Leraar ter gerechtigheid”* (uit Joël 2:23, SV) die hun gegeven wordt, is geen ander dan de Heilige Geest. Deze is Degene Die *“leidt in alle waarheid”* (zie Johannes 16:13). Een volle openbaring van waarheid en gerechtigheid mogen wij alsdan verwachten. Een andere vertaling luidt: *“de vroege regen tot gerechtigheid”*. Vergelijk dit met Hosea 10:12 (HSV): *“Zaa*

¹⁵⁸ **Overgenomen uit hoofdstuk II:** Joël 1:12 besluit met de woorden *“Ja, de vreugde is verdord, geweken van de mensenkinderen”* (HSV). Dit is een uitbreidende conclusie. Bij *“mensenkinderen”* denken wij niet in de eerste plaats aan de leden van Christus' Gemeente, maar aan de bevolking van de aarde in het algemeen. Hiermee wordt aangegeven dat we de nood van de Gemeente niet los mogen zien van de zorgelijke zedelijke en geestelijke toestand waarin de christelijke naties zich bevinden, die tezamen de volkerenfamilie van Israël vormen. Wij worden er weer aan herinnerd, dat het Raadsplan van God zich langs twee lijnen ontwikkelt, die van Israël en die van de Gemeente, het natuurlijke volk en het geestelijke volk. (noot HS)

¹⁵⁹ *“Ik zal Mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis van Israël heb uitgestort, spreekt de Heere HEERE.”* (Ezech. 39:29, HSV)

¹⁶⁰ Zie noot 62. Zie later, in het vervolg, onderaan hoofdstuk IV, ook nog de toegevoegde NOOT van A. Klein. (noot AK)

voor uzelf in gerechtigheid! Oogst in goedertierenheid! Ploeg voor uzelf ongeploegd land om! Het is tijd om de HEERE te zoeken, totdat Hij komt en het laat regenen: gerechtigheid over u.”

In ieder geval wordt hier bedoeld: een zodanige uitstorting van de Heilige Geest, dat Gods wet in de harten wordt ingeschreven en er een Gemeente ontstaat, die met de ware gerechtigheidskledij bekleed is. Bekleed met het “brui-loftskleed”. Dat de Vroege Regen en de Spade Regen tegelijkertijd worden uitgestort, heeft niet alleen als beduiding, dat er een **ongewoon krachtige uitstorting van de Heilige Geest** plaats zal vinden, maar ook dat dan in een zeer korte tijd de Bruidsgemeente tot volle wasdom komt. Vele nieuwe bekeerlingen en gelovigen die maar pas tot het licht van “Pinksteren”¹⁶¹ zullen zijn gekomen, zullen samen met het getrouwe overblijfsel zeer snel tot de volmaakt-heid in Christus¹⁶² komen. In Efeze 4:13 staat: “Totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen (SV: volkomen = in geestelijke zin: een volmaakte) man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus.” (HSV)

De Vroege Regen is natuurlijk met name bedoeld voor degenen die niet eerder de doop met de Heilige Geest hebben ontvangen. Zij die reeds vervuld zijn met de Heilige Geest hebben deze ervaring al gemaakt. Maar beide groepen zullen in die dagen tezamen ook **de volheid van de Geest** ontvangen, de Spade Regen. Ook Hosea 6:3 spreekt over deze gezamenlijke uitstorting van de Vroege en de Spade Regen, de “dubbele portie”¹⁶³: “Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en **Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands**” (SV). Het zal een bijzonder krachtadige uitstorting zijn, “stromen van zegen”: “...en Ik zal de plasregen doen neerdalen op zijn tijd, plasregens van zegen zullen er zijn” (Ezech. 34:26b, SV)! En als gevolg daarvan, zegt Joël 2:24, zullen “de dorsvloeren vol koren zijn en de perskuipen overstroomd van nieuwe wijn en olie”. Een wonderbare vermenigvuldiging van het Woord Gods zal er plaatshebben en een volheid van werkingen van de Heilige Geest zal gekend worden in een gereinigde en gelouterde Gemeente (waarvan de dorsvloer en de perskuip spreken). Ook Joël 2:26 spreekt over deze wonderbaarlijke vermenigvuldiging van het Woord van God in die dagen. Gods kinderen zullen tot verzadiging toe eten van het Brood des Levens. En **er zal een geest van waarachtige aanbidding over de Gemeente komen**. Over deze **Bruidsgemeente**. Onophoudelijk zullen zij God prijzen en aanbidden (vergelijk Openbaring 11:1¹⁶⁴). Er staat ook, dat zij niet beschaamd zullen worden. Dit heeft betrekking op de aanneming tot Bruid, die daarna zal volgen! Ruth (type van de Bruid) wordt niet beschaamd door Boaz (type van de Bruidegom) (zie Ruth 3:9-10+18)!¹⁶⁵

De geestelijke dorheid en de (geloofs)afval zullen zich met name onder de Israëlvolkere¹⁶⁶ manifesteren. Het is in overeenstemming met wat wij thans kunnen waarnemen. Maar na de tijd van (geestelijke) dorheid en afval zal een wonderbare tijd van herstel aanbreken voor de Gemeente des Heren. In Joël 2:25 lezen wij dat de schade, aangericht door de – door God de vrije hand gegeven – demonische machten (zoals vermeld in Joël 1:4 en verder¹⁶⁷), zal worden hersteld en tenietgedaan:

- “Ik zal u de jaren vergoeden die de veldsprinkhaan, de jonge sprinkhaan, de zwerm sprinkhaan (NBG: de kaalvreter = van het Hebreeuwse woord “chaçiyil”, dat verwoester betekent) en de treksprinkhaan hebben opgegeten, Mijn grote leger, dat Ik op u had afgestuurd.” (Joël 2:25, HSV).

Wat echter niet wil zeggen dat alle afvallige en oppervlakkige christenen zich zullen bekeren en weer “vurig in de Heer” zullen zijn. Neen, in het algemeen gesproken zullen “laatsten” de plaatsen van deze “eersten” innemen (zie Matth. 19:30, 20:16, Mark. 10:31 en Luk. 13:30)! In Zijn grote liefde spreekt God in dit verband nog van “vergoeden”, alsof deze jammer (= toestand van diepe ellende) onverdiend zou zijn! Vergelijk deze tekst (van Joël 2:25) verder met Maleachi 3:11 (HSV): “Ik zal ter wille van u de kaalvreter bestraffen, zodat hij de vrucht van de aardbodem bij u niet te gronde richt, en de wijnstok op het veld bij u niet zonder vrucht zal blijven, zegt de HEERE van de legermachten.”

In Joël 2:27 voegt God er dan nog aan toe, dat Hij Zich zal openbaren in het midden van Israël, en de gehele wereld

¹⁶¹ Het licht van “Pinksteren” = Het licht (en dus het inzicht) van de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de **uitstorting van** en/of de **vervulling met** de Heilige Geest.

Als wij vandaag de dag over “Pinksteren” spreken, dan bedoelen wij er het wonder mee, dat op de dag van het 1ste (Nieuwtestamentische) Pinksterfeest gebeurde en dat door Petrus werd verklaard, te beginnen met de woorden: “Maar **dit is het wat gesproken is door de profeet Joël**” (Hand. 2:16). En dit wonder was **de doop met de Heilige Geest** (d.i. Gods HEILIGE Geest), Die uitgestort werd. (noot AK)

¹⁶² Zie noot 8.

¹⁶³ Zie 2 Kon. 2:9 voor deze “dubbele portie”: “Het gebeurde nu, ... dat Elia tegen Elisa zei: Vraag mij (SV: begeer) wat ik voor u doen zal, voordat ik van u weggenomen word. Elisa zei: **Laat er toch twee delen van uw geest op mij mogen zijn.**” (noot AK)

¹⁶⁴ “En mij werd een meetlat gegeven, die op een staf (SV: een meetroede) leek. En de engel was erbij komen staan en zei: Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen **die daarin aanbidden.**” (Openb. 11:1, HSV)

¹⁶⁵ “En hij zei: Wie bent u? En zij zei: Ik ben Ruth, uw dienaar (SV: dienstmaagd). Spreid uw vleugel over uw dienaar uit, want u bent de lossen. **10** En hij zei: Gezegend bent u door de HEERE, mijn dochter! U hebt met deze laatste blij van goedertierenheid (SV: weldadigheid) van u de eerste nog overtroffen, doordat u geen jongemannen nagelopen bent, geen arme en geen rijke. ... **18** Toen zei Naomi: Ga rustig zitten, mijn dochter, tot je weet hoe de zaak uit zal vallen, want die man zal niet rusten, voordat hij vandaag nog deze zaak tot een einde heeft gebracht (SV: voleind hebbe).” (Ruth 3:9-10+18, HSV)

• Zie eventueel ook nog onze GRATIS studie “[Het boek Ruth in profetisch licht](#)”. (noot AK)

¹⁶⁶ Zie noot 154.

¹⁶⁷ Joël 1:4-6a, (HSV): “Wat de jonge sprinkhaan overliet, at de veldsprinkhaan op; wat de veldsprinkhaan overliet, at de treksprinkhaan op; en wat de treksprinkhaan overliet, at de zwerm sprinkhaan op. Ontwaak, dronkaards, en ween. Weeklaag, alle windrinkers, over de jonge wijn, want die is van uw mond weggenomen. Want **een volk is tegen Mijn land opgetrokken, machtig en niet te tellen.**...”

zal het weten:

- “Dan zult u weten dat Ik te midden van Israël ben, dat Ik, de HEERE, uw God ben, en niemand anders: Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden!”

Ontegenzeggelijk zal dit betekenen, dat Christus Zich zal openbaren in de Gemeente / Kerk in de Israëllanden. “Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid!” (Kol. 1:27b, SV). Er zal sprake zijn van grote (geestelijke) kracht, en wonderlijke dingen zullen er geschieden. **De gaven van de Heilige Geest zullen volop werkzaam zijn.**¹⁶⁸ En nogmaals zegt de Here hier, dat Zijn volk – dat zijn allen die de Here toebehoren in zowel de Israëllanden als in alle overige plaatsen op de aarde – niet beschaamd zal worden:

- “Dan zult u overvloedig en tot verzadiging eten, en de Naam van de HEERE, uw God, prijzen, Die wonderlijk met u heeft gehandeld. Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden” (Joël 2:26, HSV).

De herhaling geeft niet alleen aan, dat het hier iets betreft dat vaststaat, maar bovendien dat het om iets heel belangrijks gaat. Ongetwijfeld, zo geloven wij, zal dit “niet beschaamd worden” van de Bruidsgemeente te maken hebben met haar bewaring in de zware tijden die zullen volgen (zie Openbaring 3:10 ¹⁶⁹), met:

1. haar huwelijk met Jezus, de Bruidegom ¹⁷⁰, en
2. met haar wegname ¹⁷¹ daarna, **ter bewaring in “de woestijn”:**

“En de vrouw ¹⁷² vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen (= 3,5 jaar).” (Openb. 12:6, HSV)

“En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd (= 3,5 jaar), buiten het gezicht van de slang (= de satan, die dan geïncarneerd en dus werkzaam is in een mens, die dan de antichrist is).” (Openb. 12:14, HSV)

Nog even gaan wij terug naar Joël 2:23, waar sprake is van “in de 1ste maand”:

- “En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HEERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal regen op u doen neerdalen, vroege regen en late (SV: spade) regen in de eerste maand.” (HSV)

Dit is de 1ste maand van het zgn. Burgerlijk Jaar en die staat gelijk aan de 7de maand van het Kerkelijk Jaar in het oude Israël. In die 1ste maand van het Burgerlijk Jaar werd op de 1ste dag het Feest der Bazuinen gehouden. De vervulling hiervan kwamen wij in Joël 2 reeds tegen, in de verzen 1 en 15 (HSV):

- “Blaas de bazuin in Sion, sla alarm op Mijn heilige berg, laat alle inwoners van het land sidderen, want de dag van de HEERE komt, ja, is nabij!” ... “Blaas de bazuin in Sion, kondig een vastentijd af, roep een bijzondere samenkomst bijeen (SV: roept een verbodsdag uit).”

Het is de tijd van de bekeringsprediking (zie noot schrijver ¹⁷³). In dezelfde maand (van de 15de t/m de 22ste dag) vindt het Loofhuttenfeest plaats (zie Lev. 23:34), dat een heenwijzing vormt naar de grote Spade Regen-opwekking,¹⁷⁴ waarover dit 23ste vers van Joël 2 handelt!

Dan breekt het moment aan, dat de opwekking zich naar alle delen van de aarde zal uitbreiden. Over deze wereldwijde opwekking lezen wij in Joël 2 vers 28-32:

- “**Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees:** uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen (SV: jongelingen) zullen visioenen zien. **29** Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten. **30** Ik zal wondertekenen geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen. **31** De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende. **32** Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn (SV: bij de overgeblevenen), die de HEERE roepen zal.” (HSV)

De in verband met het Pinkstergebeuren veelvuldig aangehaalde woorden van Joël 2:28-29 gewagen (= maken melding) van een zegen voor de gehele wereld. “Pinksteren” is inderdaad het talenwonder (zie Hand. 2:1-12), dat alle scheidsmuren van ras, taal en natie doorbreekt! Gods Geest wordt uitgegoten zonder onderscheid over “alle vlees”. Daarmee wordt bedoeld: over mensen van alle natiën, tongen en rassen (let wel: niet over alle mensen zonder meer, alsof er geen goddelozen zullen overblijven). **Machtige opwekkingen zullen er over heel de wereld uitbreken.** Aangestoken in de Israëllanden – na de wonderbaarlijke verlossing uit de hand van “de macht van het noorden”¹⁷⁵ – zal het opwekkingsvuur zich uitbreiden over het gehele rond der aarde. **Wonderlijk en met onstuitbare kracht zal Gods**

¹⁶⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)” en/of “[De werkingen van de Geest in de eindtijd](#)”. (noot AK)

¹⁶⁹ “Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.” (Openb. 3:10, HSV)

¹⁷⁰ Zie noot 29.

¹⁷¹ Zie eventueel het artikel “[Een ANDER geluid – Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist?](#)”. (noot AK)

¹⁷² Zie noot 75.

¹⁷³ **Overgenomen uit hoofdstuk III:** Hoofdstuk 2 van het boek Joël begint dan ook met het bevel van God: “Blaas de bazuin in Sion” (Joël 2:1a). ... De bazuin blazen, betekent hier: wakker maken door **bekerings- en boeteprediking**. ... Het is de voorbereiding voor de profetische Grote Verzoendag, de reiniging en rechtvaardigmaking van de Gemeente (zie mijn eerdere opmerkingen hierover), en het profetische Loofhuttenfeest, de Spade Regen-opwekking (zie verder over dit onderwerp: “Hoogtijden en Feesten van Israël in profetisch licht” van C.J.H. Theys, hoofdstuk VI). (noot HS)

• Info over genoemde studie (die niet gedigitaliseerd is): info@eindtijdbode.nl

¹⁷⁴ Zie noot 4.

¹⁷⁵ Zie noot 125.

Geest werkzaam zijn. Ook de kloven tussen jong en oud en tussen de verschillende maatschappelijke standen zullen worden overbrugd door de werkingen van Gods Geest en er zal een wonderbare en ware eenheid zijn in die heerlijke (wereldwijde) “Pinkstergemeente”¹⁷⁶ die dan gevormd wordt. **Eén lichaam zal het zijn en één Geest werkzaam in allen** (zie Ef. 4:4 ¹⁷⁷). Rijk zal de openbaring van de Heilige Geest zijn. De gave van profetie en alle andere gaven zullen op grote schaal werkzaam zijn in de Gemeente.¹⁷⁸ Dromen en gezichten (= visioenen) zullen de tekenen zijn die aangeven dat de Geest van God rijkelijk inwoning gemaakt heeft in de leden van de Bruidsgemeente en dat voor deze Gemeente de diepten van verborgen en toekomstige dingen ontsloten zijn. Hoewel terecht betrokken, door de apostel Petrus, op de Vroege Regen-uitstorting ¹⁷⁹ (zie Handelingen 2:16-18 ¹⁸⁰) – in welke dagen de genoemde manifestaties van Gods Geest ook reeds gekend werden – is de uiteindelijke en volledige vervulling van deze profetie toch de opwekking van de Spade (of: Late) Regen, de tijd waarin de Bruid des Heren – na een eeuwenlange “winter-slaap” (de spade of late regens komen in de natuur na de winter) – tot ontwaken komt en zich opmaakt om haar Bruidegom te ontmoeten. Hoe schoon wordt dit gebeuren beschreven in Hooglied 2:10-17 (HSV).¹⁸¹

“Mijn Liefste antwoordt en zegt tegen mij: Sta op, Mijn vriendin, Mijn allermooiste, en kom! Want zie, de winter is voorbij. De regentijd is over, helemaal voorbijgegaan. De bloemen laten zich zien op het land, de zangtijd is aangebroken het koeren van de tortelduif wordt in ons land gehoord. De vijgenboom brengt zijn jonge vruchten voort, de bloeiende wijnstokken geuren. Sta op, Mijn vriendin, en kom, Mijn allermooiste! Mijn duif in de kloven van de rots, in de schuilplaats van de bergwand, laat Mij uw gedaante zien, laat Mij uw stem horen. Want uw stem is zoet en uw gedaante is bekoorlijk. Vang voor ons de vossen, de kleine vossen die de wijngaarden te gronde richten, nu onze wijngaarden bloeien. Mijn Liefste is van mij en ik ben van Hem, Die de kudde weidt tussen de lelies, tot de wind van de dag opsteekt en de schaduwen vluchten. Keer om, mijn Liefste, en wees als een gazelle of het jong van een hert op de bergen van Bether.”

Als deze grote opwekking als een machtig vuur om zich heen grijpt, mogen wij weten dat de komst van Jezus nabij is. Daarom ook de verschrikkelijke dingen die op Zijn (onzichtbare) komst als Bruidegom volgen en die voorafgaan aan Zijn (zichtbare) komst ¹⁸² in heerlijkheid en kracht voor het oog van de gehele wereld (zie Openb. 1:7). De hierboven vermelde verzen 30-31 (van Joël 2) leren ons, dat daar nog andere tekenen zullen zijn, die zullen aankondigen dat de “grote en vreselijke Dag des Heren” (SV) ¹⁸³ in aantocht is.

Vergelijking met Joël 1:15 en 2:1-2 ¹⁸⁴ voert tot het inzicht, dat het hier (in Joël 2:31) om een wezenlijk andere episode gaat. De toevoegingen “grote” en “vreselijke” geven aan, dat we hier aan Christus’ komst ten oordeel moeten denken. De beschreven gebeurtenissen wijzen in het bijzonder heen naar het beslissende, afsluitende en meest verschrikkelijke stadium van de eindtijd: **de Grote Verdrukking**. De zwarte tijd die uitloopt op de wederkomst van Christus met grote kracht en heerlijkheid. Mattheüs 24:21 en Openbaring 3:10 spreken in verband met deze tijd van **een ongekend zware verzoeking voor de wereld**.

- “Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.” (Matth. 24:21, HSV)
- “Omdat u het woord van Mijn volharding (SV: lijdzzaamheid) hebt bewaard, zal Ik ook u **BEWAREN** voor (SV: uit – na een korte tijd meegemaakt te hebben, zie Openb. 12:13) het uur van de verzoeking (= de grote verdrukking, zie Matth. 24:21), die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.” (Openb. 3:10, HSV)

Het einde ervan zal een ongekende manifestatie van Goddelijke oordeelskracht brengen. Op aarde zullen volgens Joël 2:30 de tekenen van bloed, vuur en rookpilaren te zien zijn. Er zullen oorlogen zijn op vele plaatsen, waaronder de tevoren beschreven “oorlog van Gog”¹⁸⁵ en de later volgende, eveneens wereldwijde “oorlog van de antichrist” (zie Openbaring 9:13-21, het 6de bazuin-oordeel ¹⁸⁶):

¹⁷⁶ “Pinkstergemeente” = Gemeenten waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring uitgedragen/ervaren worden: de boodschap over en de ervaring van de **uitstorting van** en/of de **vervulling met** de Heilige Geest. Zie ook nog uitleg bij noot 161.

¹⁷⁷ “Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping” (Ef. 4:4, SV)

¹⁷⁸ Zie noot 168.

¹⁷⁹ De Vroege Regen-uitstorting = Het beeld van de **UITSTORTING** van de Heilige Geest op de (1ste, Nieuwtestamentische) Pinksterdag. Zie Handelingen, hoofdstuk 2. (noot AK)

¹⁸⁰ “Maar dit is (het) wat gesproken is door de profeet Joël: En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat **Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees**; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienaren en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren.” (Hand. 2:16-18, HSV)

¹⁸¹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Beschouwingen over het boek Hooglied](#)”. (noot AK)

¹⁸² Zie noot 40.

¹⁸³ Zie noot 13.

¹⁸⁴ Joël 1:15 en 2:1-2 (HSV) “Ach, die dag! Ja, de dag van de **HEERE** is nabij, en hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige.” ... “Blaas de bazuin in Sion, sla alarm (SV: roept luide) op Mijn heilige berg, laat alle inwoners van het land sidderen, want de dag van de **HEERE** komt, ja, is nabij! 2 Het is een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken, ja, donkere wolken. Zoals de dageraad zich over de bergen verspreidt, verspreidt zich een groot en machtig volk, zoals er niet geweest is van oude tijden af, en er hierna niet meer zal zijn, jarenlang, van generatie op generatie.”

¹⁸⁵ Zie noot 125.

¹⁸⁶ Voor uitleg over deze verzen, zie onze GRATIS ‘vers voor vers’ studie van het Bijbelboek Openbaring “[Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL](#)”, **hoofdstuk 9**, met de titel: “[De culminatie van de demonische machten tot de antichristelijke heerschappij \(het begin van de grote verdrukking\)](#)”. (noot AK)

- “En de zesde engel blies op de bazuin, en ik (Johannes) HOORDE uit de 4 horens van het gouden altaar dat vóór God stond, één stem komen. Die zei tegen de zesde engel die de bazuin had: **MAAK DE 4 ENGELEN LOS** die gebonden zijn bij de grote rivier, de Eufraat. En de 4 engelen werden losgemaakt (SV: ontbonden). Zij waren in gereedheid gehouden tegen het uur en de dag en de maand en het jaar dat zij het derde deel van de mensen zouden doden. En het aantal bereden troepen bedroeg tweemaal tienduizend maal tienduizend, en ik hoorde hun aantal. En in dit visioen zag ik de paarden en hen die erop zaten aldus: ze hadden vuurrode en rookkleurige en zwavelkleurige borstharnassen. En de hoofden van de paarden waren als leeuwenkoppen, en uit hun mond kwam vuur, rook en zwavel. Door deze 3 werd het derde deel van de mensen gedood: door het VUUR, de ROOK en de ZWAVEL die uit hun mond kwam. Want hun macht ligt in hun mond en in hun staart, want hun staarten zijn als slangen, met koppen eraan, en daarmee brengen zij schade toe. En de overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, **BEKEERDEN ZICH NIET** van de werken van hun handen; zij bleven de demonen aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, horen of lopen. Ook **BEKEERDEN** zij **ZICH NIET** van hun moorden, hun tovenarij (SV: hun venijngevingen), hun ontucht (SV: hoererij) en het plegen van diefstal.” (Openb. 9:13-21, HSV)

Bij rookpilaren moeten wij vermoedelijk niet alleen denken aan “optrekkende kruitdampen”, maar vooral aan kolommen met giftige “fall-out” (= neerslag van radioactieve stofdeeltjes) als gevolg van aanvallen met atoomwapens. De tekenen aan de hemel zullen volgens Joël 2:31 bestaan uit een zon die wordt verduisterd en een maan die bloedrood gekleurd wordt (vergelijk Mattheüs 24:29, Openbaring 8:12+16:10 ¹⁸⁷ en andere Bijbelpassages). Deze natuurverschijnselen kunnen het gevolg zijn van een kernwapenoorlog; grote wolken van radioactief afval, voorkomende in de gehele dampkring rondom de aarde, die het licht deels wegnemen en deels filteren. Er kunnen ook of mede natuurlijke oorzaken zijn (denk bijvoorbeeld aan roetwolken als gevolg van vulkaanuitbarstingen). Maar er zullen zeker ook bóvennatuurlijke krachten in het spel zijn, die deze verschijnselen veroorzaken. Het zijn immers verschijnselen die verband houden met de dan op komst zijnde (en, voor alle dan nog levenden, zichtbare) openbaring van de Here Jezus Christus:

- “En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen **ZIEN**, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.” (Matth. 24:30, HSV)

Met name geldt dit voor de bloedrode maan:

- “De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voordat de grote en ontzagwekkende dag van de Heere komt.” (zie Hand. 2:20, HSV)
- “En ik zag toen het Lam het zesde zegel geopend had, en zie, er kwam een grote aardbeving, en de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed.” (Openb. 6:12, HSV)

Dit is meer dan zomaar een verschijnsel. Dit wijst als “teken van de Zoon des mensen” (zie Matth. 24:30) op het bloed van Jezus, dat verzoening maar ook scheiding ¹⁸⁸ brengt. Op het fundament van de verzoening door Jezus Christus staat de bloedgewassen schare (= een, door Zijn bloed rein gemaakte, grote menigte), die op de dag van Jezus’ wederkomst in glorie geopenbaard zal worden als de ware overwinnaars ¹⁸⁹ uit de geslachten der aarde. De maan is een subliem symbool van de 2de Persoon van de Goddelijke Drie-eenheid. ¹⁹⁰

Temidden van deze schrikbarende tekenen en het gedruis van een zeer woelige volkerenzee, **in benauwdheid der tijden, zal de OPWEKKING nochtans doorzetten en zich grotelijks uitbreiden** (dat wil zeggen: in de tijd vóór de Grote Verdrukking). In die opwekkingsdagen zal de mensheid de laatste kans krijgen om zich te bekeren. Joël 2:32 zegt dat er voor “ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen” behoud, bewaring, zal zijn. Er zal ontkoming zijn op de berg Sion en te Jeruzalem, dat wil zeggen: in de Bruidsgemeente des Heren. ¹⁹¹ Deze Bruidsgemeente zal aanvankelijk bestaan uit “de overgeblevenen, die de Here zal roepen”, het “heilig overblijfsel” dat lang veracht zal zijn geweest, maar dat door de Here tot een grootse en machtige taak geroepen wordt. De bekeerlingen van de Spade Regen-opwekking zullen aan deze gereinigde en gelouterde Gemeente toegevoegd worden (“...en dat, bij de overgeblevenen ...” – zie Joël 2:32, SV). Dit zijn de “laatsten” die de “eersten” zullen zijn (zie Matth. 19:30, 20:16, Mark. 10:31 en Luk. 13:30), waarover de Here Jezus sprak in Zijn gelijkenis van de Koninklijke Bruiloft (zie Matth. 22:1-14) en in Zijn gelijkenis van het Grote Avondmaal ¹⁹² (zie Luk. 14:16-24). Het zijn de laatst genodigden die de plaatsen zullen innemen

¹⁸⁷ “En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden.” (Matth. 24:29, HSV)

“De 4de engel blies op de bazuin, en het 3de deel van de zon werd getroffen, en het 3de deel van de maan en het 3de deel van de sterren, zodat het 3de deel daarvan verduisterd werd, en zodat de dag voor een 3de deel niet licht werd, en de nacht evenmin.” (Openb. 8:12, HSV)

“En de 5de engel goot zijn schaal (SV: fiool) uit over de troon van het beest, en zijn koninkrijk werd verduisterd. En zij beten op hun tong van pijn.” (Openb. 16:10, HSV)

¹⁸⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Drie grote toekomstige scheidingen](#)”. (noot AK)

¹⁸⁹ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)”. (noot AK)

¹⁹⁰ In Deut. 6:4 staat: “**Luister, Israë! De HEERE, onze God; de HEERE is één! (dus één Persoon!)**” (HSV). **Gods Wezen is een éénheid. Hij is één Wezen, één Persoon.** Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God, te weten:

de 1ste Openbaringsvorm van God: de Vader

de 2de Openbaringsvorm van God: Jezus, de Zoon

de 3de Openbaringsvorm van God: de Heilige Geest.

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest. (noot AK)

¹⁹¹ Zie noot 62. Zie ook nog de “[extra NOOT van A. Klein](#)”, onderaan dit IV^{de} hoofdstuk. (noot AK)

¹⁹² Zie eventueel onze GRATIS studie “[Door de Geest van God geroepen tot deelname aan het Avondmaal van de Bruiloft van Gods Lam en tot deze Goddelijke Bruiloft](#)”. (noot AK)

Extra NOOT van A. Klein:

33

Het plan van God met Zijn (Bruidsgemeente en “Israël” is wel heel bijzonder:

- Eerst zijn er de 12 zonen van Jakob (Jakob die later, door God, Israël wordt genoemd).
- Dan de 12 stammen van Israël (voortkomend uit en genoemd naar de 12 zonen van Jakob/Israël). Deze 12 stammen splitsen zich in 2 “koninkrijken” (“huis van Juda” en “huis van Israël”).
- Het “huis van Israël” verspreid zich – na hun ballingschap – over de aarde, voornamelijk in de landen van Noord-West-Europa, van waaruit velen later weer zijn geëmigreerd naar landen als Amerika, Canada, Australië etc. (veel landen met “rood, wit en blauw” in hun vlag, de door God ingegeven kleuren van de gordijnen/voorhangsels uit de Israëlitische Tabernakel). Velen uit het “huis van Israël” bekeren zich in hun nieuwe thuisland tot het christendom (en behoren vanaf dan dus tot de “Gemeente van Christus”). Na een aantal generaties verdwijnt bij de meeste van hen het besef dat ze afstammelingen van het “huis van Israël” zijn.
- De huidige “Gemeente van Christus” bestaat dus uit bekeerlingen van het “huis van Israël”, uit bekeerde Joden (uit het “huis van Juda”, veelal Messiaanse Joden genoemd) en uit bekeerde heidenen. De “Bruid van Christus” komt straks voort uit deze “Gemeente van Christus”.
- Deze Bruid wordt NA de Bruiloft met Christus, het Lam van God, Zijn Vrouw genaamd (het is de vrouw uit Openb. 12:1-6, 13-17) net zoals bij ons, in het gewone leven, het geval is. Deze Vrouw baart (d.i. brengt – in geestelijke zin – voort) de “mannelijke zoon” (zie Openb. 12:5).
- Deze “mannelijke zoon” is het beeld van de 144.000 “zonen Gods” (gekocht uit de mensen als eerstelingen voor God en het Lam – zie Openb. 14:4). Deze 144.000 zijn dan vervolgens ook LETTERLIJK afstammelingen uit de 12 stammen van Israël (zie Openb. 7:3-8). En deze 144.000 staat een korte maar zeer krachtige bediening Gods te wachten (het zijn de “**heilanden**” of “**verlossers**” uit Obadja 1:21, SV/HSV), totdat de antichrist komt en hen wil doden, het moment waarop God hen tot Zich haalt (zie Openb. 12:4-5).

Hoe WONDERLIJK zijn Zijn wegen!

Deze 144.000 zijn ook degenen die, na de grote verdrukking, met Christus wederkomen (zie Openb. 19:14-15) om de ongelovigen te “hoeden met een ijzeren roede” (vergelijk Openb. 12:5 en 19:15), tijdens het slagveld van Armageddon (zie Openb. 16:16, 19:14-15 en Judas 1:14-15, waar wij lezen: “**Zie, de Here is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen**”).

Kort samengevat:

We kunnen dus stellen dat de geboorte van de “mannelijke zoon” een geestelijke aangelegenheid is. God zal uit de Gemeente (de Bruidsgemeente van “wijze maagden” wel te verstaan) een soort keurkorps van zonen doen voortkomen, **als vrucht van het werk van de Heilige Geest in haar**. Misschien dat er voor sommigen van u nog (veel) onduidelijkheden zijn, maar we mogen toch aannemen dat het werk van Gods Geest in Zijn Gemeente in staat zal zijn om deze vrucht voort te brengen. Daar komt nog bij dat de Gemeente toch niet voor niets Zijn Bruid wordt genoemd en deze Bruid kan, na haar huwelijk en “gemeenschap” (met Jezus als Bruidegom), nu eenmaal vrucht dragen en voortbrengen. Want... **zoals de Gemeente in geestelijke zin Bruid is** (en met Bruid worden meerdere personen – zowel mannelijk alsook vrouwelijk – bedoeld, vandaar het woord Bruidsgemeente), **zo is er ook in geestelijke zin vrucht** (en in dit geval: meerdere “vruchten”, namelijk: de 144.000 mannelijke zonen).

V. De strijd van Armageddon

Het boek Joël stapt van de Spade Regen¹⁹⁴ direct over naar de strijd van Armageddon, de laatste grote crisis van de eindtijd. **In deze strijd zal door onze Here Jezus voorgoed afgerekend worden met alle goddeloosheid** (en goddelozen). In het boek Joël wordt niet of slechts terloops gesproken over de Bruiloft van het Lam¹⁹⁵, de wegname¹⁹⁶ van de Bruidsgemeente en de Grote Verdrukking. De vraag rijst natuurlijk wat hiervan de reden is. Allereerst moeten we er dan op wijzen, dat het in het boek Joël hoofdzakelijk gaat over de strafvoltrekking over de Gemeente en over Israël in de eindtijd en het erop volgende herstel. De algemene toestand van de wereld in die dagen komt niet of nauwelijks ter sprake, dan alleen in deze zin, dat alle geestelijke en zichtbare wereldmachten zich alsdan openbaren als vijanden van de Gemeente / Kerk en van Israël (om te tuchtigen). **Deze vijanden worden uiteindelijk vernietigd in de Slag van Armageddon**. Vandaar dat over Armageddon nog gesproken wordt, zijnde bovendien het Goddelijk ingrijpen, dat het overgaan van het herstel in een volmaaktheidstoestand mogelijk maakt, de toestand van het 1000-jarig Vrederijk.¹⁹⁷ Een tweede verklaring voor het ontbreken van alle tussenliggende gebeurtenissen tussen de Spade Regen en Armageddon is hierin gelegen dat deze twee eindtijdgebeurtenissen hier afgeschilderd worden als de twee uitersten van Gods handelen met de wereld. De Spade Regen openbaart Gods volkomen liefde en genade, Armageddon in tegenstelling hiermee Gods gerechtigheid en Gods oordeel. Volheid van REDDING versus volheid van OORDEEL. Deze gebeurtenissen horen bij elkaar zoals de bergen Gerizim en Ebal, de berg van de zegening en de berg van de vloek (zie Deut. 27:12-13). Als wij na **Joël 2:32** meteen doorgaan met **Joël 3:1-2** te lezen zal dit ons geheel duidelijk worden:

- “*Het zal geschieden dat ieder die de Naam van de HEERE zal aanroepen, behouden zal worden. Want op de berg Sion en in Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de HEERE gezegd heeft, namelijk bij hen die ontkomen zijn (SV: bij de overgeblevenen), die de HEERE roepen zal.*” (Joël 2:32, HSV)
- “*Want zie, in die dagen en in die tijd, als Ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem, zal Ik alle heidenvolken bijeenbrengen en hen doen afdalen naar het dal van Josafat. Daar zal Ik met hen een*

¹⁹³ Zie noot 35.

¹⁹⁴ Zie noot 4.

¹⁹⁵ Zie noot 29.

¹⁹⁶ Zie noot 171.

¹⁹⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus](#)”. (noot AK)

rechtszaak voeren, vanwege Mijn volk en Mijn eigendom Israëel, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. Mijn land hebben zij verdeeld.” (Joël 3:1-2, HSV)

Overigens, en dit is onze derde opmerking, vinden wij nergens in Gods Bijbel alle eindtijdgebeurtenissen tezamen genoemd en in volgorde behandeld. De Bijbel is geen lesboek, maar een Gods ten leven. En uit Spreuken 25:2 blijkt, dat God ook met een bedoeling bepaalde dingen in Zijn Woord “versluiert” heeft: “Het is Gods eer een zaak verborgen te houden, maar de eer van koningen een zaak te doorgronden.” (HSV)

Wij zullen nu overgaan tot de behandeling van Joël 3:1-17, de passage die gewijd is aan de strijd van Armageddon, met uitzondering van de verzen 4-8, een “intermezzo” dat wij eerder behandelden (in hoofdstuk III van deze studie).

• “Want zie, in die dagen en in die tijd, als Ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem (SV: als Ik de gevangenis van Juda en Jeruzalem zal wenden), 2 zal Ik alle heidenvolken bijeenbrengen (SV: vergaderen) en hen doen afdalen (SV: afvoeren) naar het dal van Josafat. Daar zal Ik met hen een rechtszaak voeren (NBV: in het gericht treden), vanwege Mijn volk en Mijn eigendom (SV: Mijn erfdeel) Israëel, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. Mijn land hebben zij verdeeld. 3 Zij hebben het lot geworpen over Mijn volk. Zij gaven een jongen voor een hoer; zij verkochten een meisje voor wijn, zodat zij konden drinken. 4 En ook, wat wilt u van Mij, Tyrus en Sidon, en alle gebieden van Filistea? (SV: alle grenzen van [voormalig] Palestina!). Wilt u Mij Mijn handelwijze vergelden? Als u Mij dat wilt aandoen, zal Ik snel en onmiddellijk uw vergelding op uw hoofd doen terugkeren, 5 omdat u Mijn zilver en Mijn goud hebt weggenomen, het beste van Mijn kostbaarheden naar uw tempels hebt gebracht. 6 U hebt de Judeeërs en de inwoners van Jeruzalem (SV: de kinderen van Juda en de kinderen van Jeruzalem) aan de Grieken verkocht, om hen ver weg te voeren uit hun eigen gebied. 7 Zie, Ik wek hen op uit de plaats waarheen u hen verkocht hebt. Ik zal uw vergelding op uw hoofd doen terugkeren. 8 Ik zal uw zonen en uw dochters verkopen in de hand van de Judeeërs (SV: de kinderen van Juda). Zij zullen hen aan de inwoners van Sjeba (SV: Scheba) verkopen, aan een volk ver weg, want de HEERE heeft het gesproken. 9 Roep dit uit onder de heidenvolken: Verklaar de oorlog! Wek de helden op! Laten zij aantreden en oprukken, alle strijdbare mannen! 10 Smeed uw ploegscharen (SV: uw spaden) tot zwaarden en uw snoeimessen (SV: sikkels) tot speren. Laat de zwakke zeggen: Ik ben een held. 11 Snel te hulp en kom, alle heidenvolken van rondom, verzamel u! HEERE, laat Uw helden daarheen afdalen! 12 Laten de heidenvolken opgewekt worden en oprukken naar het dal van Josafat, want daar zal Ik zitten om te berechten alle heidenvolken van rondom! 13 Sla de sikkel erin, want de oogst is rijp. Kom en daal af, want de wijnpers is vol. De perskuipen stromen over, want hun kwaad is groot. 14 Menigten, menigten in het dal van de dorsslede, want de dag van de HEERE is nabij in het dal van de dorsslede. 15 Zon en maan worden in het zwart gehuld en de sterren hebben hun schijnsel (SV: haar glans) ingetrokken. 16 De HEERE zal vanaf Sion brullen als een leeuw, vanuit Jeruzalem zal Hij Zijn stem laten klinken, zodat hemel en aarde zullen beven. Maar de HEERE is een Toevlucht voor Zijn volk en een Vesting voor de Israëlieten. 17 Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, uw God ben, Die op Sion, Mijn heilige berg, woont. Jeruzalem zal een heiligdom zijn en vreemden zullen er niet meer doorheen trekken.” (Joël 3:1-17, HSV)

De verzen 1-3 geven ons een korte inleiding, in de verzen 9-17 vinden wij de beschrijving van de strijd. In de inleiding worden ons enige achtergronden getoond, die uiteindelijk zullen leiden tot het uitbreken van deze strijd. Het zal de beslissende fase zijn van de eeuwenlange worsteling van de machten van het kwaad tegen God. Vers 1 geeft een tijdsbepaling: “in die dagen”. Het zal dus de tijd zijn na ‘de Benauwdheid van Jakob’ en ‘de Spade Regen-opwekking’, welke eerder in deze studie beschreven werden (zie resp. hoofdstuk III en IV). Het aanknopingspunt is “het wenden van de gevangenis van Juda en Jeruzalem”, hetgeen eveneens in de laatste dagen zal plaatshebben. Hiermee wordt onder meer bedoeld de terugkeer van de Judeeërs naar hun land. Een mijlpaal in deze terugkeer is ongetwijfeld de stichting van de Joodse staat “Israël” in 1948. Over deze terugkeer lezen wij ook in Ezechiël 38:8 (SV): “Na vele dagen zult gij bezocht worden; in het laatste der jaren zult gij komen in het land, dat wedergebracht is van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken, op de bergen Israëls, die steeds tot verwoesting geweest zijn; als hetzelfde land uit de volken zal uitgevoerd zijn, en zij allemaal zeker zullen wonen.”

Wij wijzen erop, dat hier alleen over Juda wordt gesproken. De wederkeer van geheel Israël (alle 12 stammen) zal eerst in het 1000-jarig Vrederijk zijn beslag krijgen. Maar “het wenden van de gevangenis”, wat de meest letterlijke vertaling is (van Joel 3:1 – zie Young’s Literal Translation) omvat toch meer. Wij zullen er ook toe moeten rekenen **de bekering van de Joden** na ‘de Benauwdheid van Jakob’ en ten tijde van de Spade Regen, het ophouden van de “verharding” (zie Rom. 11:25-26 ¹⁹⁸). Gelet hierop menen wij onder Jeruzalem hier dan weer de Gemeente te moeten verstaan. ¹⁹⁹ Ook de Gemeente zal in die tijd van opwekking uit een “knechtschap” bevrijd worden, het knechtschap van zonde en binnengeslopen dwalingen.

In diezelfde tijd, maar als de hiervoor vermelde gebeurtenissen dus al plaatsgevonden hebben, zal God, zo lezen wij in Joël 3:2 alle heidenen (= volkeren van goddelozen) “vergaderen”, dat wil zeggen: onder één hoofd tezamen brengen. Hiermee wordt aangegeven in welke richting de gebeurtenissen in de wereld zich daarna zullen gaan ontwikkelen. Er komt door de Spade Regen ²⁰⁰ geen christianisering van de wereld. Neen, **de haat tegen Christus en de (ware) christenen zal nog groter worden en de vervolgingen zullen toenemen en verhevigen**. De duivel/satan zal zijn doel, dat is de vernietiging van de Gemeente, niet hebben bereikt. Daarom zal hij in de wereld daarna nog driester (= brutaler) op gaan treden. Dat hoofd, waaronder zij vergaderd worden, is niemand anders dan de antichrist. Zie

¹⁹⁸ Rom. 11:25-26 (HSV): “Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel **verharding** over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël (= al de 12 stammen) zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob (later – door God – Israël genaamd en dus de stamvader van deze 12 stammen).”

¹⁹⁹ Zie noot 191.

²⁰⁰ Zie noot 4.

Openbaring 16:13-14 (HSV): “En ik zag uit de bek (SV: mond)²⁰¹ van de draak, uit de bek (SV: mond) van het beest en uit de mond van de valse profeet 3 onreine geesten komen, als kikvorsen. Dit zijn namelijk de geesten van de demonen, die tekenen doen en die uitgaan naar de koningen van de aarde en van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de oorlog van de grote dag van de almachtige God.”

En God zal de goddeloze volkeren “afvoeren” (zie Joël 3:2 – wat wijst op destructie!) en hen overgeven aan een zodanig verwerpelijk denken, dat zij de definitieve en beslissende strijd met God zullen willen aanbinden. Wij kunnen dit vergelijken met de “haken” die God eerder in de eindtijd in de “kaken” van Gog²⁰² zal leggen (zie Ezechiël 38:4²⁰³). Het zal het meest verbeten en door haat verstokte mensengeslacht zijn, dat dan leeft. De verschrikkingen van de Grote Verdrukking zullen de goddeloosheid alleen maar nog groter maken.

Deze strijd, die in de profetie-uitleg “de Slag van Armageddon” wordt genoemd, zal geleverd worden in het geestelijk “dal van Josafat” (zie Joël 3:2), dat is het dal van het gericht (de naam Josafat betekent “de Here richt”). Wellicht is in de aanduiding “dal van Josafat” bovendien een verwijzing gelegen naar het dal waar de Judese koning Josafat omstreeks 895 voor Christus de Moabieten versloeg (zie 2 Koningen 3). Ook naar dit dal werden toen de tegenstanders als het ware gelokt (zie 2 Kon. 3:21-24). Een bijzonderheid is nog, dat de Moabieten in bijvoorbeeld Jesaja 25:10²⁰⁴ gebruikt worden als exponent (= als kenmerkende vertegenwoordiger) voor al die goddeloze legerscharen die in Armageddon tegen Christus zullen strijden. Het gericht dat over de goddeloze en antichristelijke massa's zal worden voltrokken en waarmee de huidige tijdsbedeling zal worden afgesloten, heeft als “voorspel”, zo zagen wij reeds, “het wenden van de gevangenis van Juda en Jeruzalem”. De lijn die van hieruit loopt, komen wij dan ook weer tegen in de redenen die in Joël 3:2-3 voor dit gericht genoemd worden:

1. **Het is een vergelding voor het verstrooien van Israël onder de heidenen.** Dit betekent dat met deze strijd dus een einde komt aan de “tijden der heidenen”. Ofschoon Israël in de Nieuwe Bedeling tot machtige en grote volkeren zou uitgroeien, zullen tot en met de antichristelijke tijd toch niet-Israëlitische en niet-Christelijke machten en confederaties het aangezicht van en de verhoudingen in de wereld blijven bepalen.
2. **Het is een vergelding voor het verdelen van “Mijn land”,** (voormalig) Palestina.²⁰⁵ Dit ziet dus voornamelijk op de arabisering van het Midden-Oosten. De terugkeer van de Joden moeten wij zien als het begin van deze vergelding (zie Joël 3:4-8).
3. **Het is een vergelding voor de vervolging van Gods volk** (zie Joël 3:3a) de onderdrukking en vervolging van de christenen (Gods volk in geestelijke zin, waartoe natuurlijk ook de Messias-belijvende Joden behoren – AK). Vergelijk Openbaring 6:10.²⁰⁶
4. **Het is een vergelding voor de bedreven ongerechtigheid in het algemeen** (zie Joël 3:3b). Hierbij worden de zedeloosheid en de bandeloosheid van vooral de laatste dagen aan de kaak gesteld. Opmerkelijk is dat met name laakbaar gedrag ten opzichte van de jeugd verweten wordt. Het is voor God een gruwel, dat de opgroeiende generaties, de jonge mensen, worden prijsgegeven! Hoe voeden wij onze jeugd op?

Het teken dat het uur voor de strijd (van Armageddon) is aangebroken, wordt in de hemel gegeven, God de Vader bepaalt “de dag en het uur” van Jezus’ (zichtbare) wederkomst²⁰⁷, zo lezen wij in Mattheüs 24:36 (HSV): “Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader.”

In die tijd zal onze Heer vanuit het hemels Sion “brullen als een leeuw” die tot de aanval overgaat, vermeldt Joël 3:16a. Hij is “de Leeuw Die uit de stam van Juda” is (zie Openb. 5:5). Ditzelfde “brullen als een leeuw”, ten teken dat onze Here Jezus Christus deze aarde gaat heroveren op satan, komen wij tegen in Openbaring 10:3 (HSV): “En Hij riep met een luide stem, zoals een leeuw brult. En toen Hij geroepen had, lieten de 7 donderslagen²⁰⁸, hun stemmen horen.”

Dit geschiedt even voordat de 7de bazuin – de láátste bazuin! – zal weerklinken. Zie ook Jeremia 25:30 (HSV): “...De HEERE zal brullen als een leeuw vanuit de hoogte, vanuit Zijn heilige woning Zijn stem laten klinken. Hij zal geweldig brullen tegen Zijn woonplaats, ... tegen alle bewoners van de aarde.”

Over het brullen van God als Hij ingrijpt in de oorlog van Gog,²⁰⁹ eerder in de eindtijd, leest u in Hosea 11:10 en Jesaja 31:4 (HSV):

- “Zij zullen achter de HEERE aan gaan, Hij zal brullen als een leeuw. Ja, Hij zal brullen, en de kinderen zullen

²⁰¹ In letterlijke zin heeft een beest of draak natuurlijk een bek. Maar hier is de draak beeldspraak voor de satan (zie Openb. 12:1-18) en het beest (uit de [volkeren]zee, zie Openb. 13:1-10) beeldspraak voor de antichrist. En, de satan manifesteert zich ook door goddeloze en/of zondige mensen(monden) heen. Terwijl de antichrist straks een mens geheel en al **in bezit zal nemen** (d.i. satans vleeswording of incarnatie) en zich door die mens heen zal manifesteren met een mond, weliswaar een zeer goddeloze en antichristelijke mond, waardoor wij ook gerust kunnen spreken van “bek” (denk bijv. aan: “houd je bek”). (noot AK)

²⁰² Zie noot 125.

²⁰³ Ezech. 38:4 (HSV): “Ik zal u omkeren, Ik zal haken in uw kaken slaan en Ik zal u doen uittrekken: u, met heel uw leger, paarden en ruiters, allen uitmuntend gekleed, een grote strijdmacht met grote en kleine schilden, die allen het zwaard hanteren.”

²⁰⁴ Jes. 25:10b (HSV): “...Maar Moab zal onder Hem worden vertrappt, zoals stro vertrappt wordt in de (SV: tot) mest.”

²⁰⁵ Zie noot 124.

²⁰⁶ Openb. 6:10 (HSV): “En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?”

²⁰⁷ Zie noot 40.

²⁰⁸ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De 7 donderslagen van Openbaring 10:3](#)”. (noot AK)

²⁰⁹ Zie noot 125.

bevende komen van de kant van de zee.” (Hos. 11:10)

- “Want zo heeft de HEERE tegen mij gezegd: Zoals een leeuw of een jonge leeuw gromt (SV: brult) boven zijn prooi – al wordt tegen hem een menigte herders samengeroepen, hij ontstelt niet door hun stemgeluid en hij krimpt niet ineen voor hun menigte – zo zal de HEERE van de legermachten neerdalen om te strijden om de berg Sion en zijn heuvel.” (Jes. 31:4)

Maar om terug te komen op “Armageddon”, in het eerder genoemde vers van Joël 3:16b staat ook dat Gods volk veilig zal zijn en dat God de kinderen Israëls zal sterken. De Bruidsgemeente wordt bewaard in de “woestijn” (zie Openbaring 12:6+14), als Gods oordelen over de aarde gaan ten tijde van de Grote Verdrukking, en als het enige overgebleven volk Gods zal zij daarna letterlijk de “toevlucht” tot Hem nemen:

- “En de vrouw ²¹⁰ vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen (= 3,5 jaar).” (Openb. 12:6, HSV)
- “En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd (= 3,5 jaar), buiten het gezicht van de slang (= de satan, die dan geïncarneerd en dus werkzaam is in een mens, die dan de antichrist is).” (Openb. 12:14, HSV)

Zij (de Bruidsgemeente) zullen de Here Jezus tegemoet “vliegen” in de lucht (zie 1 Thess. 4:17 ²¹¹), wanneer Hij (lijfelijk en voor een ieder zichtbaar – AK) wederkeert naar deze aarde voor de grote strijd (van Armageddon, aan het eind van de grote verdrukking – AK). Waar wij (in de Statenvertaling) “kinderen Israëls” lezen, staat in de grondtekst letterlijk “zonen Israëls” en het is daarom zeer aannemelijk dat met deze zonen de zgn. “mannelijke zoon”-groep wordt bedoeld, het ware Israël (alle 12 stammen – AK), dat alsdan aan de zijde van Jezus zal strijden en dat **in Zijn kracht!**

NOOT A. Klein:

Deze 144.000 – “de mannelijke zoon”-groep (zie mijn extra NOOT onderaan hoofdstuk IV) – zijn degenen die, na of beter: **aan het eind van de grote verdrukking**, met Christus wederkomen (zie Openb. 19:14-15) om de ongelovigen te “hoeden met een ijzeren roede” (vergelijk Openb. 12:5 en 19:15), tijdens het slagveld van Armageddon (zie Openb. 16:16, 19:14-15 en Judas 1:14-15, waar wij lezen: “**Zie, de Here is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen**”).

Vlak voordat Jezus (zichtbaar) zal nederdalen op de aarde en voordat de strijd (van Armageddon) aanbreekt, zal er een grote duisternis zijn. De zon en de maan worden zwart, zegt Joël 3:15 (HSV):

- “Zon en maan worden in het zwart gehuld en de sterren hebben hun schijnsel (SV: haar glans) ingetrokken.”
- Wij lezen hiervan ook in Joël 2:31 en verder in Mattheüs 24:29, Openbaring 16:10 en Jesaja 13:10 (HSV):
- “De zon zal veranderd worden in duisternis en de maan in bloed, voor die dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende.” (Joël 2:31)
  - “En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden.” (Matth. 24:29)
  - “En de 5de engel goot zijn schaal (SV: fiool) uit over de troon van het beest, en zijn koninkrijk werd verduisterd. En zij beten op hun tong van pijn.” (Openb. 16:10)
  - “Ja, de sterren aan de hemel en hun sterrenbeelden zullen hun licht niet laten schijnen, de zon zal verduisterd worden wanneer zij opkomt, en de maan zal haar licht niet laten schijnen.” (Jes. 13:10)

Het is het gebeuren van de “5de fiool”. Wij kunnen ons nauwelijks voorstellen hoe benauwend deze duisternis zal zijn. Even benauwend moet de duisternis zijn geweest tijdens Jezus’ lijden en sterven aan het kruis (zie Mattheüs 27:45-46 ²¹²).

Toen was het de Zoon des mensen Die leed in ondraaglijke verlatenheid van God, opdat zij die in Hem geloven nooit deze verlatenheid zullen kennen. Straks echter zullen de goddeloze massa’s, die Jezus en Zijn zoenoffer verworpen hebben, hetzelfde moeten doormaken, met een algehele vernietiging als enig vooruitzicht...

Ook als eerder in de eindtijd (nog voor de grote verdrukking – AK) de “oorlog van Gog”²¹³ uitbreekt, zal er zo’n duisternis zijn (zie Joël 2:10 en Openbaring 6:12 ²¹⁴), maar daarna (tijdens de Spade Regen-opwekking – AK) zal er nog “licht” zijn voor degenen die zich bekeren. Bij het oordeel van de 5de fiool zal deze mogelijkheid er niet meer zijn!

En al zou die mogelijkheid (tot bekering) er nog wel zijn, zo verdorven en verhard zal het dan levende mensengeslacht zijn, dat zij die kans niet meer zullen aangrijpen. Want in die benauwende duisternis zullen zij zich nochtans op gaan maken voor de strijd! De oorlogsvoorbereidingen worden beschreven in Joël 3:9-11 (HSV):

- “Roep dit uit onder de heidenvolken: Verklaar de oorlog! Wek de helden op! Laten zij aantreden en oprukken, alle strijdbare mannen! **10** Smeed uw ploegscharen (SV: uw spaden) tot zwaarden en uw snoeimessen (SV: sikkels) tot

²¹⁰ Zie noot 75.

²¹¹ 1 Thess. 4:17 (HSV): “Daarna zullen wij, de levenden die (op aarde, door God bewaard) overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met (= het tegemoet gaan van) de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.”

²¹² Matth. 27:45-46 (HSV): “En vanaf het zesde uur kwam er duisternis over heel de aarde, tot het negende uur toe. Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?”

²¹³ Zie noot 125.

²¹⁴ Joël 2:10 (HSV): “Bij die aanblik siddert de aarde, beeft de hemel. Zon en maan worden in het zwart gehuld en de sterren trekken hun licht (SV: hun glans) in.”

Openb. 6:12 (HSV): “En ik zag toen het Lam het zesde zegel geopend had, en zie, er kwam een grote aardbeving, en de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed.”

speren. Laat de zwakke zeggen: *Ik ben een held.* **11** *Snel te hulp en kom, alle heidenvolken van rondom, verzamel u! HEERE, laat Uw helden daarheen afdalen!*"

Spaden worden tot zwaarden geslagen (zie Joël 3:10). Er is dan geen "gewoon" leven meer; alles verandert in **strijd tegen God en Zijn Gezalfde**. Over het tegenovergestelde lezen we in Jesaja 2:4 en Micha 4:3 (HSV): "...En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren."

Daarvan zal echter pas na Armageddon sprake zijn. Dan zal de vrede van Christus heersen over de gehele aarde. Bij de strijd van Armageddon zullen alle goddeloze volkeren of massa's, alle "volken van goddelozen", betrokken zijn, zo maken wij op uit Joël 3:9 en 11. "Roep dit uit onder de heidenvolken (SV: heidenen)" (zie Joël 3:9): geen beperking of nadere omschrijving. Het gaat hier over alle goddeloze mensenmenigten. Zie ook Openbaring 16:13-14 en 16 (HSV):

"En ik zag uit de bek (SV: mond ²¹⁵) van de draak, uit de bek (SV: mond) van het beest en uit de mond van de valse profeet 3 onreine geesten komen, als kikvorsen. **14** Dit zijn namelijk de geesten van de demonen, die tekenen doen en die uitgaan naar de koningen van de aarde en van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de oorlog van de grote dag van de almachtige God. **16** En hij verzamelde hen op de plaats die in het Hebreeuws Armageddon wordt genoemd."

Neutraliteit zal er niet meer zijn. De vijandigheid van Arabieren en Palestijnen jegens Juda (zie Joël 3:4-8 ²¹⁶) en de oorlog van Gog ²¹⁷ zijn voorstadia van deze uiteindelijke algehele en rechtstreekse opstand tegen God en Zijn Gezalfde. Wie de tegenstanders van de goddeloze legerscharen zullen zijn en waar ze vandaan komen, vertelt Joël 3:11b ons: "HEERE, laat Uw helden daarheen afdalen!" Het zijn "de vele duizenden heiligen" ²¹⁸ die met hun Heer van de hemel nederdalen:

- "Ook over hen heeft Henoch, de 7de vanaf Adam, geprofeteerd, toen hij zei: Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen." (Judas 1:14, HSV)
- "En de 6de engel goot zijn schaal uit over de grote rivier, de Eufraat. En haar water droogde op, zodat DE WEG gereedgemaakt werd VOOR DE KONINGEN uit de richting waar de zon opgaat (SV: die van de opgang der zon komen zullen)." (Openb. 16:12, HSV)
- "En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos." (Openb. 19:14, HSV)

De strijd zal dus ontbranden bij de (zichtbare) wederkomst van Jezus Christus aan het eind van de Grote Verdrukking. Maar de strijd (van Armageddon) zal voor het allergrootste deel door onze Here Jezus Christus Zelf gestreden worden. Zo blijkt uit wat in **Joël 3:12** geschreven staat: "...aldaar zal Ik zitten, om te richten alle heidenen van rondom" (SV). In het "dal van Josafat" (zie Joël 3:2) zal de Here Jezus al de goddelozen "richten", dat wil zeggen: vernietigend verslaan. De wijze waarop Hij dit doet, vernemen wij in Openbaring 19:15 en 21 (HSV): "En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God." ... "En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees."

Over dit machtige en glorieuze optreden van Jezus bij Zijn wederkomst lezen wij ook in Jesaja 63:1-6, waar Hij spreekt: "Ik heb de pers alleen getreden;... **Ik heb de volken vertrap in Mijn toorn**" (vers 3a+6a, HSV). Daar wordt Hij ook beschreven als "met rood aan Zijn gewaad" (Jesaja 63:2a). Aldus schittert de overwinning op Golgotha op wonderlijke wijze door dit gebeuren heen. De antichristelijke machten zijn in beginsel reeds op Golgotha verslagen! Alles wat in de laatste dagen zal geschieden is de uitwerking van Zijn volbracht werk aan het kruis. Zie Kolossenzen 2:15 (HSV): "Hij heeft de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd."

Het kruis is het ware keerpunt in de geschiedenis!

Het beeld van de wijnoogst en van de wijnpersbak wordt ook gebruikt in Joël 3:13 (HSV):

- "Sla de sikkelerin, want de oogst is rijp. Kom en daal af, want de wijnpers is vol. De perskuipen stromen over, want hun kwaad is groot."

Hiermee wordt aangeduid hoeveel bloed van goddelozen er zal vloeien in die grote Slag van Armageddon, schrikbarend gevolg van het afwijzen van het verzoenend bloed van Jezus. Lees ook Openbaring 14:18-20 en 19:15, waar

²¹⁵ Zie noot 201.

²¹⁶ **Joël 3:4-8** (HSV): "En ook, wat wilt u van Mij, Tyrus en Sidon, en alle gebieden van Filistea? (SV: alle grenzen van [voormalig] Palestina). Wilt u Mij Mijn handelwijze vergelden? Als u Mij dat wilt aandoen, zal Ik snel en onmiddellijk uw vergelding op uw hoofd doen terugkeren, **5** omdat u Mijn zilver en Mijn goud hebt weggenomen, het beste van Mijn kostbaarheden naar uw tempels hebt gebracht. **6** U hebt de Judeeërs en de inwoners van Jeruzalem (SV: de kinderen van Juda en de kinderen van Jeruzalem) aan de Grieken verkocht, om hen ver weg te voeren uit hun eigen gebied. **7** Zie, Ik wek hen op uit de plaats waarheen u hen verkocht hebt. Ik zal uw vergelding op uw hoofd doen terugkeren. **8** Ik zal uw zonen en uw dochters verkopen in de hand van de Judeeërs (SV: de kinderen van Juda). Zij zullen hen aan de inwoners van Sjeba (SV: Scheba) verkopen, aan een volk ver weg, want de HEERE heeft het gesproken."

²¹⁷ Zie noot 125.

²¹⁸ Dus moeten het m.i. wel de 144.000 zijn die met de Here wederkeren aan het eind van de grote verdrukking en NIET degenen die tot de Bruid of (Bruids)Gemeente behoren (want dat zullen er vermoedelijk eerder miljoenen zijn). Reden te meer waarom wij spreken van een **WEGNAME** en niet van een **OPNAME**. Zie hiervoor eventueel ons GRATIS artikel "[De wegname en opname van de Gemeente en... Christus' wederkomst](#)" en/of "[Een ANDER geluid – Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist?](#)" (noot AK)

dezelfde symboliek is gebruikt:

- “En weer een andere Engel kwam... En hij riep met luide stem tegen hem die de scherpe sikkel had, en zei: Zend uw scherpe sikkel en oogst (SV: *snijd af*) de trossen van de wijnstok van de aarde, want de druiven ervan zijn rijp. En de Engel zond zijn sikkel op de aarde en oogstte (SV: *sneed af*) de druiven van de wijnstok van de aarde, en wierp die in de grote wijnpersbak van de toorn van God. En de wijnpersbak werd getreden buiten de stad, en er kwam bloed uit de wijnpersbak, tot aan de tomen van de paarden, 1.600 stadiën ver.” (Openb. 14:18-20, HSV)
- “En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf (SV: *roede*). En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de **ALMACHTIGE God**.” (Openb. 19:15, HSV)

Grote menigten van goddelozen zullen op die dag “gedorst” worden, zo staat er in Joël 3:14, waar dus naar een ander beeld wordt overgegaan:

- “Menigten, menigten in het dal van de dorsslede (SV: *dorswagens*), want de dag van de **HEERE** is nabij in het dal van de dorsslede.” (HSV)

Hier, in Joël 3:14, is de uitdrukking “Dag des Heren” (SV) – de grote oordeelsdag des Heren – in engere zin gebruikt. In ruimere zin wordt er de gehele eindtijd onder verstaan (zie mijn eerdere opmerkingen in hoofdstuk II – HS ²¹⁹). Het Hebreeuwse woord dat hier (in de SV) vertaald is door “dorswagens”, charuts, kan ook door “beslissing” vertaald worden. Daarom staat er in de NBV en ook in de Engelse King James Vertaling: “dal der beslissing”. Het is de dag van de beslissende strijd. Zowel “dal van Josafat” (zie Joël 3:2) als “dal van de dorswagens” heeft in het Hebreeuws dus een dubbele betekenis. Het “dal des gericht” (zie Joël 3:2, NBV/SV) wordt het “dal der beslissing” (zie Joël 3:14, NBV)! **Het doek valt voor de tegenstanders van God**. Doch voor het zover is, geeft Hij ze voor korte tijd nog de vrije hand (ten tijde van de Grote Verdrukking), opdat ze hun maat van zonde vol zullen maken en het kwaad zich in zijn ware gedaante openbaart. Een zinsnede uit Joël 3:13 mag ons daarom niet ontgaan:

- “De oogst is rijp geworden” (SV).

Dit betekent, dat de mate van de boosheid is vervuld. De tijd is vol. Groot is Gods lankmoedigheid. Hij wacht met Zijn oordeel tot de boosheid tot zijn volheid gekomen is. Vergelijk dit met wat geschreven staat in Genesis 15:16 (HSV): “...de maat van de ongerechtigheid van de Amorieten is tot nu toe niet vol.”

In datzelfde 13de vers van Joël 3 wordt voorts geroepen: “daalt henen af!” (SV). Met andere woorden, dan is het ogenblik daar, dat Christus met Zijn hemelse legers uit de hemel nederdaalt (zie Openb. 19:14). Zie ook Joël 3 vers 11b:

- “HEERE, laat Uw helden daarheen afdalen (SV: *nederdalen*)!” (HSV)

Als de goddelozen tenslotte ten onder zijn gebracht en de antichrist in “de poel van vuur” (de Gehenna) geworpen is (zie Openbaring 19:20 ²²⁰), zal Jeruzalem wederom “een heiligheid” zijn, zegt Joël 3:17 (HSV):

²¹⁹ Overgenomen uit hoofdstuk II:

Voordat wij verder gaan, moeten wij eerst onderzoeken welke tijd hiermee bedoeld wordt.

Daartoe geven wij nu eerst een opsomming van de Bijbelplaatsen waar over deze toekomstige “Dag des Heren” gesproken wordt, met erachter in het kort vermeld wat erover wordt gezegd.

- Jesaja 2:12 Alle hoogmoedigen worden vernederd.
- Jesaja 13:6 Een dag van verwoesting.
- Jesaja 13:9 Een dag van toorn en verwoesting; de zondaars worden verdelgd.
- Joël 1:15 Een dag van verwoesting.
- Joël 2:1-2 Een dag van duisternis, maar voorafgegaan door een geestelijke ontwaken.
- Joël 2:11 Een dag van strijd en oordeel.
- Joël 2:31 Verduistering van zon en maan voordat deze Dag zijn hoogtepunt bereikt.
- Joël 3:14 Menigten in het “dal der beslissing” (NBG), het dal van de beslissende strijd.
- Obadja 1:15 Een dag van vergelding.
- Zefanja 1:14-15 Een dag van benauwdheid, verwoesting en duisternis.
- Maleachi 4:5 Alle hoogmoedigen en goddelozen worden uitgeroeid (zie ook vers 1).
- Handelingen 2:20 Zie Joël 2:31.
- 1 Korinthe 1:8 De gelovigen zullen “onberispelijk” (dat is: *volmaakt*) zijn bij de openbaring van Jezus Christus op die Dag (zie ook vers 7).
- 1 Korinthe 5:5 Dan vindt de opstanding der rechtvaardigen plaats.
- 2 Korinthe 1:14 De gelovigen worden verheerlijkt.
- Filippenzen 1:6 Zal de voleindinging brengen van het goede werk in de gelovigen.
- 1 Thess. 5:2 De beslissende fase van deze Dag komt voor velen als een dief in de nacht.
- Openbaring 16:14 De “geesten der duivelen” (ofwel: demonen) vergaderen alsdan de goddelozen voor de krijg (= de strijd/oorlog) van Armageddon.

Uit deze teksten – alsook uit vele andere teksten en passages waar het begrip “Dag des Heren” niet genoemd wordt, maar wel over dezelfde oordeelstijd gesproken wordt – kunnen wij nu het volgende opmaken:

De hier bedoelde “Dag des Heren” is de oordeelstijd waarmee de huidige tijdsbedeling van genade zal eindigen en die zal resulteren in de zichtbare wederkomst van Christus, welke een verwoestend einde zal maken aan alle ongerechtigheid en goddeloosheid. Zowel de werken als de bedrivers ervan zullen geheel worden weggevaagd (zie onder andere nog Romeinen 1:18, 2 Thessalonicenzen 1:6-9 en het boek Openbaring). Wat wel duidelijk zal zijn, maar wat wij toch nog even aanstippen, is, dat de Dag des Heren niet slechts een dag van 24 uren is waarop Jezus zal wederkomen, maar de gehele oordeelstijd van het laatste der dagen, die uit zal lopen op deze wederkomst. Deze oordeelstijd begint met de tijd van het “Beginsel der Smarten” (volgens Mattheus 24:8 – “Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën (SV: *beginsel der smarten*)”) en is dus eigenlijk een andere benaming voor de tijd die wij de “eindtijd” noemen. (noot HS)

²²⁰ Openb. 19:20 (HSV): “En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, ... Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt.”

- “Dan zult u weten dat Ik, de HEERE, uw God ben, Die op Sion, Mijn heilige berg, woont. Jeruzalem zal een heiligdom (SV: een heiligheid) zijn en vreemden zullen er niet meer doorheen trekken.”

Dat wil zeggen, dat Jeruzalem niet langer meer zal vertreden worden door de heidenen, zoals met name ten tijde van de Grote Verdrukking zal geschieden (zie Openbaring 11:2 ²²¹). “Vreemden” (zie Joël 3:17) zijn heidenen, in de zin van goddelozen. Jeruzalem ²²² is hier de Gemeente des Heren. Al eerder zal dit (het niet langer meer vertreden worden door de heidenen) voor de Bruidsgemeente gelden, zie Zacharia 9:8 (HSV): “Ik zal Mij als een wacht rond Mijn huis legeren, vanwege het leger dat heen en weer trekt, zodat geen onderdrukker meer tegen hen optrekt...” Zij (de Bruidsgemeente) zal al eerder in de eindtijd haar volle portie hebben gehad en zal de Grote Verdrukking niet mee behoeven te maken, zie Openbaring 3:10 (HSV): “Omdat u het woord van Mijn volharding (SV: lijdzaamheid) hebt bewaard, zal Ik ook u **bewaren** voor (SV: uit) het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.” (Vergelijk verder in dit verband de verzen 1 en 2 van Openbaring 11 met elkaar ²²³).

Maar, de “dwaze maagden”²²⁴ zullen nog ten tijde van de Grote Verdrukking aan de heidenen overgeleverd zijn (zie ook Openbaring 12:17 ²²⁵). Doch aan dit alles zal een einde komen bij de grote overwinning van Jezus Christus in de strijd van Armageddon en wel zo, dat daarna, in het 1000-jarig Vrederijk ²²⁶ van Christus geen enkele “vreemde” of onbekeerde nog zal leven op aarde. Paulus schrijft:

- “Of weet u niet dat onrechtvaardigen het Koninkrijk van God niet zullen beërven? Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknepen, mannen die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven.” (1 Kor. 6:9-10, HSV)

- “Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven...” (1 Kor. 15:50, HSV)

Dus geen bekeringen in het 1000-jarig Rijk! Alleen Gods heiligen zullen dan deze aarde bevolken. Deze zullen geen mensen van vlees en bloed meer zijn, maar wandelen in verheerlijkte, onsterfelijke lichamen, gelijkvormig aan het lichaam van Jezus!

VI. Het 1000-jarig Vrederijk van Christus

Het boek Joël besluit met een korte schets van de tijd van zegeningen die aanbreekt nadat de oordelen Gods zijn voltrokken, de tijd van het 1000-jarig Vrederijk van Christus ²²⁷:

- “Op die dag (SV: te dien dage) zal het gebeuren dat de bergen van jonge wijn (SV: zoete wijn) zullen druipen, de heuvels van melk zullen stromen, en alle waterstromen van Juda zullen overlopen van water. Een bron (SV: fontein) zal uit het huis van de HEERE ontspringen, die het dal van Sittim zal bevochtigen. **19** Egypte zal worden tot een woestijn, Edom zal worden tot een woeste wildernis vanwege het geweld tegen de Judeeërs (SV: de kinderen van Juda): in hun land hebben zij onschuldig bloed vergoten. **20** Maar Juda zal voor eeuwig blijven, Jeruzalem van generatie op generatie. **21** Ik zal hun bloed voor onschuldig houden (SV: hun bloed reinigen), dat Ik niet voor onschuldig gehouden had. En de HEERE zal wonen in Sion.” (Joël 3:18-21, HSV)

Alsdan is met de ongerechtigheid afgerekend en is God verzoend. Het verzoeningswerk van Christus, op Golgotha verricht, heeft zijn bekroning ontvangen. De schepping is verlost van het verderf en deelt in de opstandings-heerlijkheid van Christus:

“Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden. Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God. Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping (SV: het schepsel) zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.” (Romeinen 8:18-23, HSV)

De gehele aarde is dan vol van de heerlijkheid des Heren.

Met name het 18de vers van Joël 3 geeft ons een beeld van de heerlijkheid van dit Rijk van Christus. Wij vinden hier een uitbeelding van het volle heil, dat in dit tijdperk genoten zal worden. **Het zal zijn: leven en overvloed.** De “zoete

²²¹ Zie noot 223.

²²² De Bijbel spreekt over 4 Jeruzalems:

1. Het aardse – De stad in (voormalig) Palestina (zie noot 124 – AK);
2. Het hemelse – De hemel voor Gods kinderen (zie Gal. 4:26);
3. Het geestelijke – De Gemeente;
4. Het nieuwe – De Bruidsgemeente (zie Openb. 21:2). (noot HS)

²²³ Openb. 11:1-2 (HSV): “En mij werd een meetlat gegeven, die op een staf (SV: roede) leek. En de engel was erbij komen staan en zei: Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen die daarin aanbidden. **2** Maar laat de buitenste voorhof van de tempel erbuiten en meet die niet, want die is aan de heidenen gegeven. En zij zullen de heilige stad vertrappen (SV: vertreden), 42 maanden lang (= de periode van 3,5 jaar die de grote verdrukking duurt).”

²²⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie “[De 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd](#)”. (noot AK)

²²⁵ Openb. 12:17 (SV): “En de draak vergrimde op de vrouw (= de Bruid of Bruidsgemeente), en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad (de “dwaze maagden”), die de geboden Gods bewaren, en de getuigenis van Jezus Christus hebben.”

²²⁶ Zie noot 197.

²²⁷ Zie eventueel onze GRATIS studie “[Wat de Schrift leert over het 1000-jarige Rijk van de Here Jezus Christus](#)”. (noot AK)

wijn” spreekt van de volle blijdschap die gekend zal worden en de “melk” van krachtig leven naar Goddelijke beginselen, door de volle inwoning van het Woord Gods. De “waterstromen” en de “fontein”, die uitgaat uit het Huis des Heren, wijzen op het leven van de Heilige Geest, dat dan alle terreinen van het leven zal doortrekken (vergelijk Ezechiël 47 en Openbaring 22:1 ²²⁸). Hiermee zal “het dal van Sittim” bewaterd worden.

Dit “dal van Sittim” (zie Joël 3:18) is het dal van de sittim-bomen, dat zijn acaciabomen. En acaciahout ²²⁹ is het hout dat voor de tabernakel ²³⁰ en de Ark van het Verbond ²³¹ werd aangewend (zie Exodus 25:10+23, 26:15+32). Maar in het dal van Sittim pleegde Israël eenmaal ook hoererij (en afgoderij) met de dochters van Moab (zie Numeri 25, vooral vers 1-4). De bomen van dit dal zijn daarom het beeld van verlost mensenkinderen, die voorheen wandelden in misdaden en zonden, maar die nu tezamen de Woonstede Gods (= de “tempels” waarin Hij woont) mogen vormen:

“Ook u heeft Hij (= God) met Hem (= Jezus Christus) levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen (SV: misdaden) en de zonden, waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid, onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen.”

“Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest.” (Efeze 2:1-3, 19-22, HSV)

Dat hier, in Joël 3:18 (en ook in vers 20), alleen sprake is van Juda, zal vermoedelijk voortvloeien uit het feit, dat de profeet in het land van Juda arbeide en profeteerde. Wij zullen hier onder Juda echter alle zaligen moeten verstaan. Een Judeeër of Jood is een “God-lover”; naar de uitroep van Lea bij de geboorte van de latere stamvader Juda: “Weer werd zij (= Lea) zwanger en baarde een zoon. Zij zei: Ditmaal zal ik de HEERE loven. Daarom gaf zij hem de naam Juda...” (Genesis 29:35, HSV)

In deze zin zullen wij het woord hier ook moeten opvatten en dan is het een schone naam voor alle lovers van Gods Naam die in het Koninkrijk Gods zullen zijn ingegaan. Romeinen 2:29 bevestigt de juistheid van deze opvatting: “maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.” (HSV)

En Joël 3:21, het laatste vers van het boek, sluit geheel aan bij deze lezing. **Het zullen allemaal bloedgewassen heiligen zijn die dit Vrederijk zullen beërven.** De woorden “...dat Ik niet gereinigd had” (Jl. 3:21, SV) zien natuurlijk op de grote afvalligheid van de laatste dagen en de droevige staat waarin de Gemeente zich dan bevindt (vergelijk: Joël hoofdstuk 1). Maar de Here zal Zijn Gemeente reinigen van alle bezoedeling. Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren. Er komt een Grote Verzoendag, vóór de Spade Regen. ²³² Op een dag zal het Heiligdom gereinigd zijn en zullen alle zonden en zondesmetten weggewassen worden, zodat de vorming van de Bruidsgemeente ²³³ kan beginnen. Lees hierover, onder andere in Zacharia 3:1-5 en vers 9 ²³⁴ (de hogepriester Jozua is een beeld van de Bruidsgemeente):

- “Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren (SV: wisselklederen) aantrekken. Vervolgens zei ik: Laat hen een reine tulband (SV: hoed) op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.”
- “Want zie, wat betreft de steen die ik voor (het aangezicht van) Jozua neergelegd heb, op die ene steen zullen 7 ogen zijn. Zie, ik zal er Zijn graving in aanbrengen, spreekt de HEERE van de legermachten. Ik zal de ongerechtigheid van dit land op één dag wegnemen.” (Zach. 3:1-5+9, HSV).

En naar deze tijd wordt in het laatste vers van het boek Joël verwezen.

²²⁸ “En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam (voort)kwam.” (Openb. 22:1). Ezechiël 47 – dat gaat over “De heilige wateren uit de nieuwe tempel” (titel uit de SV) – is hier, vanwege de lengte, niet vermeld. (noot AK)

²²⁹ Uit de Bijbelse Encyclopedie: De acacia (sjittāh) wordt slechts eenmaal in de Heilige Schrift genoemd (in Jes. 41:19, NBG – SV: sittimboom). Het hout van de acacia wordt als sittimhout genoemd bij de bouw van tabernakel en ark (Exod. 25:5 en verder). Dit was de enige bruikbare houtsoort, die in de woestijn voorkwam, maar dan ook in overvloedige hoeveelheid op het gehele Sinaïtische schiereiland aanwezig was. Het is zwaarder en harder dan eikenhout, zeer duurzaam en weinig aan insectenvraat onderhevig (denk, in geestelijke zin, aan Joël 1 – AK). Het kan alleen in verse toestand goed verwerkt worden (denk hierbij aan de juiste geestestoestand van de mens – AK), maar is dan wondermooi met prachtige vlammen (denk hierbij eens aan Handelingen 2:3-4 – AK). (noot AK)

²³⁰ Als u meer wilt weten over de diep-geestelijke betekenis van de Israëlitische Tabernakel (en al de verschillende objecten) kunnen wij u de GRATIS studies “[Christus in de Tabernakel](#)” en/of “[De Tabernakel van Israël](#)” ([Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God tot in alle volmaaktheid toe](#)) aanbevelen. (noot AK)

²³¹ Voor meer over de diep-geestelijke betekenis van de Ark van het Verbond, zie noot 230.

²³² Zie noot 4.

²³³ Zie noot 29.

²³⁴ Voor uitleg over deze verzen, zie onze GRATIS studie “[De visioenen van Zacharia \(en de – geestelijke – betekenis ervan voor de Bruidsgemeente\)](#)”. (noot AK)

Hoe wonderheerlijk zal de samenleving van de “toekomstige wereld” zijn! Het heerlijkst van al zal echter zijn, dat de Here onder hen zal wonen.

- “De Here zal wonen in Sion” (Joël 3:21b).
- “En de naam van de stad zal vanaf die dag zijn: **DE HEERE IS DAAR**” (Ezechiël 48:35b, HSV).
- “...geen tempel in haar (de grote stad, het heilige Jeruzalem ²³⁵ – zie Openb. 21:10), want de Here, de Almachtige God, is haar Tempel, en het Lam” (Openbaring 21:22, HSV).

Maar de goddelozen zullen allen ten onder zijn gebracht: “...buiten bevinden zich de honden, de tovenaars, de ontuchtplegers (SV: hoereerders), de moordenaars, de afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet” (Openbaring 22:15, HSV). In Joël 3:19 wordt hierop gezinspeeld. Egypte en Edom staan voor alle goddeloze en antichristelijke machten en concentraties op aarde. In Joëls tijd heeft Juda juist van deze twee volkeren veel last gehad (zie noot HS ²³⁶). Daarom worden zij hier gebruikt als de representanten van al de tegenstanders van Gods werk en Gods volk. Over Edom, als type van de antichristelijke machten, wordt trouwens op meer plaatsen in het profetisch Woord gesproken: Jesaja 21:11-12, 34:5, 63:1 en in Obadja 1 (wat gaat over: “Profetie van het oordeel over Edom en de verlossing van Israël”). Zie ook Maleachi 1:4 (HSV):

“Hoewel Edom zegt: Als wij verwoest worden, bouwen wij de puinhopen weer op, zegt de HEERE van de legermachten dit: Zullen zij bouwen, dan zal Ik afbreken, en men zal hen noemen: Goddeloos gebied, en: **Het volk waarop de HEERE tot in eeuwigheid toornig is.**”

41

De geest van Edom is de geest van rebellie tegen God (zie Ezechiël 35:13-15) en deze geest huist helaas ook in vele gelovigen! Maar alle boze werken des mensen zullen worden teniet gedaan, met degenen die ze doen. Jezus Christus zal hen “verpletteren met een ijzeren scepter” (zie Psalm 2:9, en ook nog Openbaring 19:15).

Aldus zal de “grote en vreselijke Dag des Heren” (zie Joël 2:31, SV) eindigen met de triomf van Gods gerechtigheid! Amen.

Diagram van de profetische samenhang van het boek Joël

Profetische data:	Hoofdstuk 1	Hoofdstuk 2	Hoofdstuk 3
Tijd van dorheid en droogte (begin van de smarten of weeën)	Vers 4-20		
Benauwdheid en herstel van Israël		Vers 1-17, 18, 20	Vers 4-8
Spade Regen-opwekking		Vers 18-32	
Wederkomst van Christus en Armageddon			Vers 1-2, 9-17
Vrederijk van Christus			Vers 18-21

EINDE

*****

Inhoudsopgave

Voorwoord		Bladzijde 3
Hoofdstuk I	Joël – Het boek en de schrijver	3
Hoofdstuk II	De (geloofs)afval van de laatste dagen	5
Hoofdstuk III	De benauwdheid van Jakob	19
Hoofdstuk IV	De Spade Regen-opwekking	26
Hoofdstuk V	De strijd van Armageddon	33
Hoofdstuk VI	Het 1000-jarig Vrederijk van Christus	39
Bijlagen:		
1	De profetische vervulling van de feesten der 7 ^{de} maand	11
2	De afval van het geloof in de eindtijd	20
3	Diagram van de profetische samenhang van het boek Joël	41

²³⁵ Zie noot 143.

²³⁶ Overgenomen uit hoofdstuk I:

Een andere aanwijzing in deze richting vinden wij in Joël 3:19, waar sprake is van Egypte en Edom. Sinds de vlucht van Hadad, de Edomiet, naar Egypte, ten tijde van koning Salomo (zie 1 Kronieken 11:14-22) heeft er wellicht een min of meer geheime samenwerking tussen deze 2 volkeren bestaan tegen Juda. Onder Joas' grootvader, Joram, vielen de Edomieten van Juda af (zie 2 Kronieken 21) en Joas' zoon en opvolger, Amazia, moest strijd leveren tegen de Edomieten (zie 2 Kronieken 25). Het is heel goed mogelijk, dat in Joëls tijd beide volkeren, Edom en Egypte, Juda hebben lastiggevallen en dat dit de reden is waarom hij ze hier (in Joël 3:19) gebruikt als beeld van de antichristelijke machten van de eindtijd. (noot HS)